

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO GMINY MAŁDYTY W OBRĘBIE
GEODEZYJNYM ZAJEZIERZE, DZIAŁKI NR 2/26 I 2/27**

Wykonawca:

SOFT-SOIL Grzegorz Prusik

ul. Ciasna 2B , 12-100 Szczytno

Tel. 509668232

e-mail: grzegorz_prusik@o2.pl

Zespół autorski

inż. Grzegorz Prusik

mgr inż. Agnieszka Tymowicz

Zlecniodawca:

Biuro Architektoniczno –

Urbanistyczne „BDK” s.c.

ul. Wilczyńskiego 6 G/3,

10-686 Olsztyn

grudzień, 2020 r.

Spis treści

1. Wprowadzenie	6
1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy	7
1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko	7
1.3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy.....	8
2. Informacja o głównych celach, zawartości projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.....	9
2.1. Główne cele oraz zawartość projektowanego dokumentu	9
2.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami	12
2.2.1. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego	12
2.2.2. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.....	14
2.2.3. Opracowanie ekofizjograficzne	15
2.2.4. Program Ochrony Środowiska dla Gminy Małdyty na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024	15
2.2.5. Aktualizacja Strategii Rozwoju Gminy Małdyty z perspektywą na lata 2015 - 2022	16
2.2.6. Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020	18
2.2.7. Planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego	19
2.2.8. Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025	21
2.2.9. Plan Gospodarki Odpadami dla województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2016-2022	22
2.2.10. Program Ochrony Powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM10 i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM10 wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszzonego PM10	23
2.2.11. Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych	25

2.2.12. Polityka Ekologiczna Państwa	26
2.2.13. Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.) tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej.....	27
2.2.14. Strategiczny plan adaptacji dla sektora i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030	28
2.2.15. Pakiet klimatyczno-energetyczny (przyjęty przez Komisję Europejską w grudniu 2008 r.).....	30
3. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.....	30
4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	31
5. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.....	31
5.1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego	31
5.1.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu, analiza terenów sąsiednich. 31	
5.1.2. Rzeźba terenu, budowa geologiczna, gleby, warunki klimatyczne	36
5.1.3. Zlewnia, wody powierzchniowe i podziemne	39
5.1.4. Jednolite części wód	42
5.1.5. Szata roślinna i świat zwierzęcy	52
5.1.6. Zabytki kulturowe	55
5.1.7. Obszary chronione	55
5.1.8. Korytarze ekologiczne	65
5.2. Ocena stanu środowiska	67
5.2.1. Jakość powietrza atmosferycznego.....	67
5.2.2. Klimat akustyczny	69
5.2.3. Stan wód.....	71
5.2.4. Oddziaływanie sieci elektroenergetycznych oraz innych pól elektromagnetycznych 71	
5.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu	71

6. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem
72

7. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody 72

8. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu. 73

9. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko 75

9.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, w tym gleby 76

9.2. Oddziaływanie na zasoby naturalne 77

9.3. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne 77

9.4. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat 78

9.5. Klimat akustyczny 78

9.6. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną 79

9.7. Oddziaływanie na krajobraz 80

9.8. Oddziaływania na zabytki i dobra materialne 80

9.9. Oddziaływania na życie i zdrowie ludzi 80

9.10. Oddziaływanie na obszary chronione w tym obszary Natura 2000 81

9.11. Wzajemne oddziaływanie 82

10. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektu miejscowego 82

11. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie 84

12. Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy 84

13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym 85

14. Wykaz materiałów źródłowych 86

Spis załączników tekstowych:

1. Oświadczenia,
2. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27 z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie, Wydział Spraw Terenowych I w Elblągu,

Spis załączników graficznych:

1. Inwentaryzacja terenów objętych projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27 (zał. nr 1)
2. Mapa struktur funkcjonalno-przestrzennych projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27 (zał. nr 2)

1. Wprowadzenie

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona dla potrzeb projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27.

Projekt przedmiotowego planu, jest realizacją uchwały Rady Gminy Małdyty Nr XVII/138/20 z dnia 2 września 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27. Zgodnie z załącznikiem graficznym do ww. uchwały projektem planu objęto teren o łącznej powierzchni ok. 1,79 ha, którego kopię zamieszczono poniżej (Ryc. 1).

Ryc.1. Załącznik do uchwały XVII/138/20 Rady Gminy Małdyty z dnia 2 września 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27

Na obszarze opracowania obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z uchwałą Nr XXVIII/287/06 Rady Gminy Małdyty z dnia 28 czerwca 2006 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, miejscowość Sople. Obowiązujący miejscowy plan wyznacza funkcje 7ML – zabudowa rekreacji indywidualnej, 5ZP,6ZP – zieleni urządzonej, 9KDW – drogi wewnętrzne (ciągi pieszo-jezdne), 3KD – drogi publiczne.

Projekt planu wprowadza na wyznaczonym obszarze funkcje: ML – tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, KDW – tereny dróg wewnętrznych.

Teren objęty opracowaniem położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego na terenie którego obowiązują zakazy zawarte w Uchwale Nr XXX/670/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego (Dz. Urz. z 2017 r. poz. 4144).

1.1. Podstawy formalno-prawne prognozy

Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 283 z późn. zm.).

Podstawą formalno-prawną prognozy również są:

- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (art. 17 pkt. 4; tekst jednolity Dz. U. 2020, poz. 293 z późn. zm.),
- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2019 r., poz. 1396 z późn. zm),
- Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27,
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. – O ochronie przyrody (Dz. U. 2020, poz. 55 ze zm.).

Prognoza oddziaływania na środowisko jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko, służącej eliminowaniu lub łagodzeniu ewentualnych konfliktów przyrodniczo - przestrzennych. Formuła dokumentu pozwala, by we wszystkich fazach planowania uwzględniać wzajemne relacje pomiędzy uwarunkowaniami przyrodniczymi, a przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami planistycznymi.

1.2. Cel oraz zakres prognozy oddziaływania na środowisko

Zasadniczym celem prognozy, opracowywanej dla potrzeb projektu planu jest identyfikacja i ocena skutków oddziaływań na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego, w tym na:

- świat zwierzęcy i roślinny oraz krajobraz we wzajemnym ich powiązaniu,
- warunki życia i zdrowia ludzi,
- środowisko kulturowe,
- zabytki i dobra materialne, będące potencjalnym wynikiem realizacji projektowanego zagospodarowania przestrzeni.

Istotnym celem Prognozy jest także poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych zabezpieczających środowisko i przeciwdziałających negatywnemu oddziaływaniu na nie.

Zakres prognozy obejmuje elementy określone w art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283 ze zm.).

Prognozę wykonano w zakresie i stopniu szczegółowości uzgodnionym przez:

- Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, Wydział Spraw Terenowych I w Elblągu, pismo WSTE.411.43.2020.BW z dnia 22 października 2020 r. (zał. teks. nr 1);

Na podstawie otrzymanych uzgodnień niniejsza Prognoza zawiera informacje o głównych celach projektowanego dokumentu jego zawartości, powiązaniu z innymi dokumentami, informacje o metodyce zastosowanej podczas sporządzenia prognozy, propozycje dotyczące metod analizy skutków realizacji zapisów projektowanego dokumentu, częstotliwość ich przeprowadzania, informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko oraz streszczenie w języku niespecjalistycznym. Niniejszy dokument analizuje, wskazuje i ocenia istniejący stan środowiska naturalnego na obszarach

przewidywanego znaczącego oddziaływania, istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji zapisów planu, w szczególności dotyczących obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; cele ochrony przyrody ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia realizacji zapisów planu oraz sposoby ich uwzględnienia podczas opracowywania dokumentu: przewidywane znaczące oddziaływanie, w tym oddziaływanie bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne na cele i przedmiot ochrony obszarów NATURA 2000 oraz na inne elementy środowiska. Prognoza przedstawia rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.

1.3. Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

Prognozę oddziaływania na środowisko sporządzono przy zastosowaniu metody opisowej, polegającej na charakterystyce istniejących zasobów środowiska oraz łączeniu w całość posiadanych informacji o dotychczasowych mechanizmach funkcjonowania środowiska i wskazaniu, jakie potencjalne skutki mogą wystąpić w środowisku w wyniku realizacji ustaleń planu. Posłużono się również metodą porównawczą, wykorzystując wiedzę o funkcjonowaniu środowiska jako całości. Skonfrontowano zaproponowane rozwiązania planistyczne z istniejącymi uwarunkowaniami środowiskowymi. Prognozę oddziaływania na środowisko przedstawiono w zakresie, jaki umożliwia obecny stan dostępnej informacji o środowisku oraz w kontekście stopnia szczegółowości ustaleń planu.

Przed przystąpieniem do zasadniczej części opracowania przeprowadzono prace w terenie w tym inwentaryzację urbanistyczną w celu zapoznania się z ogólnymi warunkami środowiskowymi panującymi na analizowanym terenie oraz istniejącym zainwestowaniem.

Następnie przystąpiono do prac kameralnych, polegających na porównaniu wyników uzyskanych w terenie z istniejącą dokumentacją. W ten sposób sporządzona została kompleksowa ocena sposobów użytkowania poszczególnych terenów, aktualnego stanu środowiska oraz jego podatności na degradację. W kolejnym etapie stosując metodę analogii środowiskowej, odniesiono się do projektu zmiany planu, a zwłaszcza przeznaczenia terenów, w kontekście ich położenia w stosunku do terenów prawnie chronionych, potencjalnych zagrożeń dla tych terenów i środowiska, terenów bezpośrednio objętych zmianą i przyjętych założeń ochrony środowiska. Wpływ przeznaczenia terenów na stan środowiska i zagrożenie dla terenów chronionych przeanalizowano zgodnie z wymaganiami ustawowymi w kategoriach oddziaływań, bezpośrednich, pośrednich i wtórnych, skumulowanych, krótko-, średnio- i długoterminowych, stałych i chwilowych oraz pozytywnych i negatywnych na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko. Wynikiem przedstawionej analizy są rozwiązania mające na celu zminimalizowanie potencjalnie negatywnych oddziaływań ustaleń planu na środowisko przyrodnicze.

2. Informacja o głównych celach, zawartości projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

2.1. Główne cele oraz zawartość projektowanego dokumentu

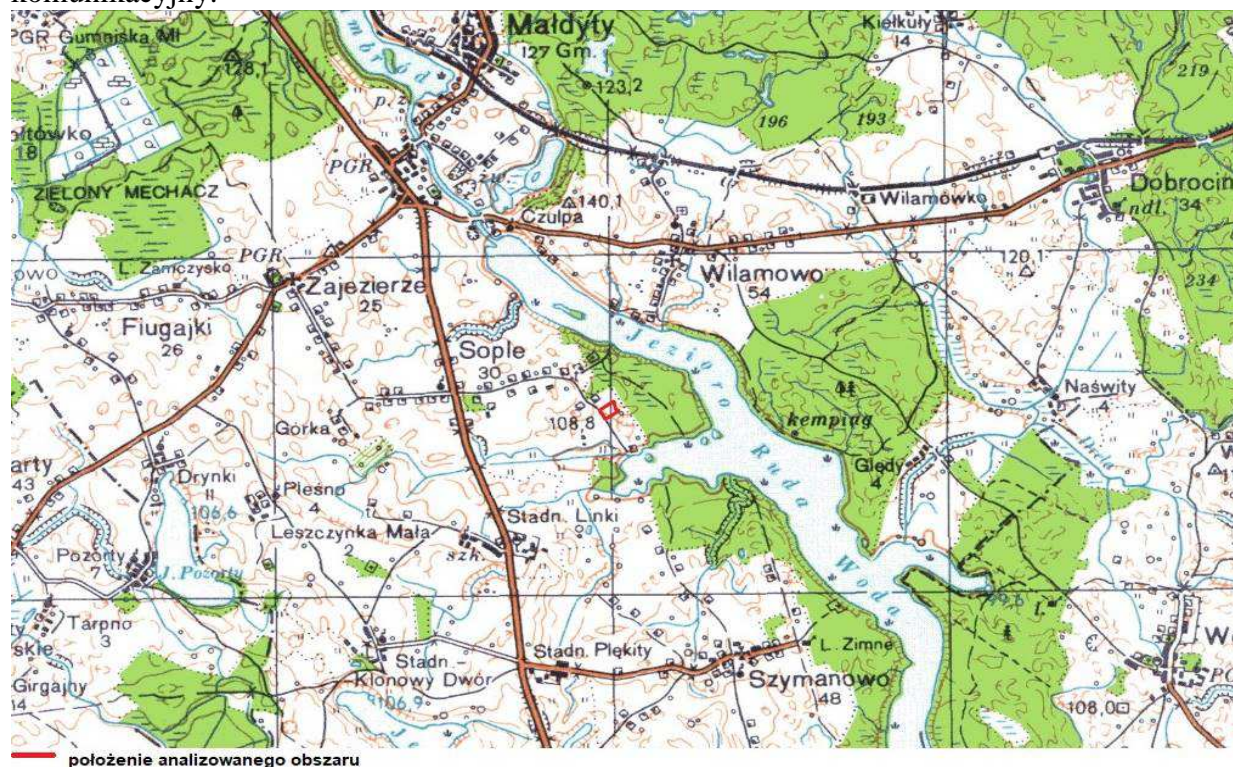
Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, jako akt prawa miejscowego, jest podstawowym narzędziem kształtowania polityki przestrzennej miasta i gminy.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezerze, działki nr 2/26 i 2/27 został sporządzony zgodnie z wymaganiami i zakresem określonym w ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. 2020, poz. 293 z późn. zm.), oraz Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz.U. 2003 Nr 164 poz. 1587).

Obszar objęty projektem planu położony jest w centralnej części gminy Małdyty, w województwie warmińsko-mazurskim w obrębie geodezyjnym Zajezerze (ryc. 2). Przedmiotowy obszar zgodnie z uchwałą intencyjną stanowią działki nr 2/26 i 2/27 o powierzchni ok. 1,79 ha.

Głównym celem sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, z jednoczesnym uwzględnieniem konieczności kształtowania ładu przestrzennego oraz konieczności dostosowania funkcji, struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przestrzennych i przyrodniczych terenu.

Projekt planu na części terenu podtrzymuje wyznaczoną w obowiązującym mpzp funkcję ML – zabudowa rekreacji indywidualnej. Funkcja ML – tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, zostaje rozszerzona na pozostały teren oraz wprowadzono nowy układ komunikacyjny.

Ryc 2. Położenie obszaru objętego projektem planu

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego składa się z części tekstowej oraz z części graficznej. Część tekstowa sporządzona jest w formie uchwały Rady Gminy Małdyty, natomiast część graficzna w postaci rysunku projektu planu w skali 1:1000.

Poniżej przedstawiono wyznaczone funkcje na omawianym terenie oraz ustalenia projektu planu.

Projekt planu ustala następujące podstawowe przeznaczenie terenów:

- ML – na cele zabudowy rekreacji indywidualnej,*
- KDD – na cele dróg publicznych klasy dojazdowej,*
- KDW – na cele dróg wewnętrznych.*

Projekt planu zawiera ustalenia dotyczące:

- przeznaczenia terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania;
- zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego oraz kształtowania krajobrazu;
- zasad ochrony środowiska i przyrody;
- zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej;
- warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy;
- zasad dotyczących parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, maksymalnej i minimalnej intensywności zabudowy, minimalnego udziału procentowego powierzchni biologicznie czynnej w odniesieniu do powierzchni działki budowlanej, maksymalnej wysokości zabudowy, minimalnej liczby miejsc do parkowania i sposobu ich realizacji oraz linii zabudowy i gabarytów obiektów;
- zasad scalania i podziału nieruchomości objętych planem miejscowym;
- zasad budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej;
- stawek procentowych, na podstawie których ustala się opłatę, wynikającą ze wzrostu wartości nieruchomości w związku z uchwaleniem planu;

Projekt planu nie zawiera ustaleń, z racji braku ich występowania w granicach planu:

- terenów zagrożonych osuwaniem się mas ziemnych,
- terenów narażonych na niebezpieczeństwo powodzi,
- terenów zamkniętych i ich stref ochronnych,
- granic obszarów wymagających obowiązkowego scalania i podziału nieruchomości,
- krajobrazu kulturowego,
- krajobrazów priorytetowych.

W projekcie planu ustalono zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu w tym m.in.:

- przeznaczenia terenu funkcjonalnego;
- powierzchnię zabudowy,
- intensywność zabudowy,
- udział procentowy powierzchni biologicznie czynnej;
- nieprzekraczalne linie zabudowy, wysokości zabudowy oraz sposób kształtowania dachów;
- kolorystykę obiektów budowlanych, w tym materiały użyte do pokryć dachowych i elewacji budynków.

Projekt planu ustala następujące zasady ochrony środowiska i przyrody:

- nakaz stosowania obowiązujących przepisów odrębnych związanych z lokalizacją obszaru opracowania planu w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego,
- zastosowanie rozwiązań technicznych i technologicznych nie powodujących zagrożeń dla środowiska wodnego i mogących doprowadzić do skażenia wód powierzchniowych i podziemnych jak również pogorszenia ich stanu ilościowego i jakościowego;
- na przedmiotowym obszarze zakazuje lokalizowania przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko zgodnie z przepisami odrębnymi dotyczącymi ochrony środowiska, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego,
- zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych z zakresu ochrony środowiska za wyjątkiem inwestycji celu publicznego oraz inwestycji, dla których przeprowadzona zgodnie z przepisami odrębnymi ocena oddziaływania na środowisko wykazała brak znacząco negatywnego wpływu na środowisko
- zakazuje lokalizowania elektrowni wiatrowych;
- zakazuje lokalizowania obiektów lub zakładów stwarzających zagrożenia wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- zakazuje lokalizowania obiektów lub zakładów stwarzających zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi,
- nie wprowadza ustaleń dla krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa w związku z brakiem opracowanego audytu krajobrazowego,
- ustala dopuszczalne poziomy hałasu:
  - a) dla terenów oznaczonych symbolem ML jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Projekt planu ustala następujące zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej:

- w granicach planu nie występują tereny i obiekty zabytkowe, krajobrazy kulturowe oraz dobra kultury współczesnej.

Projekt planu zawiera ustalenia dotyczące szczególnych warunków zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu, w tym zakaz zabudowy:

- Roboty budowlane oraz lokalizacja budynków i infrastruktury technicznej w pobliżu istniejących i projektowanych sieci elektroenergetycznych, średniego i niskiego napięcia, zarówno napowietrznych jak i kablowych należy prowadzić i realizować z uwzględnieniem powszechnie obowiązujących norm, przepisów i zasad branżowych, w których występują ograniczenia w użytkowaniu i lokalizacji obiektów budowlanych i nasadzeń.

W projekcie planu określono zasady budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej m.in. w zakresie:

- układu komunikacyjnego;
- zaopatrzenia w wodę:
  - ✓ zaopatrzenie w wodę poprzez przyłączenie do istniejącej oraz nowoprojektowanej sieci wodociągowej. Do czasu realizacji ww. sieci dopuszcza się rozwiązania indywidualne zgodnie z przepisami odrębnymi;
- odprowadzanie ścieków sanitarnych:

- ✓ odprowadzanie ścieków przez przyłącza do gminnej sieci kanalizacji sanitarnej, z odprowadzeniem do gminnej oczyszczalni ścieków znajdującej się poza granicami planu. Dopuszcza się rozwiązania indywidualne zgodnie z przepisami odrębnymi;
- odprowadzanie wód opadowych:
  - ✓ wody opadowe należy odprowadzać na teren nieutwardzony i zagospodarować w granicach nieruchomości bez szkody dla gruntów sąsiednich. Alternatywnie zezwala się na inne rozwiązania zgodne z warunkami określonymi przepisami prawa wodnego i budowlanego. Wody opadowe z placów utwardzonych i dróg należy odprowadzać po ich oczyszczeniu zgodnie z przepisami odrębnymi.
- zaopatrzenia w energię elektryczną:
  - dopuszcza się uzupełnienie zasilania w energię elektryczną wytwarzaną ze źródeł odnawialnych, przez urządzenia o mocy do 100kW,
  - dopuszcza się dostosowanie istniejącej infrastruktury elektroenergetycznej do zwiększonego poboru mocy;
- zaopatrzenia w ciepło:
  - ✓ zaopatrzenie budynków w energię cieplną ze źródeł charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji zanieczyszczeń powietrza,
- gospodarka odpadami:
  - gromadzenie odpadów następuje w miejscach i pojemnikach przystosowanych do ich selektywnego gromadzenia w granicach nieruchomości; opróżnianych za pośrednictwem wyspecjalizowanych służb,
  - wywóz odpadów na składowisko odpadów zlokalizowane poza granicami planu,
  - sposób zagospodarowania odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi dot. utrzymania czystości i porządku w gminie.

2.2. Powiązania projektu planu z innymi dokumentami

2.2.1. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego

Stosownie do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zapisy projektu planu muszą być zgodne z zapisami Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego, w celu zachowania jednorodności i ciągłości procesu planistycznego.

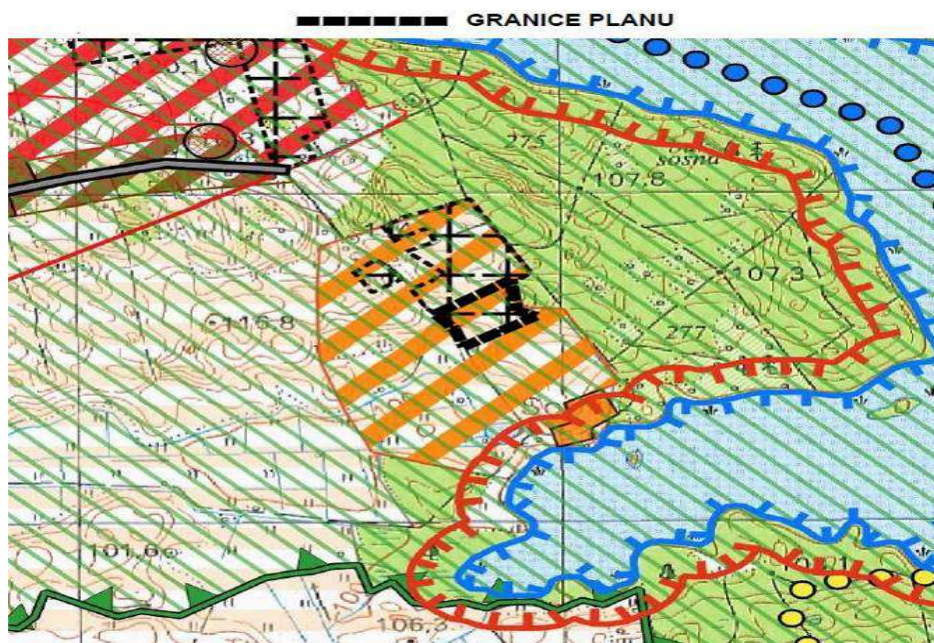
W zmianie Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Małdyty, zatwierdzonej Uchwałą nr XIV/115/16 Rady Gminy Małdyty z dnia 15 czerwca 2016 r., teren objęty projektem planu położony jest na terenach zabudowy turystyczno-wypoczynkowej. Dodatkowo teren ten oznaczono jako „tereny objęte miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego”.

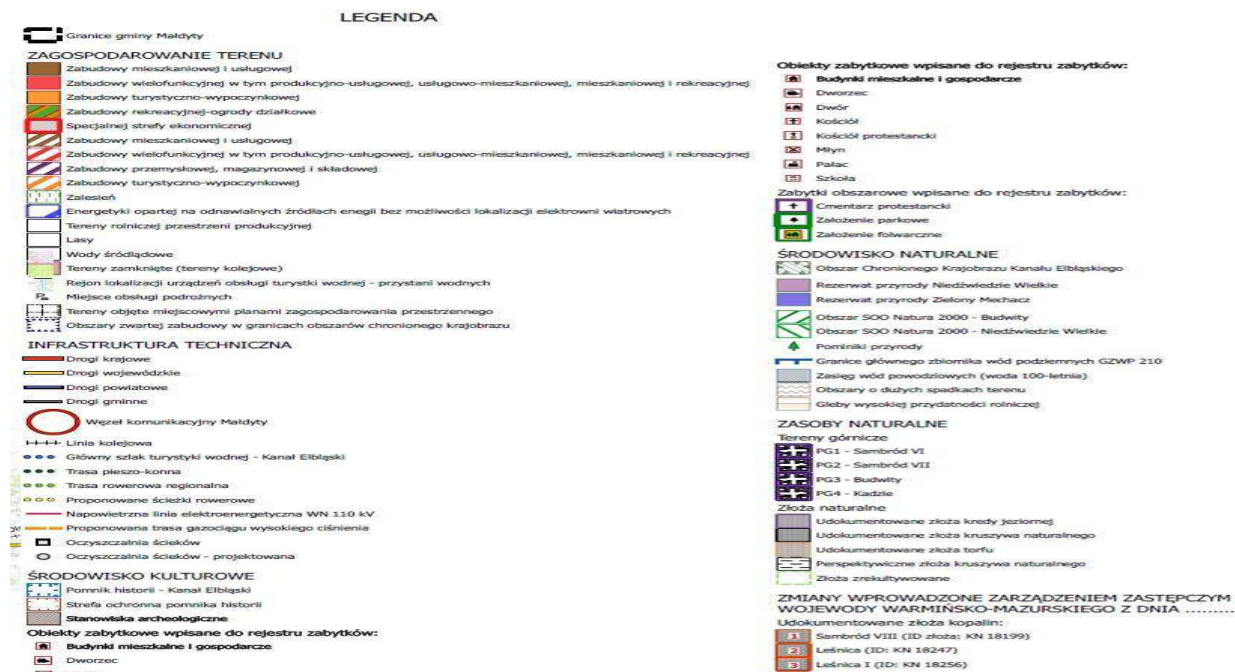
„Dla obszarów znajdujących się w na terenie zabudowy turystyczno-wypoczynkowej ustala się następujące kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, w tym tereny przeznaczone pod zabudowę oraz tereny wyłączone spod zabudowy:

- Na terenach zabudowy **turystyczno-wypoczynkowej** ustala się:
  - możliwość realizacji budynków rekreacji indywidualnej, usługowych związanych bezpośrednio z przeznaczeniem, pól namiotowych, kempingów, zabudowy sportu i rekreacji z niezbędną infrastrukturą i zapleczem służącym tym obiektom;
  - bilansowanie ilości miejsc parkingowych w zależności od potrzeb i dostępności terenu;

- zapewnienie dostępności komunikacyjnej i niezbędnego wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną;
- maksymalna wysokości budynków - 2 kondygnacje nadziemne z drugą kondygnacją w poddaszu użytkowym;
- minimalna powierzchnia nowoprojektowanych działek - 1000m²;
- wskaźnik powierzchni biologicznie czynnej działki budowlanej: nie mniej niż 60%;
- wskaźnik powierzchni zabudowy działki budowlanej: nie więcej niż 30%;
- architektura obiektów budowlanych (w szczególności zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zagrodowej), winna skalą i stylem nawiązywać do cech budownictwa regionalnego tzn. budynki o wysokości dwóch kondygnacji z dachami wysokimi, symetrycznymi o nachyleniu około 45°, pokryte dachówką lub materiałem dachówkopodobnym.”^[1]

W związku z powyższymi założeniami projektu planu nie naruszają zapisów ww. Studium.

Ryc. 3 i 4. Wyrys oraz legenda do Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego gminy Małdyty

2.2.2. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Na obszarze opracowania obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z uchwałą Nr XXVIII/287/06 Rady Gminy Małdyty z dnia 28 czerwca 2006 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, miejscowość Sople. Obowiązujący miejscowy plan wyznacza funkcje 7ML – zabudowa rekreacji indywidualnej, 5ZP,6ZP – zieleni urządzonej, 9KDW – drogi wewnętrzne (ciągi pieszo-jezdne), 3KD – drogi publiczne.

Celem opracowania omawianego projektu miejscowego planu jest wprowadzenie na wyznaczonym obszarze funkcji: ML – tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, KDW – tereny dróg wewnętrznych.

Poniżej przedstawiono wyrisy z obowiązujących miejscowych planów:

Ryc. 5. Obowiązujący miejscowy plany zagospodarowania przestrzennego na terenie objętym projektem planu

2.2.3. Opracowanie ekofizjograficzne

Dla obszaru objętego projektem „Planu...” wykonano „Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezerze, działki nr 2/26 i 2/27”. Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie opracowań ekofizjograficznych (Dz. U. Nr 155, poz. 1298), zawiera ono m.in. zagadnienia:

- charakterystykę struktury środowiska przyrodniczego
- powiązanie przyrodnicze obszaru opracowania z otoczeniem
- diagnozę stanu i funkcjonowania środowiska;
- wstępną prognozę dalszych zmian zachodzących w środowisku,
- ocenę odporności środowiska na obciążenia antropogeniczne oraz zdolności do regeneracji.

Projekt „Planu...” w większości uwzględnia uwarunkowania ekofizjograficzne określone w ww. opracowaniu ekofizjograficznym.

2.2.4. Program Ochrony Środowiska dla Gminy Małdyty na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024

Nadrzędnym celem Programu jest określenie stanu środowiska naturalnego, w oparciu o kilkanaście obszarów środowiskowych, wraz z wykazaniem ewentualnych presji środowiskowych i przewidzeniem działań zmierzających do ograniczenia ich negatywnego wpływu. Jednocześnie, w opracowaniu, określono podjęte działania w ostatnich latach w Gminie Małdyty, a także uaktualniono cele polityki ekologicznej dla każdego z komponentów środowiskowych.

Program Ochrony Środowiska dla Gminy Małdyty obejmuje wszystkie komponenty środowiskowe i dla każdego przeprowadzona została analiza SWOT określające niezbędne do podjęcia działania w celu poprawy stanu bądź ograniczenia negatywnych presji.

Realizacja wskazanych kierunków interwencji przyczyni się do spełnienia nadrzędnego celu wskazanego dla Gminy Małdyty jakim jest wysoka jakość środowiska naturalnego i zachowanie cennych przyrodniczo obszarów ochronnych.

1. Obszar interwencji: Poprawa jakości powietrza i ochrona klimatu.

➤ **Cel:** Poprawa jakości powietrza:

- poprzez działania ograniczające zużycie energii końcowej, a także wzrost udziału energii pochodzącej z OZE,
- **Kierunek interwencji:** Wzrost wykorzystania odnawialnych źródeł energii w Gminie, Modernizacja oświetlenia ulicznego i budowa nowego o wysokich parametrach energetycznych.
- poprzez działania wpływające na transport.
  - **Kierunek interwencji:** Ograniczenie emisji związanej z sektorem transportu.

2. Obszar interwencji: Klimat akustyczny.

➤ **Cel:** Ograniczenie negatywnego wpływu hałasu

- **Kierunek interwencji:** Obniżenie ilości samochodów na drogach w regionie wraz z poprawą jakości dróg.

3. Obszar interwencji: Promieniowanie elektromagnetyczne

➤ **Cel:** Kontrola potencjalnych źródeł promieniowania elektromagnetycznego

- **Kierunek interwencji:** Działania kontrolne.

4. Obszar interwencji: Gospodarka wodno-ściekowa i zasoby wodne.

➤ **Cel:** Poprawa jakości wód powierzchniowych i podziemnych

- **Kierunek interwencji:** Ograniczenie ryzyka możliwości odprowadzania ścieków sanitarnych do rzek lub kanalizacji ogólnospławnej.

5. Obszar interwencji: Zasoby geologiczne.

➤ **Cel:** Kontrola powstawania szkód górniczych

- **Kierunek interwencji:** Działania kontrolne.

6. Obszar interwencji: Zasoby glebowe i obszary cenne przyrodniczo bądź krajobrazowo.

➤ **Cel:** Poprawa jakości zasobów przyrodniczych i atrakcyjnych turystycznie bądź rekreacyjnie:

- **Kierunek interwencji:** Ograniczenie emisji komunalno-bytowej i komunikacyjnej
- **Kierunek interwencji:** Dbłość o tereny zielone i obszary chronionego krajobrazu, flory i fauny

7. Obszar interwencji: Awarie przemysłowe.

➤ **Cel:** Ograniczenie wpływu awarii

- **Kierunek interwencji:** Ograniczenie negatywnego wpływu awarii przemysłowej na środowisko.

8. Obszar interwencji: Edukacja ekologiczna.

➤ **Cel:** Poprawa jakości polityki energetycznej i działań edukacyjnych

- **Kierunek interwencji:** Dbłość o edukację ekologiczną wśród dzieci, młodzieży i osób dorosłych, a także pracowników jednostek samorządu terytorialnego.^[6]

2.2.5. Aktualizacja Strategii Rozwoju Gminy Małdyty z perspektywą na lata 2015 - 2022

Strategia Rozwoju Gminy Małdyty z perspektywą na lata 2015-2022 jest podstawowym i najważniejszym dokumentem samorządu Gminy, określającym obszary, cele i kierunki rozwoju, w przestrzeni prowadzonej przez władze Gminy. Uwzględniając

obowiązujące zasady rozwoju regionalnego w Polsce (tzw. nowy paradygmat rozwoju regionalnego) oraz wyzwania, przed jakimi stoi Gmina Małdyty, Strategia uwzględnia potrzeby i oczekiwania całej wspólnoty gminnej.

Aktualizacja Strategii Rozwoju Gminy Małdyty z perspektywą na lata 2015-2022, kładzie nacisk na zrównoważony rozwój Gminy (bazujący na zintegrowaniu polityki środowiskowej, gospodarczej, przestrzennej i społeczno-kulturowej), prowadzący w efekcie do poprawy jakości życia mieszkańców i budowania jego trwałych podstaw ekonomicznych. Konstrukcję dokumentu Strategii oparto na partycypacyjno-eksperymentalnym modelu budowy planów strategicznych jednostek samorządu terytorialnego, w pełni oddającym oczekiwania krajowych oraz unijnych instytucji odpowiedzialnych za rozwój terytorialny w Polsce.

Wizja rozwoju Gminy Małdyty stanowi projekcję, opis pożądanego stanu rzeczywistości lokalnej w perspektywie 2022 roku. Określa stan docelowy, do którego dążyć będzie cała wspólnota Gminy, tj. władze samorządowe oraz ich partnerzy (lokalni oraz ponadlokalni), wykorzystując przy tym możliwości płynące z własnych atutów i szans pojawiających się w otoczeniu. Wizja ukierunkowana jest prognostycznie, określa cel, do jakiego zmierza Gmina. Wskazuje ona zasadniczy kierunek podejmowanych działań.

WIZJA „Gmina Małdyty 2022”

W 2022 roku Gmina Małdyty w pełni korzysta ze swojego położenia, przyciągając inwestorów do przygotowanych stref aktywności gospodarczej, generujących nowe miejsca pracy. Rozwija się rolnictwo, zarówno w aspekcie nowoczesnej produkcji towarowej, jak i tradycyjnego gospodarowania, dostarczającego produkty lokalne i zdrową żywność do dużych rynków zbytu. Atrakcyjne warunki środowiskowe są bazą dla stopniowego rozwoju infrastruktury i oferty turystyczno-rekreacyjnej oraz kulturalnej, opartej na tradycjach lokalnych. Rozwój infrastruktury komunalnej oraz doskonalenie usług publicznych przynosi korzyści w postaci zwiększenia standardów życia mieszkańców i nowego osadnictwa.

Misja jest nadrzędnym celem rozwoju Gminy Małdyty. Określa ona również rolę władz samorządowych w procesie rozwoju wspólnoty lokalnej. Zgodnie z misją, władze samorządowe pełnią rolę inicjatora dla realizacji przedsięwzięć zgodnych ze Strategią Rozwoju Gminy Małdyty, a podejmowanych przez różnych aktorów życia społecznego i gospodarczego – liderów lokalnych, organizacje pozarządowe, instytucje publiczne, przedsiębiorców, grupy nieformalne mieszkańców. Ponadto władze samorządowe są także realizatorem własnych projektów (leżących w zadaniach własnych oraz we współpracy z innymi jednostkami samorządu terytorialnego), zmierzających do rozwoju Gminy Małdyty, upowszechniania jej walorów, ułatwiania współpracy partnerów lokalnych i wdrażania innowacyjnych rozwiązań.

MISJA ROZWOJU GMINY MAŁDYTY

Naszą misją jest wspieranie rozwoju gospodarczego, społecznego oraz przestrzennego Gminy Małdyty w partnerstwie ze wszystkimi środowiskami lokalnymi. Chcemy wspólnie kreować wizerunek Gminy Małdyty jako miejsca przyjaznego do życia, prowadzenia działalności gospodarczej i odpoczynku.

I. Cel główny - wspieranie rozwoju gospodarczego, społecznego oraz przestrzennego Gminy Małdyty w partnerstwie ze wszystkimi środowiskami lokalnymi.

1. Cele strategiczne (obszary priorytetowe)

➤ PRIORYTET 1. Konkurencyjna gospodarka lokalna

Cel strategiczny: Podniesienie poziomu lokalnej przedsiębiorczości oraz atrakcyjności inwestycyjnej Gminy Małdyty

- Cel operacyjny I.1

✓ Rozwój infrastruktury gospodarczej

- Cel operacyjny I.2
  - ✓ Rozwój przedsiębiorczości lokalnej
- Cel operacyjny I.3
  - ✓ System edukacji wspierający rozwój kapitału intelektualnego
- Cel operacyjny I.4
  - ✓ Rozbudowa i modernizacja układu komunikacyjnego na terenie gminy
- Cel operacyjny I.5
  - ✓ Promocja walorów gospodarczych gminy
- **PRIORYTET 2. Zrównoważony rozwój obszarów wiejskich**
Cel strategiczny: Zachowanie lokalnych tradycji rolniczych i włączenie ich w obieg gospodarczy
- Cel operacyjny II.1
  - ✓ Zwiększenie konkurencyjności gospodarstw rolnych i dywersyfikacja działalności rolniczej
- Cel operacyjny II.2
  - ✓ Kształtowanie atrakcyjnej przestrzeni dla spędzania czasu wolnego na obszarach wiejskich
- Cel operacyjny II.3
  - ✓ Odnowa wsi i zachowanie tradycji lokalnych.
- **PRIORYTET 3. Kapitał społeczny i jakość życia**
Cel strategiczny: Doskonalenie jakości usług publicznych oraz wzmacnianie kapitału społecznego.
- Cel operacyjny III.1
  - ✓ Zwiększenie dostępności do usług edukacyjnych na wysokim poziomie
- Cel operacyjny III.2
  - ✓ Rozwój oferty kulturalnej
- Cel operacyjny III.3
  - ✓ Dbłość o stan środowiska naturalnego
- Cel operacyjny III.4
  - ✓ Integrująca polityka społeczna
- Cel operacyjny III.5
  - ✓ Wysoki poziom bezpieczeństwa publicznego
- **PRIORYTET 4. Nowoczesne zarządzanie**
Cel strategiczny: Nowoczesne zarządzanie publiczne oraz współpraca samorządowa
- Cel operacyjny IV.1
  - ✓ Współpraca międzygminna i międzysektorowa
- Cel operacyjny IV.2
  - ✓ Sprawność administracyjna i rozwój społeczeństwa informacyjnego. ^[7]

Projekt planu ustala zasady ochrony środowiska, dzięki którym realizowana jest polityka ochrony środowiska zawarta w ww. dokumentach.

2.2.6. Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020

Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020 został przyjęty Uchwałą Nr XIX/445/16 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 30 sierpnia 2016 r.

Program Ochrony Środowiska jest narzędziem realizacji polityki ochrony środowiska, zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych, w

województwie warmińsko-mazurskim. Określa obszary, kierunki interwencji i zadania służące poprawie stanu środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego jego mieszkańców. Zapewnia ciągłość działań związanych z tworzeniem warunków zrównoważonego rozwoju województwa, jest kontynuacją i rozszerzeniem planów określonych w Programie Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2011–2014 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2015–2018.

W POŚ zostały wyznaczone m.in. obszary i cele interwencji wynikające z oceny stanu środowiska. Program obejmuje 10 obszarów interwencji:

- Ochrona klimatu i jakości powietrza
  - ✓ Cel - poprawa jakości powietrza, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych.
- Zagrożenia hałasem
  - ✓ Cel - poprawa klimatu akustycznego poprzez obniżenie hałasu do poziomu obowiązujących standardów.
- Pola elektromagnetyczne
  - ✓ Cel- utrzymanie poziomów pól elektromagnetycznych poniżej dopuszczalnych.
- Gospodarowanie wodami
  - ✓ Cel - osiągnięcie celów środowiskowych dla wód,
    - ochrona przed niedoborami wody i powodzią,
- Gospodarka wodno-ściekowa
  - ✓ Cel - zapewnienie odpowiedniej ilości i jakości wody dla ludności,
    - ograniczanie zużycia wody,
    - ochrona wód i gleb przed zanieczyszczeniem ściekami.
- Zasoby geologiczne
  - ✓ Cel - racjonalne gospodarowanie zasobami kopalin.
- Gleby
  - ✓ Cel - ochrona gleb
- Gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów
  - ✓ Cel - zapobieganie powstawaniu odpadów,
    - dalszy rozwój systemu selektywnego zbierania odpadów, w tym odpadów biodegradowalnych i odpadów niebezpiecznych,
    - zmniejszenie ilości kierowanych na składowiska odpadów.
- Zasoby przyrodnicze
  - ✓ Cel - Ochrona obszarów i obiektów o szczególnych walorach przyrodniczych i krajobrazowych,
    - Ochrona różnorodności biologicznej w rolnictwie i na terenach zurbanizowanych.
- Zagrożenia poważnymi awariami
  - ✓ Cel - ograniczanie zagrożeń poważnymi awariami i minimalizacja ich skutków.^[8]

Projekt planu ustala zasady ochrony środowiska, dzięki którym realizowana jest polityka ochrony środowiska zawarta w ww. dokumencie.

2.2.7. Planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego uchwalony został przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego Uchwałą Nr XXXIX/832/18 z dnia 28 sierpnia 2018 r.

Plan zagospodarowania przestrzennego województwa jest narzędziem do realizacji jednego z ważniejszych zadań samorządu województwa, jakim jest kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej w województwie. Polityka przestrzenna wskazuje cele

rozwoju przestrzennego zagospodarowania oraz sposób ich realizacji oddziałując na główne elementy zagospodarowania przestrzennego regionu.

Polityka przestrzenna stwarza warunki do racjonalnego organizowania i gospodarowania przestrzenią, kształtowania ładu przestrzennego i eliminowania konfliktów przestrzennych.

Cel główny polityki przestrzennej został sformułowany następująco: „Ład przestrzenny i zrównoważony rozwój jako podstawa kształtowania polityki przestrzennej województwa.”

Cele szczegółowe polityki przestrzennej:

- 1) Dążenie w gospodarowaniu przestrzenią do uporządkowania i harmonii pomiędzy różnymi elementami i funkcjami tej przestrzeni dla ochrony ładu przestrzennego, jako niezbędnego wyznacznika równoważenia rozwoju.
- 2) Podwyższenie konkurencyjności regionu, w szczególności poprzez podnoszenie innowacyjności i atrakcyjności jego głównych ośrodków miejskich.
- 3) Poprawa jakości wewnętrznej regionu poprzez promowanie integracji funkcjonalnej i tworzenie warunków dla wielofunkcyjnego rozwoju obszarów wiejskich, z wykorzystaniem potencjałów wewnętrznych.
- 4) Poprawa dostępności terytorialnej regionu w relacjach zewnętrznych i wewnętrznych poprzez rozwijanie systemów infrastruktury technicznej, w tym infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej.
- 5) Zachowanie i odtwarzanie wysokiej jakości struktur przyrodniczo-kulturowych i krajobrazowych regionu oraz zrównoważone korzystanie z zasobów środowiska, stanowiące istotny element polityki rozwoju województwa.
- 6) Zwiększenie odporności przestrzeni województwa na zagrożenie naturalne i antropogeniczne oraz utratę bezpieczeństwa energetycznego, a także uwzględnienie w polityce przestrzennej regionu potrzeb obronnych państwa.

Za podstawową zasadę polityki zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego przyjmuje się zasadę zrównoważonego rozwoju. Oznacza ona taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje integracja działań politycznych, gospodarczych i społecznych. Jednocześnie uwzględnia zachowanie równowagi przyrodniczej oraz zasobów dla współczesnego i przyszłych pokoleń. Jej rozwinięciem są następujące zasady planowania przestrzennego:

- zasada racjonalności ekonomicznej - oznacza uwzględnianie w ramach polityki przestrzennej oceny korzyści społecznych, ekonomicznych i przestrzennych odniesionych do długiego okresu;
- zasada preferencji regeneracji nad zajmowaniem nowych obszarów pod zabudowę – oznacza efektywne wykorzystanie przestrzeni zurbanizowanej z jednoczesną ochroną przestrzeni przed niekontrolowaną ekspansją zabudowy na nowe tereny; w tym celu preferowana jest intensyfikacja procesów urbanizacyjnych na terenach już zagospodarowanych, przed zainwestowaniem nowych przestrzeni;
- zasada przezorności – przewiduje, że działania wobec pojawiających się problemów powinny być podejmowane już wówczas, gdy pojawia się uzasadnione prawdopodobieństwo, że problem wymaga rozwiązania, a nie wtedy, gdy istnieje pełne jego naukowe potwierdzenie. Zasad wymaga, aby wszelkie prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnych skutków traktować tak, jak pewność ich wystąpienia;
- zasada prewencji lub inaczej zasada zapobiegania zanieczyszczeniom, czyli likwidacja zanieczyszczeń u źródła. Realizacja tej zasady sprowadza się do promocji technologii niskoemisyjnych, przyjaznych środowisku, ograniczania wykorzystania tradycyjnych surowców i energochłonnych dziedzin gospodarowania;

- zasada kompensacji ekologicznej – polega na takim zarządzaniu przestrzenią, aby zachowana została równowaga przyrodnicza, co oznacza wyrównywanie szkód środowiskowych, wynikających z rozwoju przestrzennego, wzrostu poziomu urbanizacji i inwestycji niezbędnych ze względów społeczno-gospodarczych, a pozbawionych neutralnej alternatywy wobec środowiska.^[9]

Realizacja ustaleń PZPW Warmińsko-Mazurskiego będzie odbywać się poprzez uwzględnianie ich w dokumentach planistycznych tj. studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miast i gmin oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

Projekt planu poprzez ustalenie zasad zagospodarowania obszaru objętego opracowaniem wpisuje się w cele i założenia planu zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko – mazurskiego.

2.2.8. Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025

Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025 została przyjęta Uchwałą Nr XXVIII/553/13 z dnia 25 czerwca 2013 r. przez Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

Cel główny Strategii województwa brzmi: „Spójność ekonomiczna, społeczna i przestrzenna Warmii i Mazur z regionami Europy przy czym:

- ✓ spójność ekonomiczna oznacza wzrost gospodarczy umożliwiający osiągnięcie i utrzymanie przez województwo udziału własnego w produkcie krajowym brutto na poziomie co najmniej 3%;
- ✓ spójność przestrzenna to włączenie się województwa (formalne i jakościowe) do głównej sieci infrastruktury transportowej w Polsce oraz w transeuropejską sieć korytarzy transportowych;
- ✓ spójność społeczna rozumiana jest jako tworzenie miejsc pracy i wzrost przedsiębiorczości (oferta nowych miejsc pracy skierowana zostanie przede wszystkim do ludzi młodych z uwagi na ich naturalną aktywność, mobilność, otwartość na zdobywanie nowych kwalifikacji), a także poprawę warunków życia ludności (w szczególności dostępu do usług publicznych) zbliżającą do standardów życia występujących w Unii Europejskiej.

Strategia rozwoju województwa warmińsko-mazurskiego w horyzoncie 2025 r. wskazuje trzy priorytety, które w szerokim rozumieniu obejmują całość zjawisk społeczno-gospodarczych włącznie z relacjami ze środowiskiem przyrodniczym:

1. Konkurencyjna gospodarka – konkurencja odbywa się na kilku płaszczyznach, między wieloma podmiotami. Konkuruje ze sobą firmy, ludzie rywalizują o jak najlepsze miejsca pracy, a państwa zachęcają inwestorów do podejmowania działalności na ich terenie. Również regiony, miasta i gminy włączyły się w konkurencję o czynniki rozwojowe. Priorytet ten jest wyraźnym sygnałem, że realizacja wizji rozwojowej wymaga silnej gospodarki regionalnej, opartej o specjalizację i najwyższą z możliwych innowacyjność.
2. Otwarte społeczeństwo – nowoczesne podejście do rozwoju kładzie duży nacisk na kapitał społeczny, przejawiający się otwartością na idee, innowacje. Otwartość społeczeństwa, to również chęć kształcenia i podnoszenia kwalifikacji, podejmowania ryzyka i współpracy, a także budowanie zaufania. Wyróżnienie tego priorytetu wynika z głębokiego przeświadczenia, iż trudno jest mówić o konkurencyjnej gospodarce bez otwartego i aktywnego społeczeństwa, tak samo

jak postrzeganie otwartości ludzi trudne jest do rozpatrywania w oderwaniu od gospodarki.

3. Nowoczesne sieci – w globalnej gospodarce istotnym czynnikiem rozwoju regionów jest ich obecność w różnego rodzaju sieciach. Nowoczesne sieci postrzegane są zarówno jako elementy fizyczne (infrastruktura techniczna), jak również powiązania i relacje (kontakty międzyludzkie, doświadczenia współpracy). Tak, jak ważna jest dla regionu dobrej jakości komunikacja, tak samo istotna jest jakość i charakter współpracy między instytucjami otoczenia biznesu, światem nauki, przedsiębiorcami i samorządem terytorialnym. Szeroko rozumiany udział regionu w sieciach wymaga szczególnego spojrzenia na kwestię współpracy międzynarodowej i międzyregionalnej, zarówno w układach biznesowych, jak i instytucjonalnych z naciskiem na efekty ekonomiczne.

Polityka rozwoju województwa będzie koncentrowała się na wyżej wybranych priorytetach, przy poszanowaniu wartości środowiska przyrodniczego Warmii i Mazur.

W regionie takim jak województwo warmińsko-mazurskie środowisko przyrodnicze determinuje, w wielu przypadkach, zachowania przedsiębiorców, postawy społeczne, czy charakter i rodzaje relacji między człowiekiem a gospodarką.^[10]

Projekt planu ustala zasady ochrony środowiska, dzięki którym zachowana jest wartość przyrodnicza badanego terenu, dzięki czemu uwzględniona jest polityka zawarta w ww. strategii.

2.2.9. Plan Gospodarki Odpadami dla województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2016-2022

Plany gospodarki odpadami opracowuje się dla osiągnięcia celów założonych w polityce ochrony środowiska, oddzielenia tendencji wzrostu ilości wytwarzanych odpadów i ich wpływu na środowisko od tendencji wzrostu gospodarczego kraju, wdrażania hierarchii sposobów postępowania z odpadami, zasad samowystarczalności i bliskości, a także utworzenia i utrzymania zintegrowanej i wystarczającej sieci instalacji gospodarowania odpadami, spełniających wymagania ochrony środowiska.

WPGO 2016 określa główne cele w zakresie gospodarki odpadami na lata 2016-2022.

Są to:

- ✓ utrzymanie tendencji oddzielenia wzrostu ilości wytwarzanych odpadów od wzrostu gospodarczego kraju wyrażonego w PKB,
- ✓ minimalizacja ilości wytwarzanych odpadów, w szczególności niebezpiecznych,
- ✓ ograniczenie marnotrawstwa żywności,
- ✓ ograniczenie uciążliwości odpadów dla środowiska, poprzez działania na etapach wydobycia surowców, produkcji i konsumpcji,
- ✓ wysoki poziom selektywnego zbierania odpadów, głównie odpadów niebezpiecznych i odpadów przeznaczonych do recyklingu,
- ✓ wysoki poziom ponownego użycia produktów,
- ✓ wysoki udział odzysku, w tym w szczególności recyklingu,
- ✓ składowanie odpadów ograniczone do minimum,
- ✓ remediacja terenów zanieczyszczonych oraz rekultywacja terenów zdegradowanych, w tym nielegalnych i nieczynnych składowisk odpadów,
- ✓ wyeliminowanie praktyk nielegalnego postępowania z odpadami,
- ✓ wysoka świadomość ekologiczna mieszkańców województwa.^[11]

Gmina Małdyty znajduje się w Regionie Zachodnim gospodarki odpadami województwa warmińsko-mazurskiego. W związku z tym odpady komunalne z gminy trafiają

do regionalnej instalacji gospodarki odpadami Zakład Unieszkodliwiania Odpadów Komunalnych RUDNO Sp. z o.o. w Rudnie.

2.2.10. Program Ochrony Powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM10 i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM10 wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10

„Program Ochrony Powietrza ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM10 oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu w strefie warmińsko-mazurskiej” – opracowywany jest dla strefy warmińsko-mazurskiej (kod strefy PL2803) w związku z przekroczeniem poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10 o okresie uśredniania 24h oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu o okresie uśredniania rok w powietrzu, w 2011 i 2012 r.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza (Dz. U. z 2012 r., poz. 914) strefa warmińsko-mazurska obejmuje całe województwo warmińsko-mazurskie z wyłączeniem obszaru miast: Olsztyna i Elbląga.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia Programu Ochrony Powietrza jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza, a przez to poprawa warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepsza jakość życia w strefie. Realizacja zadań wynikających z Programu Ochrony Powietrza ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie.

Działania kierunkowe są to działania mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 będące przykładem dobrej praktyki w zagospodarowaniu przestrzennym, działalności gospodarczej oraz życiu codziennym społeczeństwa, które w miarę możliwości technicznych i ekonomicznych powinny być wdrażane do codziennego życia.

1. W zakresie ograniczania emisji powierzchniowej (niskiej, rozproszonej emisji komunalno – bytowej i technologicznej):
  - rozbudowa centralnych systemów zaopatrywania w energię ciepłą,
  - zmiana paliwa na inne o mniejszej zawartości popiołu lub zastosowanie energii elektrycznej, względnie indywidualnych źródeł energii odnawialnej,
  - zmniejszanie zapotrzebowania na energię ciepłą poprzez ograniczanie strat ciepła – termomodernizacja budynków,
  - ograniczanie emisji z niskich rozproszonych źródeł technologicznych,
  - zmiana technologii i surowców stosowanych w rzemiośle, usługach i drobnej wytwórczości wpływająca na ograniczanie emisji pyłu zawieszonego PM10 i B(a)P.
2. W zakresie ograniczania emisji liniowej (komunikacyjnej):
  - kontynuacja modernizacji taboru komunikacji w miastach i gminach,
  - wprowadzenie nowych niskoemisyjnych paliw i technologii, szczególnie w systemie transportu publicznego i służb miejskich,
  - szkolenia kierowców i obsługi maszyn dotyczące zmniejszenia emisji poprzez odpowiednie użytkowanie pojazdów,
  - stosowanie zachęt finansowych do wymiany pojazdów na bardziej przyjazne środowisku,
  - kierowanie ruchu tranzytowego z ominięciem miasta lub jego części centralnych,

- tworzenie stref z zakazem ruchu samochodów,
  - rozwój i zwiększanie efektywności systemu transportu publicznego,
  - polityka cenowa opłat za przejazdy i zsynchronizowanie rozkładów jazdy transportu zbiorowego zachęcające do korzystania z systemu transportu zbiorowego,
  - tworzenie systemu ścieżek rowerowych,
  - tworzenie systemu płatnego parkowania w centrum miast,
  - intensyfikacja okresowego czyszczenia ulic (szczególnie w okresach bezdeszczowych),
  - wprowadzenie ograniczeń prędkości na drogach o pyłacej nawierzchni,
  - stosowanie przy modernizacji dróg i parkingów materiałów i technologii gwarantujących ograniczenie emisji pyłu podczas eksploatacji,
  - uprzywilejowanie ruchu pieszego w centrum miasta.
3. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – energetyczne spalanie paliw:
- ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10 oraz B(a)P poprzez optymalne sterowanie procesem spalania i podnoszenie sprawności procesu produkcji energii,
  - zmiana paliwa na inne, o mniejszej zawartości popiołu i siarki,
  - stosowanie technik gwarantujących zmniejszenie emisji substancji do powietrza,
  - stosowanie technik odpylania, odsiarczania i odazotowania spalin o dużej efektywności,
  - stosowanie oprócz spalania paliw odnawialnych źródeł energii,
  - zmniejszenie strat przesyłu energii.
4. W zakresie ograniczania emisji z istotnych źródeł punktowych – źródła technologiczne:
- stosowanie efektywnych technik odpylania, odsiarczania i odazotowania gazów odlotowych,
  - zmiana technologii produkcji, w tym likwidacja źródeł o znaczącej emisji pyłu,
  - zmiana profilu produkcji wpływająca na ograniczenie emisji substancji zanieczyszczających.
5. W zakresie przetwórstwa mięsnego na skalę komercyjną (fast-foody, restauracje, itp.)
- stosowanie metod smażenia mięsa (np. z konwerterem katalitycznym), zapewniających obniżenie emisji benzo(a)pirenu,
  - stosowanie zachęt finansowych dla restauracji, które są skłonne wymienić systemy wentylacyjne,
  - promocja w lokalnych społecznościach obiektów przetwórstwa mięsa stosujących metody smażenia zapewniające obniżenie emisji benzo(a)pirenu.
6. W zakresie ograniczania emisji powstającej w czasie pożarów lasów i wypalania łąk, ściernisk, pól:
- zapobieganie pożarom w lasach (uświadamianie społeczeństwa, zakazy wchodzenia w trakcie suszy, sprzątanie lasów),
  - użytkowanie terenów publicznych z wykorzystaniem bezpiecznych praktyk wykorzystujących użycie ognia,
  - skuteczne egzekwowanie zakazu wypalania łąk, ściernisk i pól.
7. W zakresie gospodarowania odpadami komunalnymi:
- usprawnianie infrastruktury recyklingu, w celu ułatwienia zbiórki odpadów,
  - zachęcenie do stosowania kompostowników,
  - stworzenie specjalnego systemu programów zbiórki odpadów zielonych pochodzących z ogrodów,

- zbiórka makulatury,
  - prowadzenie kampanii edukacyjnych, informujących społeczeństwo zagrożeniach dla zdrowia płynących z „otwartego” spalania śmieci.
8. W zakresie edukacji ekologicznej i reklamy:
- kształtowanie właściwych zachowań społecznych poprzez propagowanie konieczności oszczędzania energii cieplnej i elektrycznej oraz uświadamianie o szkodliwości spalania paliw niskiej jakości,
  - prowadzenie akcji edukacyjnych mających na celu uświadamianie społeczeństwa o szkodliwości spalania odpadów (śmieci) połączonych z ustanawianiem mandatów za spalanie odpadów (śmieci),
  - uświadamianie społeczeństwa o korzyściach płynących z użytkowania scentralizowanej sieci cieplnej, termomodernizacji i innych działań związanych z ograniczeniem emisji niskiej,
  - promocja nowoczesnych, niskoemisyjnych źródeł ciepła,
  - wspieranie przedsięwzięć polegających na reklamie oraz innych rodzajach promocji towaru i usług propagujących model konsumpcji zgodny z zasadami zrównoważonego rozwoju, w tym w zakresie ochrony powietrza.
9. W zakresie planowania przestrzennego:
- uwzględnianie w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego sposobów zabudowy i zagospodarowania terenu umożliwiających ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10, B(a)P, poprzez działania polegające na:
    - ✓ wprowadzaniu zieleni ochronnej i urządzonej oraz niekubaturowe zagospodarowanie przestrzeni publicznych miast (place, skwery),
    - ✓ zachowaniu istniejących terenów zieleni i wolnych od zabudowy celem lepszego przewietrzania miast,
    - ✓ ustalaniu sposobu zaopatrzenia w ciepło z zakazem używania paliw stałych w indywidualnych stałych źródłach ciepła w nowoplanowanej zabudowie,
    - ✓ preferowanie podłączania nowych obiektów do sieci ciepłowniczej w rejonach objętych centralnym systemem ciepłowniczym,
    - ✓ modernizowaniu układu komunikacyjnego celem przeniesienia ruchu poza ścisłe centrum miast,
    - ✓ reorganizacji układu komunikacyjnego oraz wprowadzeniu stref zamkniętych dla ruchu samochodowego w ścisłym centrum miast,
    - ✓ zapewnieniu obsługi transportem zbiorowym na etapie tworzenia planów miejscowych i wydawania decyzji o warunkach zabudowy,
  - w decyzjach środowiskowych dla budowy i przebudowy dróg:
    - ✓ zalecenie stosowania wzdłuż ciągów komunikacyjnych pasów zieleni izolacyjnej (z roślin o dużych zdolnościach fitoromediacyjnych),
    - ✓ zalecenie stosowania ekranów akustycznych pochłaniających typu "zielona ściana" zamiast najczęściej stosowanych ekranów odbijających.
  - Planowanie rozbudowy miast w sposób zapobiegający zbytniemu „rozlewaniu się miasta”.^[12]

2.2.11. Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych

Zgodnie z postanowieniami dyrektywy 91/271/EWG warunkami koniecznymi do spełnienia jej wymogów przez aglomerację są:

- ✓ Wydajność oczyszczalni ścieków w aglomeracjach odpowiadająca przynajmniej ładunkowi generowanemu na ich obszarze.

- ✓ Standardy oczyszczania ścieków w oczyszczalniach uzależnione są od wielkości aglomeracji. Jakość ścieków oczyszczonych odprowadzanych z każdej oczyszczalni jest zgodna z wymaganiami Prawa wodnego i rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie warunków, jakie należy spełnić przy wprowadzaniu ścieków do wód lub do ziemi oraz w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego. W każdej oczyszczalni zlokalizowanej na terenie aglomeracji powyżej 10 000 RLM wymagane jest podwyższone usuwanie biogenów.
- ✓ Wyposażenie aglomeracji w systemy zbierania ścieków komunalnych gwarantujące blisko 100% poziom obsługi.

Oznacza to wyposażenie w sieć kanalizacyjną co najmniej na poziomie:

- ✓ 95% dla aglomeracji o RLM < 100 000,
- ✓ 98% dla aglomeracji o RLM ≥ 100 000. ^[13]

2.2.12. Polityka Ekologiczna Państwa

Polska swoje cele i zadania związane z ochroną środowiska naturalnego realizuje poprzez politykę ekologiczną (systematycznie aktualizowaną) i inne programy.

Zgodnie z Polityką Ekologiczną Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, wyznaczone zostały KIERUNKI DZIAŁAŃ SYSTEMOWYCH:

➤ **Kierunek 2.1. Uwzględnienie zasad ochrony środowiska w strategiach sektorowych**

✓ **Cele średniookresowe do 2016 r.**

Głównym celem strategicznym jest doprowadzenie do sytuacji, w której projekty dokumentów strategicznych wszystkich sektorów gospodarki będą, zgodnie z obowiązującym w tym zakresie prawem, poddawane procedurze oceny oddziaływania na środowisko i wyniki tej oceny będą uwzględniane w ostatecznych wersjach tych dokumentów.

➤ **Kierunek 2.2. Aktywizacja rynku na rzecz ochrony środowiska**

✓ **Cele średniookresowe do 2016 r.**

Głównym celem jest uruchomienie takich mechanizmów prawnych, ekonomicznych i edukacyjnych, które prowadziłyby do rozwoju proekologicznej produkcji towarów oraz do świadomych postaw konsumenckich zgodnie z zasadą rozwoju zrównoważonego. Działania te powinny objąć pełną internalizację kosztów zewnętrznych związanych z presją na środowisko.

➤ **Kierunek 2.3. Zarządzanie środowiskowe**

✓ **Cele średniookresowe do 2016 r.**

Celem podstawowym jest jak najszersze przystępowanie do systemu EMAS, rozpowszechnianie wiedzy wśród społeczeństwa o tym systemie i tworzenie korzyści ekonomicznych dla firm i instytucji będących w systemie.

➤ **Kierunek 2.4. Udział społeczeństwa w działaniach na rzecz ochrony środowiska**

✓ **Cele średniookresowe do 2016 r.**

Głównym celem jest podnoszenie świadomości ekologicznej społeczeństwa, zgodnie z zasadą „myśl globalnie, działaj lokalnie”, prowadzącą do:

- proekologicznych zachowań konsumenckich,
- prośrodowiskowych nawyków i pobudzenia odpowiedzialności za stan środowiska,
- organizowania akcji lokalnych służących ochronie środowiska,
- uczestniczenia w procedurach prawnych i kontrolnych dotyczących ochrony środowiska.

➤ **Kierunek 2.5. Rozwój badań i postęp techniczny**

✓ **Cele średniookresowe do 2016 r.**

Głównym celem jest zwiększenie roli polskich placówek badawczych we wdrażaniu ekoinnowacji w przemyśle oraz w produkcji wyrobów przyjaznych dla środowiska oraz doprowadzenie do zadowalającego stanu systemu monitoringu środowiska.

➤ **Kierunek 2.6. Odpowiedzialność za szkody w środowisku**

✓ **Cele średniookresowe do 2016 r.**

Celem polityki ekologicznej jest stworzenie systemu prewencyjnego, mającego na celu zapobieganie szkodom w środowisku i sygnalizującego możliwość wystąpienia szkody. W przypadku wystąpienia szkody w środowisku koszty naprawy muszą w pełni ponieść jej sprawcy.

➤ **Kierunek 2.7. Aspekt ekologiczny w planowaniu przestrzennym**

✓ **Cele średniookresowe do 2016 r.**

W perspektywie średniookresowej jest konieczne przywrócenie właściwej roli planowania przestrzennego na obszarze całego kraju, w szczególności dotyczy to miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które powinny być podstawą lokalizacji nowych inwestycji.^[14]

2.2.13. Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.) tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej

Zgodnie z zapisami art. 1 Ramowej Dyrektywy Wodnej celem dyrektywy jest ustalenie ram dla ochrony śródlądowych wód powierzchniowych, wód przejściowych, wód przybrzeżnych oraz wód podziemnych, które:

- a) zapobiegają dalszemu pogarszaniu oraz chronią i poprawiają stan ekosystemów wodnych oraz, w odniesieniu do ich potrzeb wodnych, ekosystemów lądowych i terenów podmokłych bezpośrednio uzależnionych od ekosystemów wodnych;
- b) promują zrównoważone korzystanie z wód oparte na długoterminowej ochronie dostępnych zasobów wodnych;
- c) dążą do zwiększonej ochrony i poprawy środowiska wodnego między innymi poprzez szczególne środki dla stopniowej redukcji zrzutów, emisji i strat substancji priorytetowych oraz zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych;
- d) zapewniają stopniową redukcję zanieczyszczenia wód podziemnych i zapobiegają ich dalszemu zanieczyszczeniu, oraz
- e) przyczyniają się do zmniejszenia skutków powodzi i susz, a przez to przyczyniają się do:
  - zapewnienia odpowiedniego zaopatrzenia w dobrej jakości wodę powierzchniową i podziemną, które jest niezbędne dla zrównoważonego, i sprawiedliwego korzystania z wód,
  - znacznej redukcji zanieczyszczenia wód podziemnych,
  - ochrony wód terytorialnych i morskich, oraz
  - osiągnięcia celów odpowiednich umów międzynarodowych, w tym mających za zadanie ochronę i zapobieganie zanieczyszczeniu środowiska morskiego, poprzez wspólnotowe działanie na mocy art. 16 ust. 3, celem zaprzestania lub stopniowego wyeliminowania zrzutów, emisji i strat priorytetowych substancji niebezpiecznych, z ostatecznym celem osiągnięcia w środowisku morskim stężeń bliskich wartościom tła dla substancji występujących naturalnie i bliskich zeru dla syntetycznych substancji wytworzonych przez człowieka.^[16]

Ponadto zgodnie z art. 6 Dyrektywy Państwa Członkowskie zobligowane są do utworzenia rejestru lub rejestrów wszystkich obszarów leżących w obszarze dorzecza, które zostały określone jako wymagające szczególnej ochrony w ramach określonego prawodawstwa wspólnotowego w celu ochrony znajdujących się tam wód powierzchniowych i podziemnych oraz dla zachowania siedlisk i gatunków bezpośrednio uzależnionych od wody.^[17]

Ze względu na położenie w dorzeczu Wisły należy wziąć pod uwagę wytyczne wynikające z wymagań charakterystyki obszarów dorzeczy.

2.2.14. Strategiczny plan adaptacji dla sektora i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030

„Strategiczny Plan Adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030” (SPA 2020) został przygotowany z myślą o zapewnieniu warunków stabilnego rozwoju społeczno-gospodarczego w obliczu ryzyk, jakie niosą ze sobą zmiany klimatu, ale również z myślą o wykorzystaniu pozytywnego wpływu, jaki działania adaptacyjne mogą mieć nie tylko na stan polskiego środowiska, ale również wzrost gospodarczy.

SPA 2020 wskazuje cele i kierunki działań adaptacyjnych, które należy podjąć w najbardziej wrażliwych sektorach i obszarach w okresie do roku 2020: gospodarce wodnej, rolnictwie, leśnictwie, różnorodności biologicznej i obszarach NATURA 2000, zdrowiu, energetyce, budownictwie, transporcie, obszarach górskich, strefie wybrzeża, gospodarce przestrzennej i obszarach zurbanizowanych.

Celem głównym SPA jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Cel główny zostanie osiągnięty poprzez realizację celów szczegółowych i wskazanych w ramach tych celów kierunków działań, stanowiących zasadniczy element SPA2020, poprzez:

➤ **Cel 1. Zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego i dobrego stanu środowiska**

W kontekście ochrony środowiska i bezpieczeństwa energetycznego, adaptacja do zmian klimatu ma duże znaczenie, zarówno dla zagwarantowania bezpieczeństwa i jakości życia obywateli, jak również w związku z zapewnieniem niezbędnych warunków funkcjonowania gospodarki. Działania adaptacyjne w tych sektorach będą miały charakter wielokierunkowy. Będą również angażowały wiele podmiotów i znaczące środki finansowe.

✓ **Kierunek działań 1.1- dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu**

Dostosowanie sektora gospodarki wodnej do zmian klimatu ma na celu usprawnienie funkcjonowania sektora w warunkach nadmiaru, jak i niedoboru wody. Zaproponowane działania zapewnią usprawnienie systemu gospodarowania wodami w Polsce, ułatwią dostęp do wody dobrej jakości, ograniczą negatywne skutki susz i powodzi, pozwolą na utrzymanie dobrego stanu wód i ekosystemów (w tym prowadzenie działań polegających na ochronie wód śródlądowych przed eutrofizacją) oraz poprawią bezpieczeństwo i efektywność ekonomiczną gospodarki wodnej.

✓ **Kierunek działań 1.3 – dostosowanie sektora energetycznego do zmian klimatu**

Zmiany klimatu będą miały różnorodny wpływ na sektor energetyczny, uwzględniając w szczególności prognozowane wahanie średniej temperatury. Konieczne będzie dostosowanie systemu energetycznego do wahań zapotrzebowania zarówno na energię elektryczną, jak i ciepłą, m.in. poprzez wdrożenie stabilnych niskoemisyjnych źródeł energii, takich jak energetyka jądrowa. Istotne będzie także wykorzystanie odnawialnych źródeł energii, głównie energii słonecznej, wiatrowej, biomasy i energii wodnej.

✓ **Kierunek działań 1.4 – ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu**

Ochrona różnorodności biologicznej i gospodarka leśna w kontekście zmian klimatu jest niezmiernie ważnym zagadnieniem, ponieważ problem utraty bioróżnorodności narasta wraz z postępującymi zmianami klimatu. Z punktu widzenia ochrony siedlisk najistotniejsze są działania związane z utrzymaniem obszarów wodno-błotnych i ich odtwarzaniem wszędzie tam, gdzie jest to możliwe. Jednocześnie istotne będą działania sprzyjające prowadzeniu zrównoważonej gospodarki leśnej w warunkach zmian klimatu.

✓ **Kierunek działań 1.5 – adaptacja do zmian klimatu w gospodarce przestrzennej i budownictwie**

Działania w tym zakresie powinny zmierzać do objęcia całego terytorium kraju skutecznym systemem planowania przestrzennego zapewniającego właściwe i zrównoważone wykorzystanie terenów. Jednocześnie, w sektorze budownictwa konieczne będzie uwzględnienie potencjalnego oddziaływania zjawisk ekstremalnych spowodowanych zmianami klimatu.

➤ **Cel 4. Zapewnienie zrównoważonego rozwoju regionalnego i lokalnego z uwzględnieniem zmian klimatu**

✓ **Kierunek działań 4.2 – miejska polityka przestrzenna uwzględniająca zmiany klimatu**

Działania dotyczące polityki przestrzennej uwzględniają konsekwencje zmian klimatycznych dla miast. Ich wynikiem powinna być m.in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zielonych i wodnych w mieście.

Przystosowanie polskiej przestrzeni do nowych uwarunkowań klimatycznych i związanych z tym zjawisk jest obecnie jednym z najważniejszych wyzwań, szczególnie dla administracji szczebla centralnego oraz regionalnego i lokalnego. Pomiędzy zagospodarowaniem przestrzennym a zmianami klimatycznymi oraz koniecznością adaptacji do zmian klimatu występuje sprzężenie zwrotne. Zmiany klimatyczne będą prowadziły do zmniejszenia zasobów przestrzeni dostępnej dla danego typu prowadzonej lub planowanej działalności – m.in. ze względu na zwiększone ryzyko powodziowe, wzrost ryzyka osuwiskowego, nasilenie procesów erozji wodnej i wietrznej, deficyt wody, podniesienie, a także obniżenie poziomu wód gruntowych. Zmiany klimatu w kontekście przestrzennym oddziałują na cały kompleks problemów zagospodarowania przestrzennego które w skrajnym przypadku mogą generować konflikty społeczne i ograniczać możliwości rozwoju.

Obszary zurbanizowane stanowią szczególną kategorię w strukturze przestrzeni geograficznej, charakteryzującą się dużą gęstością populacji ludzkiej, a tym samym są bardzo wrażliwe z uwagi na negatywne oddziaływanie antropopresji. Miasta zagrożone są bezpośrednio szczególnie trzema zjawiskami: intensyfikacją miejskiej wyspy ciepła i silnymi ulewami powodującymi podtopienia oraz suszą sprzyjającą deficytowi wody w miastach. W mniejszym stopniu zagrożenie stanowią silne wiatry, które z uwagi na dużą szorstkość podłoża w miastach tracą swoją siłę (zagrożenie to może dotyczyć małych miast oraz przedmieść o zabudowie rozproszonej). Miejska wyspa ciepła jest efektem zaburzonego przez powierzchnie sztuczne (asfalt, beton, pokrycia dachów itp.) przebiegu procesów wymiany energii między podłożem a atmosferą. Dodatkowo wzmacnia ją wzrastająca temperatura co sprzyja stresowi cieplnemu, stagnacji powietrza nad miastem, wzrostowi koncentracji zanieczyszczeń powietrza, w tym pyłu zawieszonego i smogu. Pośrednim zagrożeniem są powodzie z uwagi na to, że większość obszarów metropolitalnych zlokalizowana jest w dolinach dużych rzek. Opady ulewne podobnie jak powodzie stanowią zagrożenie dla infrastruktury miejskiej poprzez podtopienia, osuwiska i zniszczenie ciągów komunikacyjnych, budynków i mienia.^[16]

Ustalenia planu wpisują się w politykę ww. dokumentu, a niniejsza Prognoza uwzględnia ich oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska, w tym m. in. na klimat.

2.2.15. Pakiet klimatyczno-energetyczny (przyjęty przez Komisję Europejską w grudniu 2008 r.)

Pakiet z 2020 r. stanowi zbiór wiążących przepisów, które mają zagwarantować, że UE osiągnie swoje cele w zakresie klimatu i energii do 2020 r.

W pakiecie określono trzy najważniejsze cele:

- ✓ ograniczenie o 20 proc. emisji gazów cieplarnianych (w stosunku do poziomu z 1990 r.)
- ✓ 20-procentowy udział energii ze źródeł odnawialnych w całkowitym zużyciu energii w UE
- ✓ zwiększenie o 20 proc. efektywności energetycznej.

Źródło: https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2020_pl

3. Przewidywane metody analiz skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość jej przeprowadzania.

Zgodnie z wymogami przepisów dotyczących ochrony środowiska oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko, do prowadzenia monitoringu środowiska zobligowane są państwowe organy monitoringu środowiska, poprzez tzw. Państwowy Monitoring Środowiska. Jest to system pomiarów, ocen i prognoz stanu środowiska oraz gromadzenia, przetwarzania i rozpowszechniania informacji o środowisku. Państwowy Monitoring Środowiska zbiera dane na podstawie m.in. pomiarów dokonywanych przez zobowiązane organy administracji, pomiarów stanu środowiska, wielkości i rodzajów emisji oraz ewidencji, do których prowadzenia obowiązane są podmioty korzystające ze środowiska. Monitoring stanu środowiska powinien być koordynowany przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska, a sieć pomiarowa stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej.

Dla właściwego zrealizowania planowanego przedsięwzięcia, wskazany byłby monitoring dotyczący m.in.: sposobu realizacji zainwestowania, stanu realizacji inwestycji sanitarnych, pomiary stanu czystości wód powierzchniowych i podziemnych, pomiaru oddziaływania akustycznego nowopowstałej zabudowy.

Za monitoring jakości środowiska przyrodniczego w województwie warmińsko-mazurskim odpowiedzialny jest Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie (WIOŚ). Celem państwowego monitoringu środowiska (PMS) jest wspomaganie działań na rzecz ochrony środowiska, zarządzania środowiskiem i wdrażania zasad zrównoważonego rozwoju poprzez systematyczne informowanie organów administracji i społeczeństwa o:

- jakości elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska określonych przepisami oraz obszarach występowania przekroczeń tych standardów,
- występujących zmian jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian, w tym powiązaniach przyczynowo-skutkowych występujących pomiędzy emisjami i stanem elementów przyrodniczych.

W ramach PMS prowadzony jest monitoring: jakości powietrza, wód powierzchniowych i podziemnych, hałasu i wibracji, pól elektromagnetycznych, gospodarki

odpadami, gleb. Do instytucji, które wspomagają monitoring stanu środowiska przyrodniczego oraz mogą wyeliminować niekorzystne oddziaływania na terenie miasta Orzysz jest m.in.: Powiatowa Stacja Sanitarno – Epidemiologiczna w Ostródzie. W związku z powyższym monitoring realizacji planu należy wykonywać, a jego wyniki zamieszczać w corocznych sprawozdaniach.

W ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym, dokonywanej zgodnie z art. 32 Ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tekst jednolity Dz. U. 2020, poz. 293 z późn. zm.), wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje oceny aktualności studium i planów miejscowych. Ocenę aktualności studium i planów sporządza się co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady, a co za tym idzie z tą samą częstotliwością należy dokonać analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym. Analiza taka powinna zatem obejmować również analizę skutków realizacji ustaleń uchwalonych miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w zakresie zmian zagospodarowania terenów.

4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.

Dla planowanych przedsięwzięć z uwagi na miejscowy zasięg wyklucza się możliwość transgranicznego oddziaływania na środowisko.

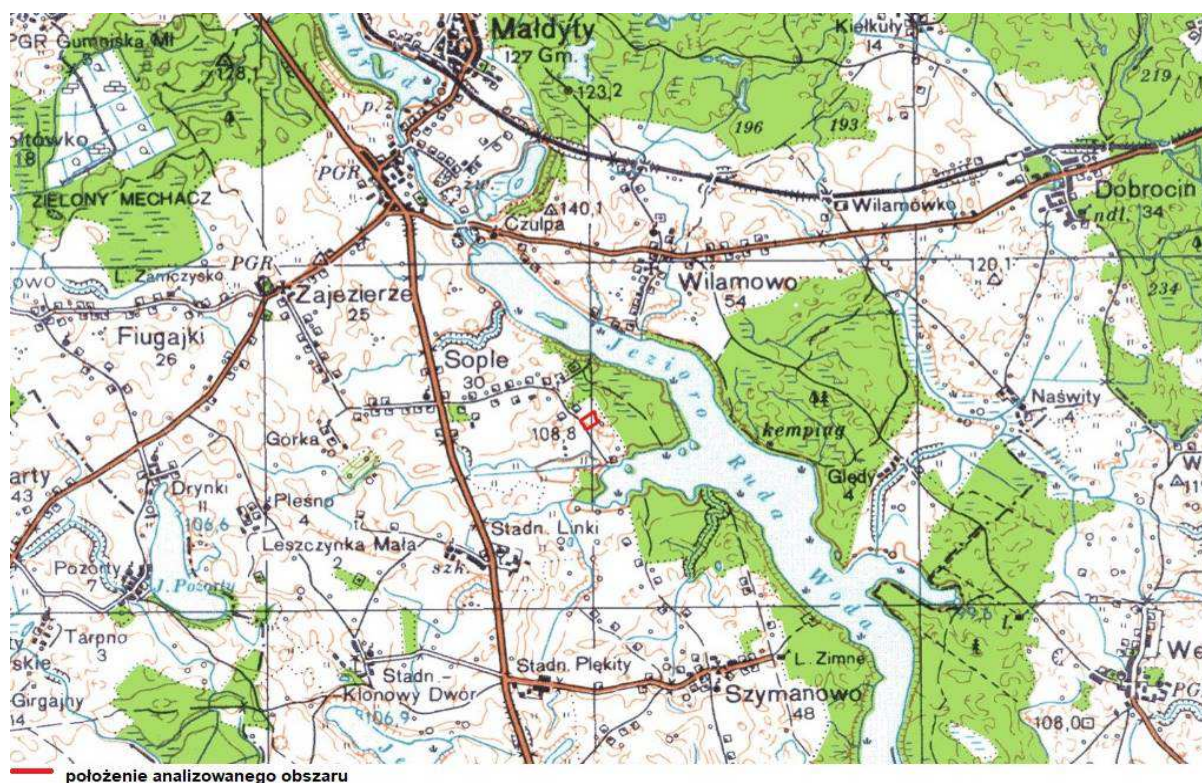
5. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

5.1. Charakterystyka środowiska przyrodniczego

5.1.1. Położenie, użytkowanie i zagospodarowanie terenu, analiza terenów sąsiednich.

Obszar objęty projektem planu położony jest w centralnej części gminy Małdyty, w województwie warmińsko-mazurskim w obrębie geodezyjnym Zajezierze. Przedmiotowy obszar zgodnie z uchwałą intencyjną stanowi działka nr 2/26 oraz 2/27 o powierzchni ok. 1,79 ha.

Teren objęty opracowaniem położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego na terenie którego obowiązują zakazy zawarte w Uchwale Nr XXX/670/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego (Dz. Urz. z 2017 r. poz. 4144).

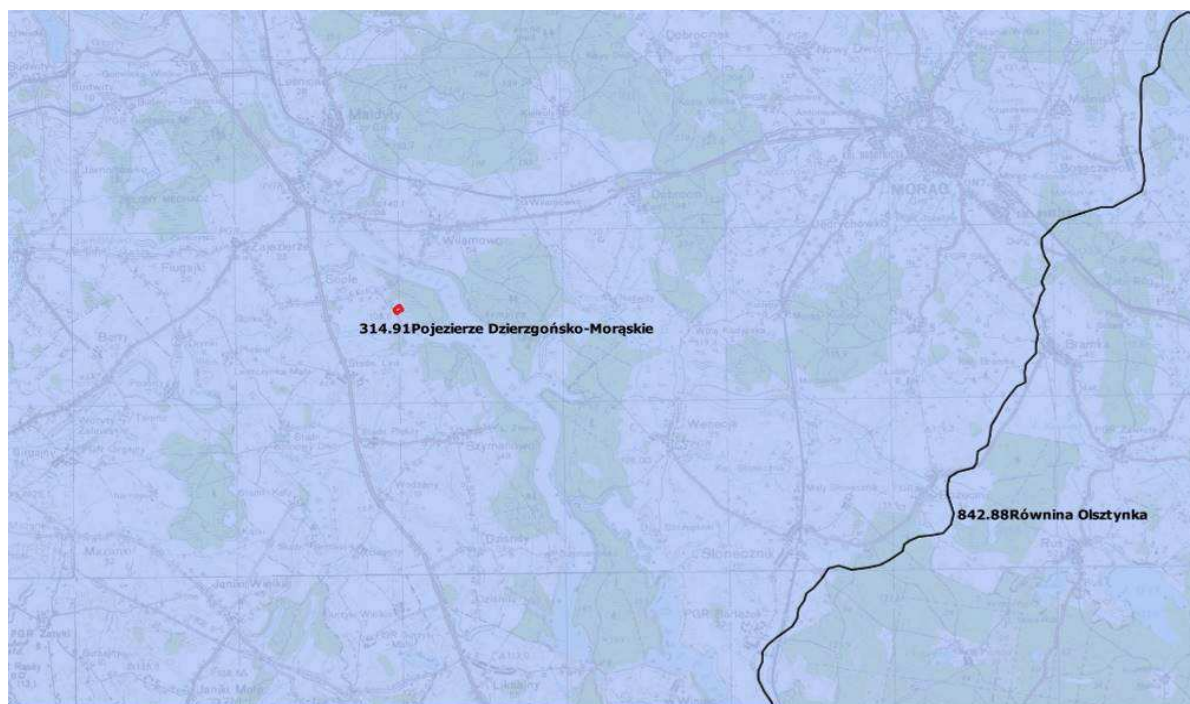

Ryc 6. Położenie obszaru objętego projektem planu

Zgodnie z podziałem fizyczno-geograficznym Polski z 2018 r. opracowanym na zlecenie Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, pod nazwą „Weryfikację przebiegu granic regionów fizyczno-geograficznych w formacie SHP (shapefile)”, realizowanego przez Instytut Ochrony Środowiska, Państwowy Instytut Badawczy, na podstawie ostatniego podziału fizyczno-geograficznego opracowanego przez prof. Jerzego Kondrackiego (1998, 2000), analizowany teren położony jest na obszarze mezoregionu Pojezierze Dzierżgońsko-Morańskie (314.91). Jednostka ta stanowi część makroregionu Pojezierze Iławskie (314.9) i wchodzi w skład podprovincji Pojezierza Południowobałtyckiego (314-316).

Pojezierze Dzierżgońsko-Morańskie (314.91) sąsiaduje od północnego-wschodu z Równiną Warmińską, od wschodu z Pojezierzem Olsztynskim oraz Równiną Olsztynką, od południowego – wschodu graniczy z Równiną Iławską, od południowego-zachodu z Pojezierzem Łasińskim, od zachodu z Doliną Kwidzyńską natomiast od północnego-zachodu z Żuławami Wiślanymi.^[19]

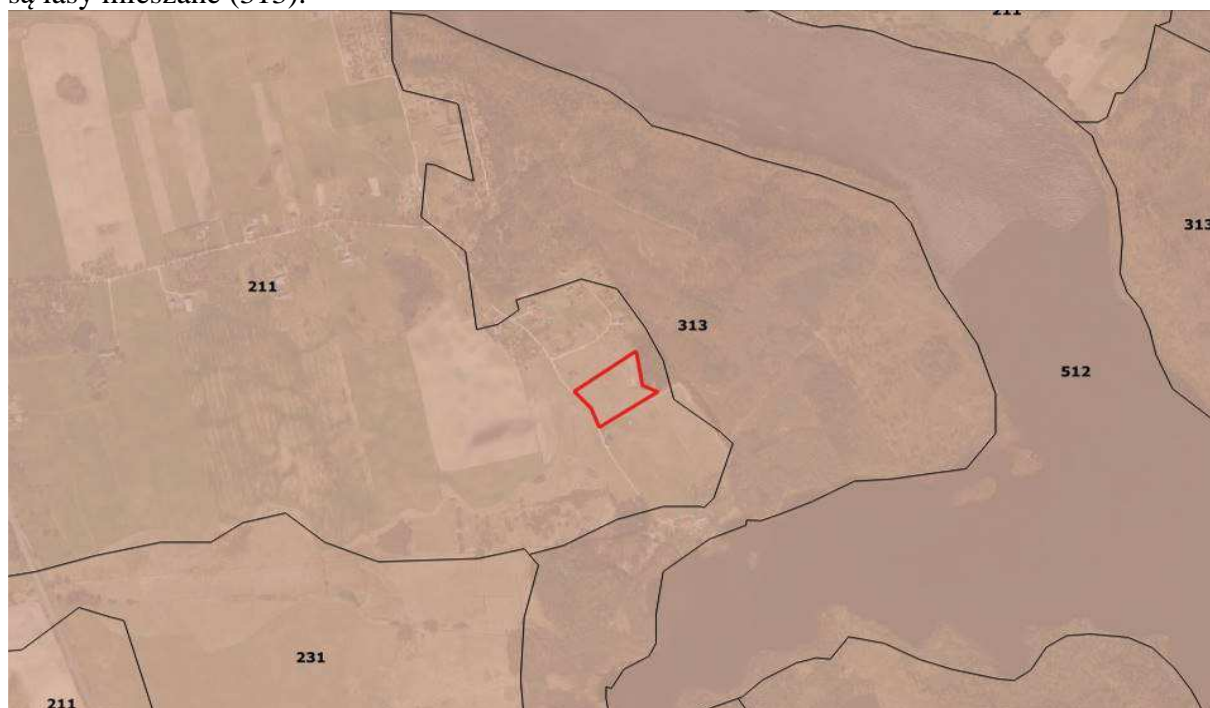

— obszar badań na tle mezoregionów podziału fizyczno-geograficznego Polski

Ryc 7. Obszar badań na tle mezoregionów podziału fizyczno-geograficznego Polski.

Źródło: <http://dm.pgi.gov.pl/>

Na podstawie inwentaryzacji pokrycia terenu, wykonaną na potrzeby projektu Corine Land Cover 2018 (CLC2018), wynika, iż główną klasą pokrycia terenu oraz ich bezpośrednie sąsiedztwo stanowią grunty orne poza zasięgiem urządzeń nawadniających (211). W przypadku terenów w sąsiedztwie omawianego obszaru, dominującą formą zagospodarowania są lasy mieszane (313).

Ryc 8. "Projekt Corine Land Cover 2018 w Polsce został zrealizowany przez Instytut Geodezji i Kartografii i sfinansowany ze środków Unii Europejskiej. Wyniki projektu zostały pozyskane ze strony internetowej Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska clc.gios.gov.pl." Pokrycie terenu, według projektu Corine Land Cover 2018 (CLC2018)

Zgodnie z załącznikiem graficznym do uchwały projektem planu objęto obszar o łącznej powierzchni ok. 1,79 ha, których kopię zamieszczono poniżej.

Ryc.9 Załącznik do uchwały XVII/138/20 Rady Gminy Małdyty z dnia 2 września 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27

Badany obszar wg mapy glebowo-rolniczej stanowi teren rolny nieużytkowany rolniczo. Terenu opracowania porasta zieleń niska, uwidacznia się tu również sukcesja naturalna i wkraczanie podrostów zieleni wysokiej, m.in. sosny zwyczajnej czy brzozy brodawkowatej. Na skraju północno-wschodniej i wschodniej części obszaru opracowania występuje niewielka skarpa. **Na tej części obszaru możliwość lokalizacji zabudowy należy poprzedzić badaniami geotechnicznymi.** Szczyt skarpy porasta zieleń wysoka (poza terenem opracowania). W części zachodniej, sąsiadującej z drogą lokalną przebiega linii elektroenergetyczne niskiego napięcia.

Teren opracowania od północy sąsiaduje z terenami tożsamymi stanowiącymi kontynuację formy użytkowania omawianego obszaru. Są to tereny rolne nieużytkowane rolniczo, zajęte przez zieleń niską oraz miejscami wysoką. Od zachodu, południa i południowego-wschodu graniczy z działkami stanowiącymi drogę lokalną, z kolei od strony północnego-wschodu i wschodu z teren lasu.

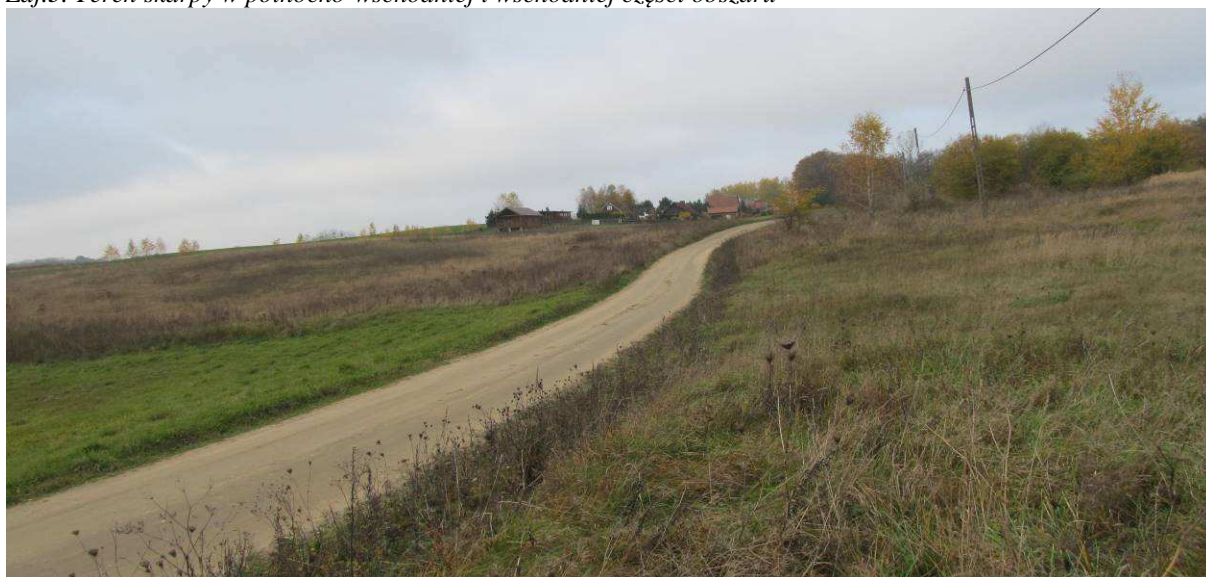
Zdj.1. Obszar opracowania porośnięty zielonią niską

Zdj.2. Obszar opracowania

Zdj.3. Teren skarpy w północno-wschodniej i wschodniej części obszaru

Zdj.4. Droga lokalna sąsiadująca od zachodu z terenem opracowania

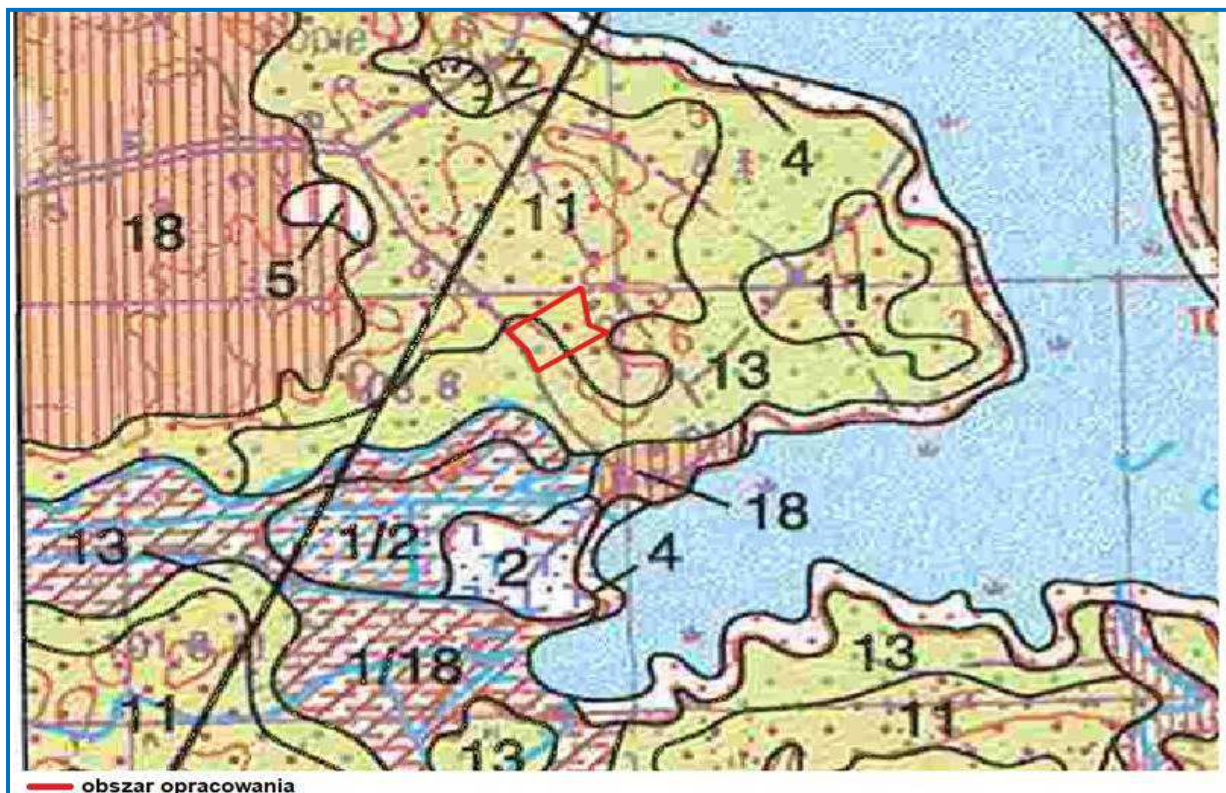
Zdj.5. Zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana za południową granicą teren badań

5.1.2. Rzeźba terenu, budowa geologiczna, gleby, warunki klimatyczne

Budowa geologiczna, rzeźba terenu:

Obszar gminy Małdyty położony jest w syneklizie perybałtyckiej platformy wschodnioeuropejskiej, w której zachowały się gnejsy prekambryjskie. Osady te stwierdzono na głębokości 2800 m. Powyżej zalegają osady paleozoiczne o miąższości 912 m. Najstarszymi są osady kambru występujące w postaci piaskowców z glaukonitem, mułowców i iłowców, o miąższości 303,7 m. Powyżej zalegają: piaskowce, wapienie, iłowce, mułowce i zlepieńce ordowiku o miąższości około 68 m. Bezpośrednio nad nimi na głębokości 2163,0 m występują osady syluru. Reprezentowane są one przez iłowce z wkładkami wapieni i margli oraz mułowce z graptolitami. Ich miąższość wynosi 213,5 m. Osadami cechsztynu są: mułowce i łupki miedzionośne, wapienie i anhydryty, dolomity, sól kamienna oraz osady klastyczne. Powyżej występują utwory mezozoiczne o sumarycznej miąższości 1576 m. Są to: mułowce i iłowce z wkładkami wapieni marglistych i dolomitów triasu, piaskowce, łupki, zlepieńce, wapienie i margle jury, iłowce, mułowce, piaskowce kwarcowo-glaukonitowe z fosforytami fosforytami, opoki, gezy i margle kredy. Osady kredy stwierdzono na głębokości 260,0 m.

Badany obszar pokryty jest serią osadów czwartorzędowych o maksymalnej miąższości 216 m. Charakteryzują się one dużą zmiennością litologiczną i stratygraficzną.^[38]

Ryc. 10 Wycinek Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski w skali 1:50 000- arkusz 135 Morąg. Wydawnictwo PIG Warszawa, opracowali Bartłomiej Szatamacha, Błażej Trzmiel, 2000 r.

CZWARTEJ	10	$mp \ O_{p^4}^{B3}$	Mulki i piaski jeziorne: na glinach zwalowych	Stadial górny	ZŁODOWACENIE WISŁY	ZŁODOWACENIA PÓLNOCPOLSKIE
	10/18					
	11	$fsq \ O_{p^4}^{B3}$ $pzg \ O_{p^4}^{B3}$	Piaski, żwiry, głązy i gliny wodnomorenowe			
	12	$b \ O_{p^4}^{B3}$ $mp \ O_{p^4}^{B3}$	Mulki i piaski zastoiskowe			
	13	$fg \ O_{p^4}^{B3}$ $pzz \ O_{p^4}^{B3}$	Piaski i żwiry wodnolodowcowe (sandrowe): na glinach zwalowych			
	13/18					
	14	$tw \ O_{p^4}^{B3}$ $pzg \ O_{p^4}^{B3}$	Piaski, żwiry, gliny zwalowe i mulki moren spiętrzonych			
	15	$l \ O_{p^4}^{B3}$ $pzm \ O_{p^4}^{B3}$	Piaski, żwiry i mulki kenów			
	16	$gs \ O_{p^4}^{B3}$ $pz \ O_{p^4}^{B3}$	Piaski i żwiry akumulacji szczelinowej			
	17	$g \ O_{p^4}^{B3}$ $pzg \ O_{p^4}^{B3}$	Piaski, żwiry i głązy moren czołowych			
	18	$g \ O_{p^4}^{B3}$ $gzw \ O_{p^4}^{B3}$	Gliny zwalowe			
	19	$tw \ O_{p^4}^{B3}$ $ps \ O_{p^4}^{B3}$	Piaski, żwiry i gliny zwalowe moren wycięnięcia			
	20	$b \ O_{p^4}^{B3}$ $imp \ O_{p^4}^{B3}$	Iły, mulki i piaski zastoiskowe*			
	21	$fg \ O_{p^4}^{B3}$ $pzi \ O_{p^4}^{B3}$	Piaski i żwiry wodnolodowcowe: na glinach zwalowych			
21/22						
22	$g \ O_{p^4}^{B2}$ $gzw \ O_{p^4}^{B2}$	Gliny zwalowe	Stadial środkowy			
23	$b \ O_{p^4}^{B2}$ $mp \ O_{p^4}^{B2}$	Mulki i piaski zastoiskowe*				
24	$fg \ O_{p^4}^{B2}$ $zp \ O_{p^4}^{B2}$	Żwiry i piaski wodnolodowcowe*				

Ryc 11. Wycinek objaśnień barw i symboli do wycinku ze Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski - arkusz 135 Morąg. Wydawnictwo PIG Warszawa, opracowali Bartłomiej Szatamacha, Błażej Trzmiel, 2000 r. Fioletową obwiednią oznaczono symbole na badanym obszarze.

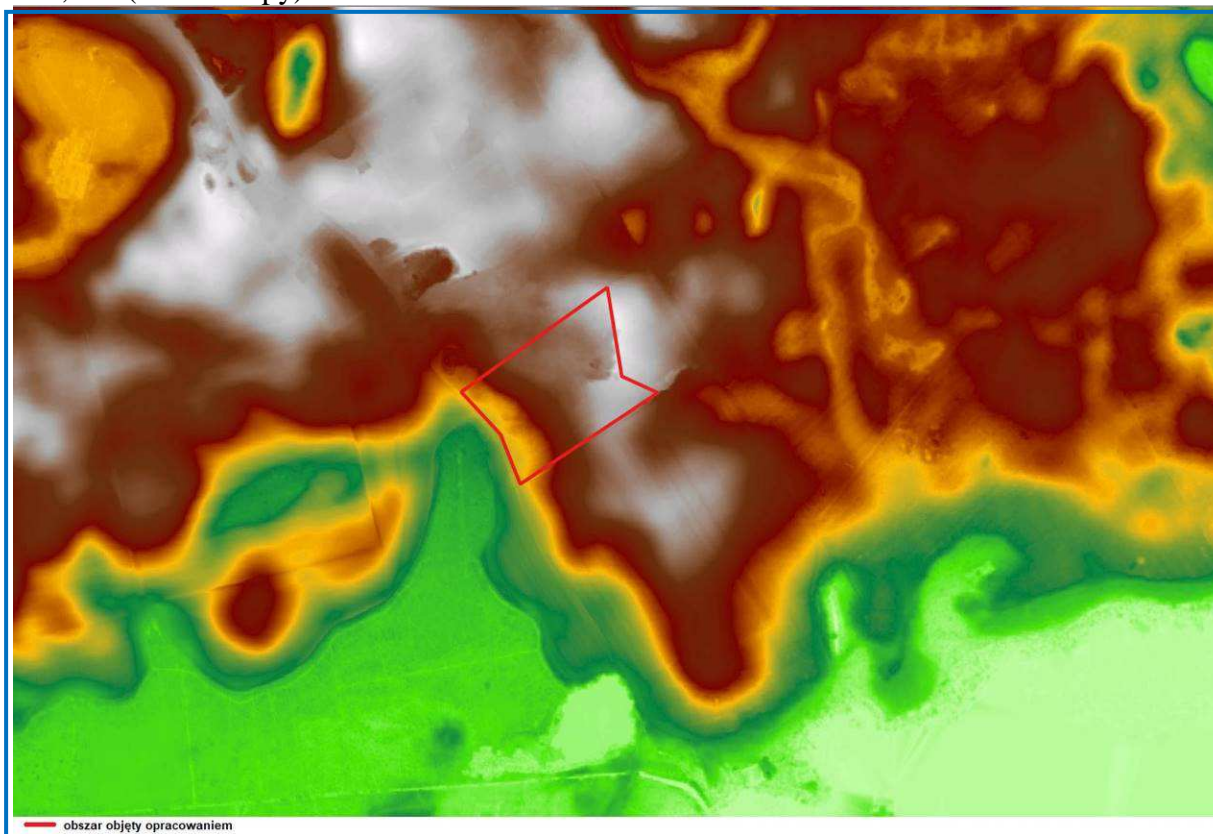
Jak zobrazowano na powyższym fragmencie map - główne formacje geologiczne na omawianych obszarach to:

- piaski, żwiry, głązy i gliny wodnomorenowe stadiału górnego zlodowacenia Wisły (zlodowacenie północnopolskie),
- piaski i żwiry wodnolodowcowe (sandrowe) stadiału górnego zlodowacenia Wisły (zlodowacenie północnopolskie).

Piaski, żwiry, głazy i gliny wodnomorenowe tworzące przeważnie płyty osadów, związane są ze strefą rynnową Rudej Wody.^[37]

Piaski i żwiry wodnolodowcowe (sandrowe) powstały w wyniku odpływu wód ze stref czołowomorenowych i związane są przeważnie ze strefami rynnowymi. Serię wodnolodowcową tworzą piaski średnioziarniste, kwarcowo-skalieniowe, słabo wysortowane, żółte i żółtobrazowe, nie reagujące z HCl, z przewarstwieniami piasków drobno- i gruboziarnistych ze żwirami o średnicy do 3 cm. Często spotykane są wkładki i przemazy mułków i piasków mułkowatych, kwarcowych, oliwkowych lub brunatnych. Seria utworów wodnolodowcowych jest uławicona: ławice o miąższości 50–90 cm ułożone są na ogół równoległe, miejscami się wyklinowują, a nachylenie ławic dochodzi do 3–8° w kierunku południowym lub południowo-wschodnim. Warstwowanie wewnątrz ławic jest skośne, miejscami równoległe. Często spotykane są różnego typu ripplemarki oraz kopalne rynny z warstwowaniem krzyżowym lub tangencjalnym.^[37]

Teren opracowania charakteryzuje się miejscami urozmaiconą konfiguracją. Na skraju północno-wschodniej i wschodniej części opracowania występuje niewielka skarpa, zaleca się, aby możliwość lokalizacji zabudowy na tym terenie poprzedzić badaniami geotechnicznymi. Rzędne całego terenu wynoszą od ok. 103,7 m (teren przy drodze) do ok. 116,9 m (teren skarpy).

Ryc. 12. Rzeźba terenu na omawianym obszarze
Źródło <http://mapy.geoportal.gov.pl>

Gleby:

Według mapy glebowo - rolniczej na terenie opracowania występują:

- w części północno-wschodniej i wschodniej występują gleby brunatne właściwe, kompleksu żynnego bardzo słabego (żytnio-łubinowy), wykształcone na piaskach słabo gliniastych i żwirach piaszczystych. Gleby są ubogie w składniki pokarmowe, trwale zbyt suche, stąd nawożenie daje nieznaczny wzrost plonów, IV i V klasy bonitacyjnej,

- na pozostałym terenie występują gleby brunatne właściwe, kompleksu żytniego (żytnio-ziemniaczany) słabego, wykształcone na piaskach gliniastych lekkich oraz piaskach słabo gliniastych podścielonych piaskami luźnymi. Są to gleby nadmiernie przepuszczalne, ubogie w składniki pokarmowe, a niedobór wody jest czynnikiem ograniczającym stosowanie nawozów, okresowo lub trwale zbyt suche, IVb klasy bonitacyjnej.

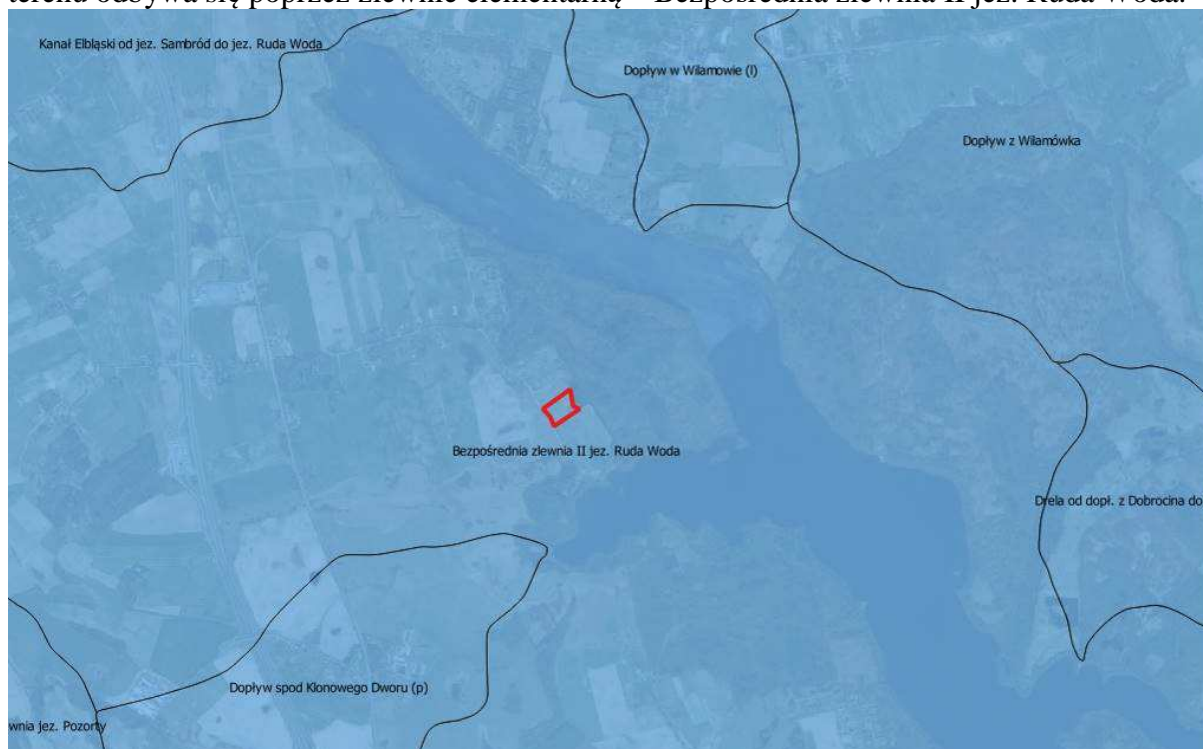
Warunki klimatyczne

Pod względem klimatycznym obszar gminy Małdyty położony jest w regionie pomorsko-warمیńskim. Opady atmosferyczne w ciągu roku kształtują się na poziomie 600–700 mm. Klimat tego regionu jest zimniejszy niż w centralnej Polsce. Pokrywa śnieżna utrzymuje się tu 80 dni. Długość okresu wegetacyjnego wynosi 180–190 dni. Średnia temperatura roczna wynosi około 7°C. W regionie tym przeważają wiatry z kierunku południowo-zachodniego i zachodniego.^[38]

5.1.3. Zlewnia, wody powierzchniowe i podziemne

Zlewnia

Obszar opracowania leży w dorzeczu Wisły, a realizacja spływu wód z omawianego terenu odbywa się poprzez zlewnie elementarną – Bezpośrednia zlewnia II jez. Ruda Woda.

Ryc.13. Orientacyjne położenie obszaru badań na tle Mapy podziału Hydrograficznego Polski
Źródło: <http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap/>

Wody powierzchniowe

Elementem hydrograficznym położonym w odległości ok. 600 m w kierunku północno-wschodnim jest jezioro Ruda Woda (Duckie).

Jezioro Ruda Woda (Duckie) – jezioro rynnowe o powierzchni 654 ha, głębokość 27,8 m. Jezioro położone na trasie Kanału Elbląskiego, o dobrze rozwiniętej linii brzegowej (długość

linii brzegowej - 31.250 m), z licznymi głęboczkami i kilkoma małymi wysepkami w części północnej zbiornika. Brzegi w większości są wysokie i strome, otoczone lasami, jedynie w części południowej i północnej brzegi są otoczone polami i łąkami. Jezioro połączone ciekami i kanałami z jeziorami: Ilińsk, Bartężek, Sambród.

Wody podziemne

Zgodnie z regionalizacją hydrogeologiczną zwykłych wód podziemnych, obszar gminy Małdyty należy do makroregionu północno-wschodniego, regionu III – mazurskiego, rejonu III A – iławsko-warمیńskiego.

Zgodnie z informacjami zawartymi w objaśnieniach do mapy geosrodowiskowej arkusz Morąg w granicach tego arkusza, a tym samym w granicach planu występuje jedno czwartorzędowe piętro wodonośne, w skład którego

wchodzi dwa poziomy użytkowe oraz piętro czwartorzędowo-trzeciorzędowe.

W obrębie piętra czwartorzędowego główne znaczenie mają dwa poziomy wodonośne – poziom międzyglinowy I oraz poziom międzyglinowy II.

Poziom międzyglinowy I występuje w: piaszczysto-żwirowych osadach wodnolodowcowych (sandrowych), piaskach zastoiskowych, piaskach i żwirach moren wycięcia zlodowacenia wisły o miąższości najczęściej 10–30 m. Pierwszy poziom wodonośny występuje na głębokości do 15 m p.p.t. w okolicach jeziora Ruda Woda i na wschód od Morąga, a w północnej części do 100 m p.p.t. W części południowo-wschodniej oraz w rejonie Małdyt i Niebrzydowa Wielkiego głębokość tego poziomu nie przekracza 50 m p.p.t. Przewodność poziomu zmienia się najczęściej od 200 do 500 m²/24 h. Zwierciadło wody miejscami jest swobodne. Zasilanie pierwszego poziomu wodonośnego zachodzi w drodze infiltracji opadów.

Warstwa izolująca ma charakter nieciągły, co powoduje, że poziom podatny jest na wpływ antropresji z powierzchni terenu.

Poziom międzyglinowy II związany jest z osadami piaszczystymi interglacjalu wielkiego oraz fluwioglacjalnymi zlodowaceń środkowopolskich i południowopolskich. Utwory te osiągają miąższość 5–78 m. Drugi poziom wodonośny występuje w północnej, wschodniej i południowej części obszaru arkusza Morąg, najczęściej powyżej 50 m p.p.t. W części południowo-wschodniej oraz w rejonie Małdyt i Niebrzydowa Wielkiego głębokość tego poziomu nie przekracza 50 m p.p.t. Przewodność poziomu jest niska i wynosi do 200 m²/24 h. Zwierciadło wody jest napięte. Zasilanie poziomu odbywa się na drodze przesączania z wyższego poziomu międzyglinowego I.

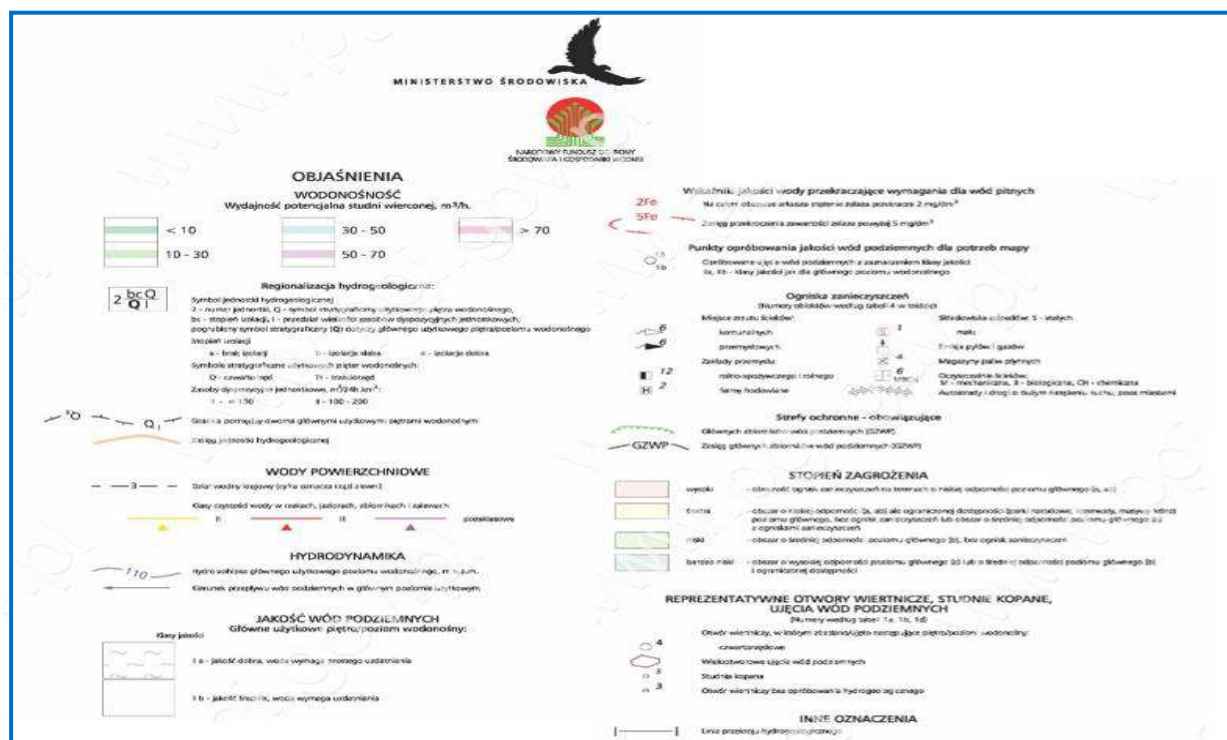
Poziom czwartorzędowo-trzeciorzędowy (paleogen, neogen) związany jest z piaszczysto-żwirowymi osadami fluwioglacjalnymi zlodowacenia narwi i nidy oraz piaszczystymi paleocenu i miocenu (północna część obszaru). Utwory te występują głównie w obniżeniach podłoża podczwartorzędowego.^[38]

Według map hydrogeologicznych Polski 1:50 000, arkusz Morąg obszar opracowania położony jest w jednostce hydrogeologicznej oznaczonej symbolem 7baQI/Q. Potencjalna wydajność studni obszaru wynosi 30-50 m³/24h. Hydroizohipsa głównego użytkowego poziomu wodonośnego znajduje się na poziomie zbliżonym do 100 m n.p.m. Omawiany teren charakteryzuje się słabą lub brakiem izolacji głównego użytkowego poziomu wodonośnego od powierzchni terenu.^[36]

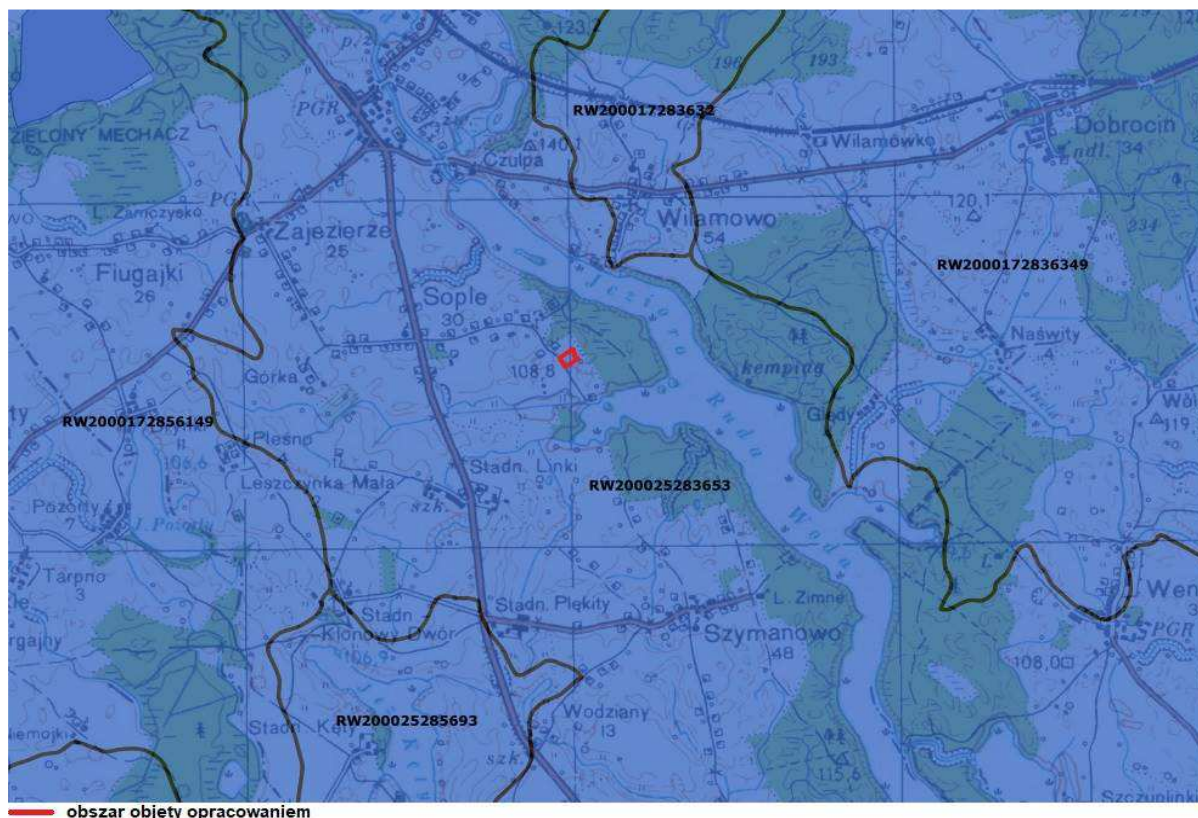

Ryc 14. Fragment Mapy Hydrogeologicznej Polski 1: 50 000 – Arkusz. Morąg - 135
Wydawnictwo PIG Warszawa, opracowali Kazimiera Cichecka, Mariusz Śledzik 2002r.

Ryc15. Objasnienia do fragmentu Mapy Hydrogeologicznej Polski 1: 50 000 – Arkusz. Morąg - 135
Wydawnictwo PIG Warszawa, opracowali Kazimiera Cichecka, Mariusz Śledzik 2002r

Ryc.17. Położenie analizowanego terenu na tle Jednolitych części wód powierzchniowych (JCWPw).
Źródło: <http://geoportal.kzgw.gov.pl/imap/>

- ✓ W Planie Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Wisły zostały określone m.in. dla omawianego terenu dane, dot. części wód, które kształtują się następująco:
- ✓ Europejski kod JCWP – PLRW200025283653
- ✓ Nazwa JCWP – Kanał Elbląski od wpływu do jeziora Sambród do wpływu z jeziora Ilińsk z dopływem z jeziora Bartężek i dopływem z jeziora Surzyckiego
- ✓ Scalona część wód powierzchniowych (SCWP)- SW302
- ✓ Region wodny - region wodny Dolnej Wisły
- ✓ Obszar dorzecza:
  - Kod - 2000
  - Nazwa - obszar dorzecza Wisły
- ✓ Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej - RZGW w Gdańsku
- ✓ Ekoregion - Równiny Wschodnie (16)
- ✓ Typ JCWP – Cieki łączące jeziora (25)
- ✓ Status – sztuczna część wód
- ✓ Ocena stanu - zły
- ✓ Ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych - zagrożona
- ✓ Derogacje – 4(7)-1
- ✓ Uzasadnienie derogacji – rozpoczęte lub planowane inwestycje z zakresu ochrony przeciwpowodziowej, mające wpływ na stan wód powierzchniowych – Rewitalizacja Kanału Elbląskiego.^{[40] 1}

¹ Inwestycja zrealizowana. Po rewitalizacji, 29 maja 2015 r., Kanał Elbląski został oficjalnie przekazany ponownie do użytkowania.

Cele środowiskowe dla JCWP zawarte w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły (aktualizacja 2016)

Przy wyznaczaniu celów środowiskowych zastosowane zweryfikowane, w ramach pan-europejskiego ćwiczenia interkalibracyjnego, wartości metryk biologicznych. W zakresie wspierających elementów fizykochemicznych przyjęto zweryfikowane ich wartości, opracowane w roku 2012, uwzględnione w rozporządzeniu klasyfikacyjnym. W zakresie charakterystyk JCWP uwzględniono wyniki przeglądu wyznaczenia SZCW (silnie zmieniona część wód) i SCW (sztuczna część wód), zrealizowanego przez rzgw na potrzeby aPGW. W wyniku nowego wyznaczenia status niektórych JCW uległ zmianie. Wszystkim JCWP wyznaczonym jako SZCW lub SCW, przypisano parametry charakteryzujące dobry lub maksymalny potencjał, natomiast naturalnym JCWP przyporządkowano parametry dobrego lub bardzo dobrego stanu. Uwzględniono również zweryfikowane na potrzeby aPGW przypisanie typów do JCWP w zakresie jezior i rzek o typie 0 (zmiany dotyczą wybranych przypadków). Wyznaczając cele środowiskowe dla poszczególnych JCWP brano ponadto pod uwagę ocenę stanu lub potencjału ekologicznego i stanu chemicznego dokonaną na podstawie dostępnych danych monitoringowych z lat 2010-2012 (w przypadku rzek) lub 2010 - 2013 (w przypadku jezior). Dla JCWP rzecznych ustalono cele w odniesieniu do następujących elementów biologicznych:

- 1) fitoplankton – wskaźnik Fitoplanktonu IFPL (wskazany dla JCWP, dla których wskaźnik ten został zbadany oraz dla wszystkich JCWP o typie 21);
- 2) fitobentos – multimetryczny Indeks Okrzemkowy IO;
- 3) makrofity – makrofitowy Indeks rzeczny MIR;
- 4) makrobezkręgowce bentosowe – Wskaźnik Wielometryczny MMI_PL;
- 5) ichtiofauna – wskaźnik EFI+ oraz IBI.

W przypadku zbiorników zaporowych cele środowiskowe dotyczą makrobezkręgowców bentosowych – wskaźniki MZB, oraz flory, którą opisują dwa wskaźniki: wskaźnik fitoplanktonowy IFPL oraz multimetryczny indeks okrzemkowy IO. Przypisując cele środowiskowe w zakresie elementów fizykochemicznych stosowano następujący schemat:

- 1) jeżeli ocena stanu ekologicznego w zakresie elementów biologicznych danej JCWP wskazywała na stan dobry lub poniżej dobrego – wówczas wszystkim elementom fizykochemicznym, przypisane zostały wartości graniczne dla stanu dobrego;
- 2) jeżeli ocena stanu ekologicznego w zakresie elementów biologicznych danej JCWP wskazywała na stan bardzo dobry – wtedy elementom fizykochemicznym będącym w stanie bardzo dobrym, zostały przypisane wartości graniczne dla stanu bardzo dobrego. Wszystkim pozostałym elementom fizykochemicznym, jako parametry charakteryzujące cel środowiskowy, zostały przypisane wartości graniczne dla stanu dobrego.

Celem środowiskowym dla JCWP rzecznych w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny. Wskaźniki stanu dobrego przyjęto zgodnie z rozporządzeniem klasyfikacyjnym.

Celem środowiskowym dla JCWP rzecznych w zakresie elementów hydromorfologicznych jest dobry stan tych elementów (II klasa). W przypadku JCW monitorowanych, które zgodnie z wynikami oceny stanu przeprowadzonej przez GIOŚ osiągają bardzo dobry stan ekologiczny, celem środowiskowym jest utrzymanie hydromorfologicznych parametrów oceny na poziomie I klasy.

Ponadto, dla osiągnięcia celów środowiskowych istotne jest umożliwienie swobodnej migracji organizmów wodnych przez zachowanie lub przywrócenie ciągłości ekologicznej cieków. Plan udrażniania korytarzy rzecznych powinien skupiać się na gatunkach

kluczowych, wodach priorytetowych i etapach udrożeń, dlatego też wskazuje się ciekł istotne z punktu widzenia migracji ryb dwuśrodowiskowych, dla których konieczne jest zachowanie ciągłości hydromorfologicznej. W związku z tym, dla niektórych JCWP rzecznych został wskazany uszczegółowiony cel środowiskowy, jakim jest dobry stan lub potencjał ekologiczny oraz możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku ciekł istotnego.

Cele środowiskowe dla JCW przybrzeżnych i przejściowych ustalone zostały zgodnie z prawem unijnym. Określony został w odniesieniu do każdego regionu lub podregionu morskiego kompleksowy zestaw celów środowiskowych i związanych z nim wskaźników odnoszących się do ich wód morskich.

Dla JCWP przybrzeżnych i przejściowych ustalono cele dla następujących elementów biologicznych:

- 1) fitoplankton – Chlorofil „a”;
- 2) makroglony i okrytozależkowe – Wskaźnik SM1;
- 3) makrobezkręgowce bentosowe – Multimetryczny indeks B;
- 4) ichtiofauna – Wskaźnik SI.

Cele dla wspierających elementów fizykochemicznych określono zgodnie z oceną stanu wód na lata 2010 - 2012.

Celem środowiskowym dla JCWP przejściowych i przybrzeżnych w zakresie stanu chemicznego jest dobry stan chemiczny. W przypadku osiągnięcia dobrego stanu chemicznego przez daną JCWP, celem środowiskowym jest utrzymanie parametrów chemicznych wód na poziomie dobrym.

Ze względu na fakt, iż żadna JCW przejściowa lub przybrzeżna nie osiągnęła bardzo dobrego stanu ekologicznego w zakresie elementów biologicznych, elementom fizykochemicznym, jako cel środowiskowy zostały przypisane wartości graniczne dla stanu dobrego.

Celem środowiskowym dla JCW przejściowych i przybrzeżnych w zakresie elementów hydromorfologicznych jest dobry stan wód (II klasa). Natomiast dla JCW monitorowanych, które według oceny stanu przeprowadzonej przez GIOŚ osiągnęły bardzo dobry stan ekologiczny, celem jest utrzymanie parametrów oceny na poziomie I klasy jakości wód.

W odniesieniu do jezior cele środowiskowe ustalono dla następujących elementów biologicznych:

- 1) fitoplankton – multimetriks fitoplanktonowy (PMPL);
- 2) fitobentos – multimetriks fitobentosowy (OJO);
- 3) makrofity – multimetriks makrofitowy (ESMI);
- 4) makrozoobentos – z uwagi na trwający proces weryfikacji multimetriksu LMI, aktualnie, jako cel środowiskowy podana została definicja stanu dobrego;
- 5) ichtiofauna – metriks LFI+ oraz LFI-CEN.

W zakresie wspierających elementów fizykochemicznych cele środowiskowe wyznaczono na podstawie zweryfikowanych wartości granicznych klas stanu opracowanych w 2012 r. na zlecenie GIOŚ.

W przypadku specyficznych substancji syntetycznych i niesyntetycznych oraz substancji priorytetowych (stan chemiczny), cele środowiskowe zostały wskazane na podstawie rozporządzenia klasyfikacyjnego. Celem środowiskowym jest dobry stan ekologiczny (specyficzne substancje syntetyczne i niesyntetyczne) i dobry stan chemiczny (substancje priorytetowe).

Jako cel dla elementów hydromorfologicznych, z uwagi na brak przeprowadzonej oceny w tym zakresie, wskazano definicję stanu bardzo dobrego – w odniesieniu do omawianego elementu – zawartą w rozporządzeniu klasyfikacyjnym. Ustalenie celów środowiskowych dla JCW jeziornych o stanie co najmniej dobrym, opierało się na zasadzie niepogarszania stanu

wraz z zachowaniem wartości wskaźników nie niższych niż wartości graniczne stanu dobrego i umiarkowanego. Jeżeli któryś element był w stanie bardzo dobrym, to zgodnie z zasadą nie pogarszania stanu, musi pozostać w stanie bardzo dobrym. W sytuacji, gdy stan JCW jest poniżej dobrego, lub jezioro nie było badane, celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego, z wyjątkiem sytuacji, gdy uzasadnione jest ustalenie mniej rygorystycznego celu środowiskowego. Ma to miejsce na przykład w przypadku grupy kilkunastu jezior przymorskich, dla których, ze względu na brak danych biologicznych, nie było możliwe ustalenie warunków referencyjnych i które przypisano do typu 3b (polimiktyczne jeziora nizinne o dużej wartości współczynnika Schindlera). Dla tych jezior przymorskich powinny być ustalone mniej rygorystyczne cele środowiskowe niż dla jezior typu 3b, ze względu na ich cechy naturalne: bardzo dużą powierzchnię i małą głębokość. W tych warunkach działanie wiatru powodujące resuspensję osadów dennych, sprzyja uwalnianiu biogenów i przyspieszeniu ich krążenia w ekosystemie. Z tego względu produktywność fitoplanktonu tych jezior jest bardzo wysoka i przyjęcie, jako docelowych, mniej rygorystycznych wartości wskaźników fitoplanktonowych, w porównaniu do celów środowiskowych dla jezior typu 3b, jest uzasadnione.

Należy zwrócić uwagę, iż zdecydowana większość jezior polskich należy do naturalnie eutroficznych. Jeziorom, w których proces naturalnej eutrofizacji jest silnie zaawansowany (nie da się go odwrócić) przypisano też mniej rygorystyczny cel środowiskowy.

Podstawą ustalenia celu środowiskowego dla SZCW oraz SCW rzecznych w zakresie elementów biologicznych były przepisy rozporządzenia klasyfikacyjnego. Biologiczne parametry charakteryzujące cel środowiskowy jakim jest dobry potencjał wód, zostały przypisane zgodnie z tabelami do powyższego rozporządzenia, zawierającego wartości graniczne wskaźników jakości wód, odnoszące się do JCWP takich jak kanał, struga, strumień, potok oraz rzeka, wyznaczonych jako SCW lub SZCW.

Przy ustalaniu parametrów charakteryzujących cel środowiskowy w zakresie elementów fizykochemicznych dla SZCW i SCW rzecznych, opierano się na zweryfikowanych w 2012 r. wskaźnikach. W ramach weryfikacji nie określono wartości granicznych dla JCW o typie 0, dlatego SZCW i SCW o tym typie nie przypisano parametrów charakteryzujących cel środowiskowy w zakresie elementów fizykochemicznych.

Podstawą ustalenia celu środowiskowego dla SZCW i SCW przejściowych i przybrzeżnych w zakresie elementów biologicznych były przepisy rozporządzenia klasyfikacyjnego. Parametry charakteryzujące cel środowiskowy dla dobrego potencjału wód zostały przypisane zgodnie z załącznikami nr 3 (dla JCW przejściowych) i nr 4 (dla JCW przybrzeżnych) do rozporządzenia, zawierającymi wartości graniczne wskaźników zarówno dla JCW naturalnych jak i SZCW. Zgodnie z przepisami rozporządzenia, kryteria oceny stanu ekologicznego JCW przejściowych i przybrzeżnych są zatem tożsame z kryteriami oceny potencjału ekologicznego.

Podstawą ustalenia celu środowiskowego dla SZCW oraz SCW jeziornych jest dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny. Zgodnie z rozporządzeniem klasyfikacyjnym, graniczne wartości wskaźników charakteryzujące dobry potencjał ekologiczny są tożsame z kryteriami oceny dobrego stanu ekologicznego.^[41]

W Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (aktualizacja 2016) określono stan jednolitej części wód powierzchniowych PLRW200025283653 jako zły, a osiągnięcie założonych celów środowiskowych uznano za zagrożone.

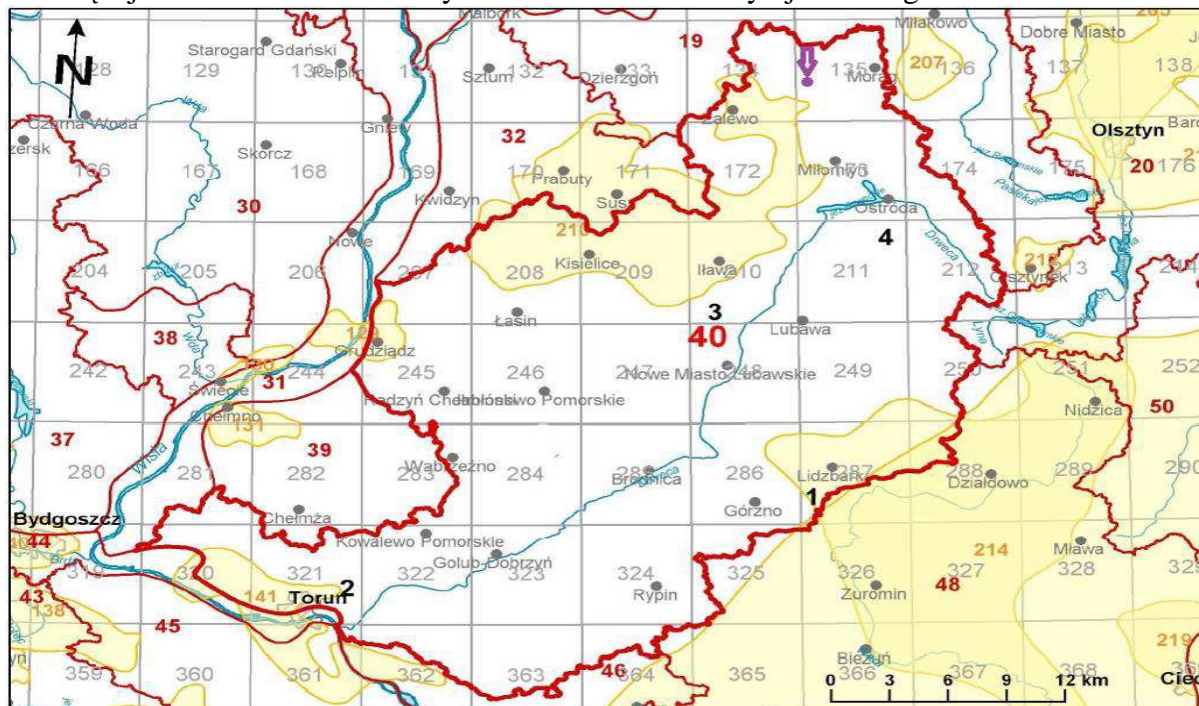
Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych PLRW200025283653 jest dobry potencjał ekologiczny oraz dobrego stanu chemicznego.

W związku z powyższym gospodarka ściekami na badanym terenie powinna mieć formy zorganizowane mające na uwadze ochronę wód gruntowych i powierzchniowych.

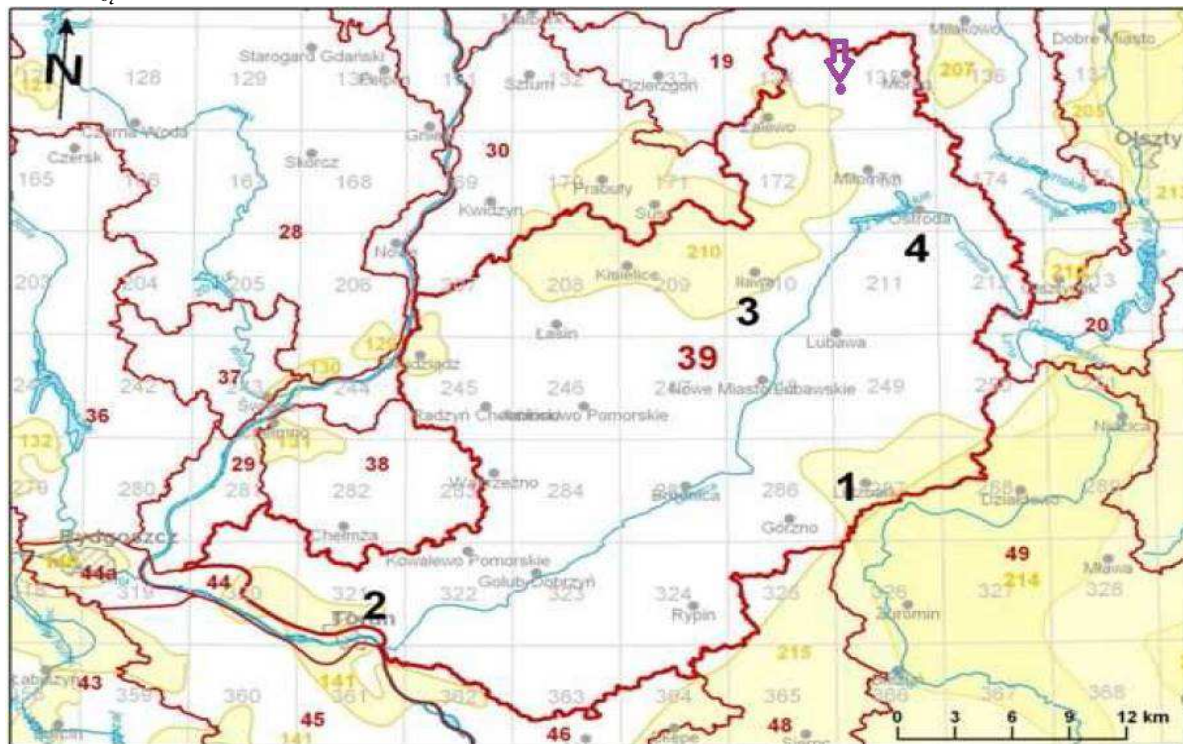
➤ *Jednolite części wód podziemnych (JCWPd)*

Jednolite części wód podziemnych (JCWPd) - rozumie się przez to określoną objętość wód podziemnych występującą w obrębie warstwy wodonośnej lub zespołu warstw wodonośnych.

Zgodnie z podziałem na 161 jednolitych części wód podziemnych, teren opracowania położony jest na granicach JCWPd 40. Natomiast według podziału na 172 JCWPd, który obowiązuje od 2016 r. badany obszar lokalizowany jest w granicach JCWPd 39.

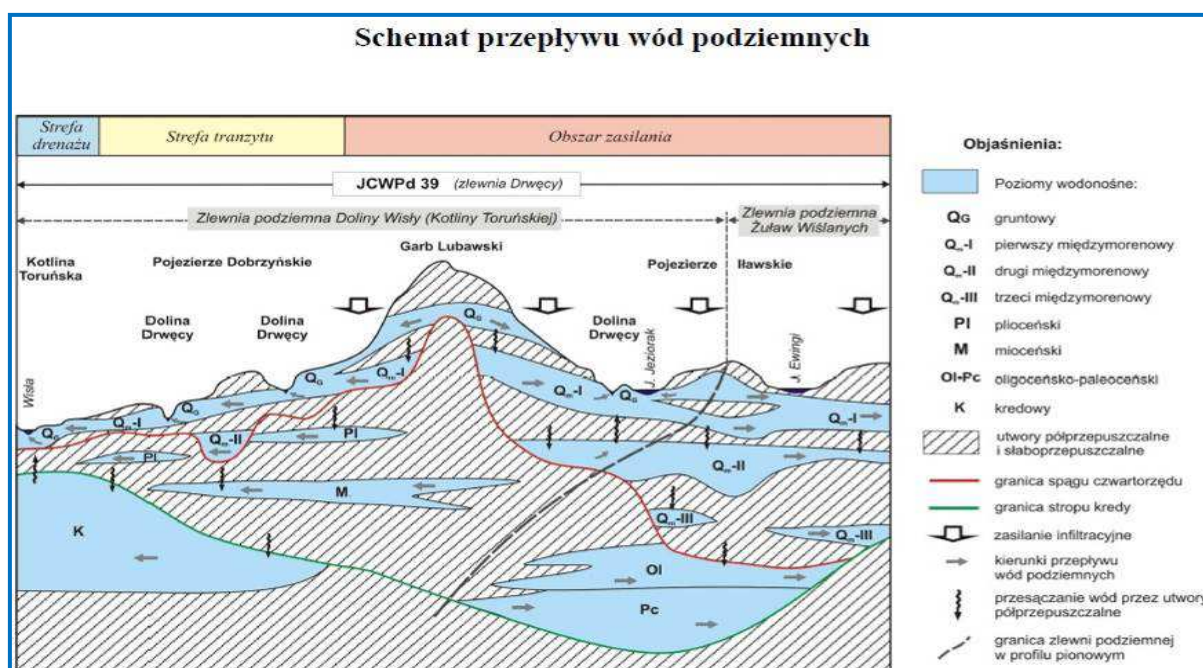
Ryc.18 Orientacyjne położenie analizowanego terenu na tle Jednolitych części wód podziemnych – wg podziału na 161 części

Ryc. 19. Orientacyjne położenie analizowanego terenu na tle Jednolitych części wód podziemnych- wg podziału na 172 części

Jednostka w granicach której zlokalizowany jest badany teren posiada znacznie większy obszar niż powierzchnia projektu planu. Powierzchnia jednostki wynosi 7573,5 km². Jest to region Dolnej Wisły, wg Atlasu hydrogeologicznego Polski 1995 r. - V – Pomorski, brak danych o głębokości występowania wód słodkich (lokalnie wody słone na głębokości 200 m). Symbol całej JCWPd 39(40) uwzględniający wszystkie profile to: Q1-3, (Pg), Cr, co oznacza, iż w czwartorzędzie występuje jeden, dwa lub trzy poziomy nie mające kontaktu z lokalnym poziomem paleogeńskim. Piętro kredowe nie jest w kontakcie z poziomami wyższymi.

Obszar JCWPd 39(40) obejmuje zlewnie Drwęcy i Osy. Z uwagi na rozległość JCWPd obejmuje on różne jednostki morfologiczne i hydrogeologiczne. W związku z tym występowanie wód podziemnych i warunki hydrogeologiczne są także zróżnicowane. System wodonośny jest wielopiętrowy; obok poziomów międzymorenowych obecne są również warstwy wodonośne miocenu, oligocenu i paleocenu. W południowo-zachodniej części obszary wody podziemne występują również w osadach kredy. Główne obszary zasilania systemu wodonośnego znajdują się w północnej i wschodniej części JCWPd.

Ryc.20. Schemat przepływu wód podziemnych

Źródło: <http://www.psh.gov.pl>

W Planie Gospodarowania Wodami na Obszarze Dorzecza Wisły² zostały określone m.in. dla omawianego terenu dane, dotyczące części wód, które kształtują się następująco:

- ✓ Europejski kod JCWP – PLGW240040
- ✓ Nazwa JCWPd – 40
- ✓ Region wodny - region wodny Dolnej Wisły
- ✓ Obszar dorzecza:
  - kod – 2000
  - nazwa - obszar dorzecza Wisły
- ✓ Regionalny Zarząd Gospodarki Wodnej - RZGW w Gdańsku
- ✓ Ekoregion - Równiny wschodnie (16)

² Dokument uwzględnia podział na 161 części JCWPd

- ✓ Ocena stanu:
- ✓ -ilościowego- dobry
- ✓ -chemicznego- dobry
- ✓ Ocena ryzyka - niezagrażona^[40]

Cele środowiskowe dla JCWPd zawarte w Planie Gospodarowania Wodami na obszarze dorzecza Wisły (aktualizacja 2016)

Zgodnie z art. 38e pkt 1. Prawo wodne celem środowiskowym dla JCWPd jest:

- 1) zapobieganie lub ograniczanie wprowadzania do nich zanieczyszczeń,
- 2) zapobieganie pogorszeniu oraz poprawa ich stanu,
- 3) ochrona i podejmowanie działań naprawczych, a także zapewnianie równowagi między poborem a zasilaniem tych wód, tak aby osiągnąć ich dobry stan.

Celem środowiskowym dla JCWPd jest dobry stan ilościowy i chemiczny, charakteryzowany wartościami wskaźników zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Stan ilościowy obrazuje wpływ poboru wody na części wód podziemnych. Natomiast stan chemiczny odnosi się do parametrów fizyko-chemicznych wód podziemnych (zarówno traktowanych jako zanieczyszczenia jak i skażenie). Określenie celów środowiskowych dla wód podziemnych zostało wykonane na podstawie corocznych wyników oceny stanu obejmujące stan chemiczny i ilościowy opracowany w ramach PMŚ.

Zgodnie z metodyką wyznaczania celów środowiskowych w latach 2012-2013, w sytuacji gdy JCWPd zidentyfikowano jako niezagrażone nieosiągnięciem celów środowiskowych, celem dla wód jest dobry stan chemiczny i ilościowy. Cel ten został określony przy pomocy kryteriów charakteryzujących dobry stan chemiczny lub ilościowy zgodnie z rozporządzeniem o ocenie wód podziemnych. Natomiast dla JCWPd zagrożonych nieosiągnięciem celów środowiskowych, ale będących zgodnie z oceną stanu na rok 2012 w stanie dobrym, brakowało podstaw do wskazania przesłanek do ustalenia odstępstw. Celem środowiskowym jest dobry stan chemiczny i ilościowy, zidentyfikowany przy pomocy parametrów cechujących dobry stan chemiczny i ilościowy. W przypadku JCWPd, które zostały zidentyfikowane jako zagrożone i będące w stanie słabym zgodnie z oceną stanu na rok 2012, wykonano wstępną procedurę włączeń, czyli ustalenia odstępstw od celów środowiskowych. Wstępnie zaproponowano odstępstwa od celów środowiskowych w postaci przedłużenia terminu osiągnięcia celów ustalenia mniej rygorystycznych celów, które powinny zostać ostatecznie potwierdzone analizami presji i wpływów. Podczas wskazywania odstępstw w pierwszej kolejności musiało zostać udowodnione wykluczenie przedłużania terminu, a następnie można rozważyć ustalenie mniej rygorystycznych celów.^[41]

Podsumowując: Stan chemiczny JCWPd 39 jest dobry; Stan ilościowy JCWPd jest dobry, co pozwala wyznaczyć Stan (ogólny) – dobry. Cel środowiskowy dla JCWPd to utrzymanie dobrego stanu chemicznego oraz utrzymanie dobrego stanu ilościowego. Ocena ryzyka nieosiągnięcia celu środowiskowego: niezagrażona.

Według mapy stanu jednolitych części wód podziemnych (JCWPd) wg podziału na 161 obszarów, Monitoringu jakości wód podziemnych (<http://mjwp.gios.gov.pl/mapa/>), stan wód podziemnych obszaru JCWPd 40(39) pod względem ilościowym i chemicznym w latach 2010 i 2012 oceniano jako dobry.^[41]

Cele środowiskowe dla obszarów chronionych

Artykuł 38f ustawy – Prawo wodne określa, iż celem środowiskowym dla obszarów chronionych wskazanych w art. 113 ust. 4, jest osiągnięcie norm i celów wynikających z przepisów szczególnych, na podstawie których zostały utworzone.

Normy i cele w przypadku obszarów chronionych przeznaczonych do ochrony gatunków i siedlisk wskazują, które cele są określone w akcie tworzącym daną formę ochrony

przyrody lub logicznie wynikające z takiego aktu w świetle przepisów ogólnych i wiedzy merytorycznej. Dla parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych, cele określone są na podstawie ustawy, zaś w przypadku obszarów Natura 2000 cel wynika z ustawy i prawa UE. Cele mogą być uszczegółowione w procesie planowania ochrony danego obszaru.

Dla obszarów Natura 2000 celem jest właściwy stan ochrony poszczególnych siedlisk i gatunków. Oznacza to zachowanie warunków wodnych, które są niezbędne do osiągnięcia lub utrzymania w obszarze Natura 2000 właściwego stanu ochrony dla siedlisk występujących w obszarze siedliskowym oraz ptaków w obszarze ptasim. Dla parku narodowego celem jest zachowanie różnorodności biologicznej, właściwego stanu zasobów i składników przyrody, odtworzenie zniekształconych siedlisk przyrodniczych, siedlisk roślin i zwierząt oraz grzybów. W parku krajobrazowym istotne jest zachowanie wartości przyrodniczych w warunkach zrównoważonego rozwoju. Dla rezerwatu przyrody i obszaru chronionego krajobrazu cel określony jest indywidualnie w akcie tworzącym dany obszar.^[41]

Cele środowiskowe dla obszarów chronionych w zasięgu zlewni JCWP PLRW200025283653 Kanał Elbląski od wpływu do jeziora Sambród do wypływu z jeziora Ilińsk z dopływem z jeziora Bartężek i dopływem z jeziora Surzyckiego – są następujące:

➤ **OCHK140 Kanału Elbląskiego**

Utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych [w lasach], w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łągach. Zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, torfowisk [w lasach]. Zachowanie w stanie nienaruszonym obszarów wodno-błotnych, w tym torfowisk, zabagnień, podmokłości, oczek wodnych oraz obszarów źródłiskowych cieków. Zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi. Ograniczenie wyznaczenia lokalizacji nowych wałów przeciwpowodziowych do rzeczywistej konieczności ochrony człowieka i jego mienia przed powodzią; w miarę możliwości wały należy lokalizować jak najdalej od koryta rzeki, wykorzystując naturalną rzeźbę terenu. Tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogennej i zwiększenia różnorodności biologicznej. Ograniczenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko do zakresu niezbędnego dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej. Zapewnienie swobodnej migracji rybnym w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowach piętrzących. Utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych. Ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenarskich i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn. Zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne, celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą. Zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej. Gospodarka rybacka na wodach powierzchniowych wspomagająca ochronę gatunków krytycznie zagrożonych i zagrożonych oraz promująca

gatunki o pochodzeniu lokalnym, prowadząca do uzyskani struktury gatunkowej i wiekowej ryb właściwej dla danego typu wód. ^[41]

➤ **OCHK167 Lasów Taborskich**

Utrzymywanie, a w razie potrzeby podwyższanie poziomu wód gruntowych [w lasach], w szczególności na siedliskach wilgotnych i bagiennych, tj. w borach bagiennych, olsach i łągach. Zachowanie i utrzymywanie w stanie zbliżonym do naturalnego istniejących śródleśnych cieków, mokradeł, torfowisk [w lasach]. Zachowanie śródpolnych torfowisk, zabagnień, podmokłości oraz oczek wodnych [poza lasami]. Ograniczenie melioracji odwadniających, w tym regulowania odpływu wody z sieci rowów, tylko do realizowanych w ramach racjonalnej gospodarki rolnej, jednak z bezwzględnym zachowaniem w stanie nienaruszonym terenów podmokłych, w tym torfowisk i obszarów wodno-błotnych oraz obszarów źródłiskowych cieków. Zachowanie i ochrona zbiorników wód powierzchniowych wraz z pasem roślinności okalającej, poza rowami melioracyjnymi. Tworzenie stref buforowych wokół zbiorników wodnych w postaci pasów zadrzewień i zakrzewień, celem ograniczenia spływu substancji biogenych i zwiększenia różnorodności biologicznej. Ograniczenie prac regulacyjnych i utrzymaniowych rzek tylko do zakresu niezbędnego dla rzeczywistej ochrony przeciwpowodziowej. Zapewnienie swobodnej migracji rydom w ciekach poprzez budowę przepławek na istniejących i nowych budowlach piętrzących. Utrzymanie i wprowadzanie zakrzewień i szuwarów wokół zbiorników wodnych, w szczególności starorzeczy i oczek wodnych jako bariery ograniczającej dostęp do linii brzegowej; utrzymanie lub tworzenie pasów zakrzewień i zadrzewień wzdłuż cieków jako naturalnej obudowy biologicznej ograniczającej spływ zanieczyszczeń z pól uprawnych. Ograniczenie działań powodujących obniżenie zwierciadła wód podziemnych, w szczególności budowy urządzeń drenażowych i rowów odwadniających na gruntach ornych, łąkach i pastwiskach w dolinach rzecznych oraz na krawędzi tarasów zalewowych i wysoczyzn. Zachowanie i ewentualne odtwarzanie korytarzy ekologicznych opartych o ekosystemy wodne, celem zachowania dróg migracji gatunków związanych z wodą. Zwiększanie retencji wodnej, przy czym zbiorniki małej retencji winny dodatkowo wzbogacać różnorodność biologiczną terenu, uwzględniając starorzecza i lokalne obniżenia terenu; w miarę możliwości technicznych i finansowych zalecane jest odtworzenie funkcji obszarów źródłiskowych o dużych zdolnościach retencyjnych; w miarę możliwości należy zachowywać lub odtwarzać siedliska hydrogeniczne mające dużą rolę w utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej. ^[41]

Podsumowując dział wód w obrębie projektu planu należy stwierdzić:

- na obszarze opracowania izolacja jest słaba bądź jest brak izolacji głównego użytkowego poziomu wodonośnego od powierzchni terenu;
- w odniesieniu do wód powierzchniowych kluczowym jest ujmowanie wszelkich zanieczyszczonych wód oraz odcieków w zbiorcze systemy kanalizacji zarówno sanitarnej jak i deszczowej. Ścieki bytowo - gospodarcze powinny być odprowadzane systemem kanalizacji sanitarnej (tłocznej / grawitacyjnej), a deszczowe odprowadzane do systemu kanalizacji deszczowej z odpowiednio dobranymi urządzeniami podczyszczającymi.
- obszar opracowania znajduje się poza granicami Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP).
- należy zakazać wprowadzania szkodliwych substancji do gleby - ze względu na możliwość przenikania substancji chemicznych do wód podziemnych.

5.1.5. Szata roślinna i świat zwierzęcy

Dla terenu objętego opracowaniem w celu określenia struktury oraz stanu środowiska naturalnego zastosowano metodę polegającą na wykorzystaniu dostępnych materiałów źródłowych (wymienionych w pkt. 14 niniejszej *Prognozy*) oraz wizjach terenowych. Badania terenowe wykonywane były w okresie od września 2020 r. do grudnia 2020 r. Łącznie przeprowadzono 4 kontrole terenowe w różnych przedziałach czasowych.

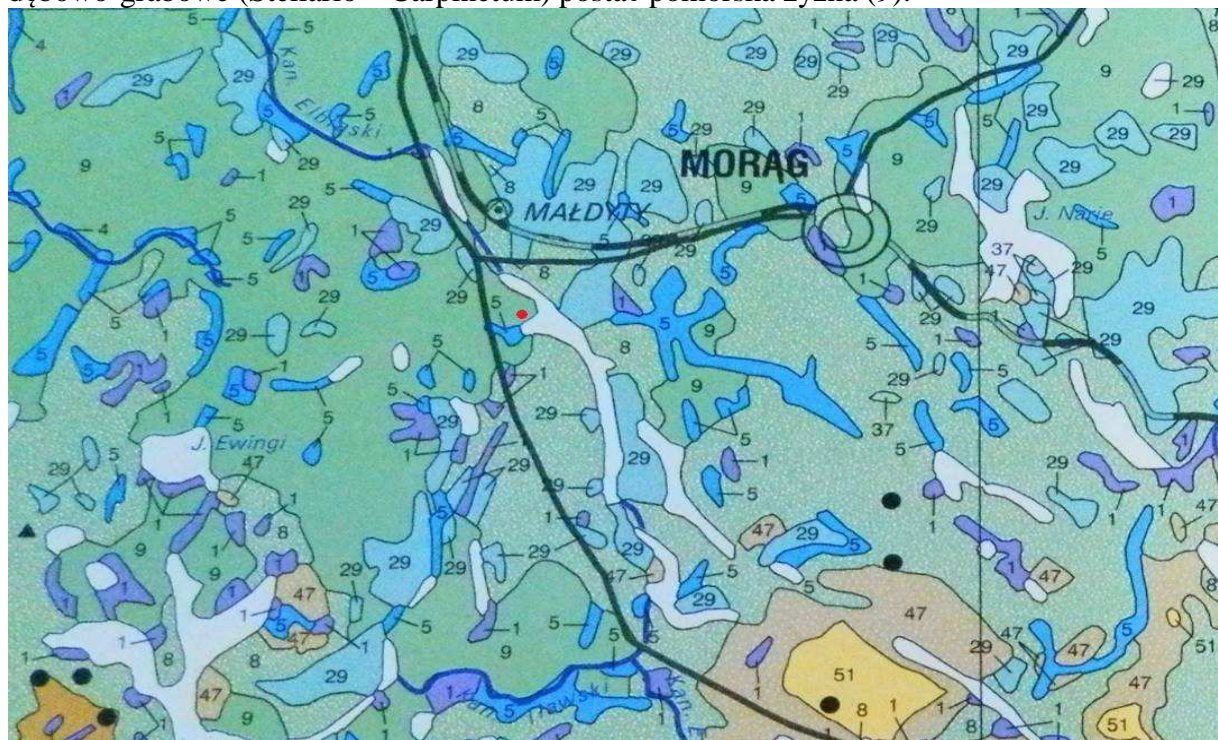
Na podstawie powyższej metodyki opracowano opis struktury obecnego stanu środowiska przyrodniczego przedstawiony poniżej. Opis ten podzielono na dwa oddzielne elementy tj. świat roślin oraz świat zwierząt.

Flora

Pod względem geobotanicznym przedmiotowy obszar gminy leży w Prowincji Środkowoeuropejskiej, Dziale Pomorskim, Krainie Wschodniopomorskiej, w Okręgu Kwidzyńsko-Morąskim, Podokręgu Morąskim.

Pod pojęciem potencjalnej roślinności naturalnej należy rozumieć hipotetyczny stan roślinności, opisany fitosocjologicznymi jednostkami zbiorowisk roślinnych, jaki mógłby być osiągnięty na drodze naturalnej sukcesji pierwotnej lub wtórnej, gdyby oddziaływania człowieka zostały wyeliminowane, a właściwa dla danego regionu roślinność mogła w pełni wykorzystać możliwości stwarzane przez zróżnicowane siedliska.

Zgodnie z tak przyjętą definicją, na badanym obszarze, wyróżniono dominujący powierzchniowo rodzaj potencjalnej roślinności naturalnej - grądy subatlantyckie bukowo-dębowo-grabowe (Stellario – Carpinetum) postać pomorska żyzna (9).

Ryc. 21. Potencjalna roślinność naturalna Polski. Mapa poglądowa w skali 1: 300 000, arkusz 2 Pobrzeże Gdańskie i Pojezierze Wschodniopomorskie PAN, W. Matuszkiewicz i inni, Warszawa 1995 r., oznaczenia na mapie dot. obszaru objętego projektem planu: 9 – grądy subatlantyckie bukowo-dębowo-grabowe (Stellario – Carpinetum) postać pomorska żyzna.

Na przedmiotowym obszarze dominuje roślinność niska. Miejscami występują podrostry samosiejek głównie sosny zwyczajnej (*Pinus sylvestris*) oraz brzozy brodawkowatej (*Betula pendula*).

Roślinność niska zdominowana jest przez wieloletnie trawy, głównie kłaczowe i w mniejszym stopniu kępkowe: np. kupkówki pospolitej (*Dactylis glomerata*), życicy trwałej (*Lolium perenne*), wiechlina łąkowej (*Poa pratensis*). Poza tym występują takie gatunki roślin jak: bylica pospolita (*Artemisia vulgaris*), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense*), koniczyna biała (*T. repens*) mniszek pospolity (*Taraxacum officinale*), marchew zwyczajna (*Daucus carota*), pępawa dwuletnia (*Crepis biennis*), nostrzyk biały (*Melilotus albus*), babka lancetowata (*Plantago lanceolata*), pięciornik gęsi (*Potentilla anserina*), jastrzębiec kosmaczek (*Hieracium pilosella*), szczaw polny (*Rumex acetosella*), chaber driakiewnik (*Centaurea scabiosa*), rumian polny (*Anthemis arvensis*), świerzbica polna (*Knautia arvensis*), przymiotno białe (*Erigeron annuus*), wrotycz pospolity (*Tanacetum vulgare*).

Za północną-wschodnią oraz wschodnią granicą obszaru opracowania występuje teren lasu, zbudowany głównie z sosny zwyczajnej, z domieszką brzozy brodawkowatej, lipy drobnolistnej (*Tilia cordata*) oraz pojedynczo występującym grabem pospolitym (*Carpinus betulus*), klonem zwyczajnym (*Acer platanoides*), dębem szypułkowym (*Quercus robur*).

Zdj.6.Zieleń niska na obszarze opracowania

Zdj.7.Zieleń niska

Zdj.8. Samosiejki sosny i brzozy brodawkowatej

Zdj.9. Zieleń wysoka za wschodnią granicą analizowanego terenu

Fauna

Z obserwowanej awifauny na terenie opracowania oraz w jego bezpośrednim sąsiedztwie odnotowano występowanie m.in. bogatki (*Parus major*), modraszki zwyczajnej (*Cyanistes caeruleus*), sroki (*Pica pica*), mazurków (*Passer montanus*), kawki zwyczajne (*Corvus monedula*), kruk zwyczajny (*Corvus corax*), sójki zwyczajne (*Garrulus glandarius*), kwiczoła (*Turdus pilaris*).

W pobliżu terenu opracowania obserwowano sarny przemieszczające się w stronę lasu zlokalizowanego za wschodnią granicą terenu opracowania. Dodatkowo na terenie ww. kompleksu leśnego słyszano dzięcioła dużego (*Dendrocopos major*), kukułkę (*Cuculus canorus*) oraz zaobserwowano ziębę (*Fringilla coelebs*), grzywacza (*Columba palumbus*) oraz kowalika zwyczajnego (*Sitta europaea*). Ponadto obserwowano przelatujące w sąsiedztwie badanego terenu żurawie (*Grus grus*).

Zdj.10. Sarny na terenie lasy za wschodnią granicą terenu badań

Na podstawie badań terenowych należy stwierdzić:

- Obszar planowanego zainwestowania porasta głównie zieleń niska. Wśród roślinności zielnej występują podrosty samosiejki sosny zwyczajnej oraz brzozy brodawkowatej.
- Szata roślinna stanowi mało zróżnicowany skład gatunkowy roślin. Nie stwierdzono występowania stanowisk roślin objętych ochroną prawną.
- Obserwowana awifauna składa się z gatunków typowych dla tych terenów.
- Na analizowanych terenach nie stwierdzono stanowisk grzybów objętych ochroną prawną.
- Analizowany obszar nie jest położony w granicach obszarów Natura 2000, wyznaczonych na podstawie Dyrektywy Rady Europejskiej Nr 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 roku w sprawie ochrony dzikich ptaków oraz Dyrektywy Rady Europejskiej Nr 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 roku w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory.

5.1.6. Zabytki kulturowe

Na terenie objętym projektem planu nie znajdują się obiekty objęte prawnymi formami ochrony zabytków.

5.1.7. Obszary chronione

Obszar objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego **położony** jest w granicach obszaru chronionego krajobrazu, ustanowionego w trybie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*. tj.;

- **Obszar Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego** na terenie którego obowiązują zakazy zawarte w Uchwale nr XXX/670/17 Sejmiku Województwa Warmińsko - Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. w sprawie *Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego* (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr z 2017 r. poz. 4144).

Powierzchnia ww. chronionego krajobrazu wynosi 30 425,52 ha. Obszar obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem, a także pełnią funkcję korytarzy ekologicznych.

Zgodnie z Uchwałą nr XXX/670/17 Sejmiku Województwa Warmińsko - Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr z 2017 r. poz. 4144). na Obszarze Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego zabrania się:

- 1) zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- 2) realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko;
- 3) likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- 4) wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- 5) wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwosuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- 6) dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybacka;
- 7) likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodnoblotnych;
- 8) budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m od:
  - a) linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
  - b) zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. - Prawo wodne– z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Formy ochrony przyrody w otoczeniu obszaru planu

W otoczeniu obszarów objętych projektem „Planu...” w odległości do ok. 10 km, występują następujące terytorialne formy ochrony przyrody.

Tabela 1. Relacje odległości obszarów objętych projektem planu do występujących w otoczeniu form ochrony przyrody (do ok. 10 km od terenu planowanego przedsięwzięcia).

Nazwa obszaru objętego ochroną prawną	Odległość w km
Rezerwat Przyrody	

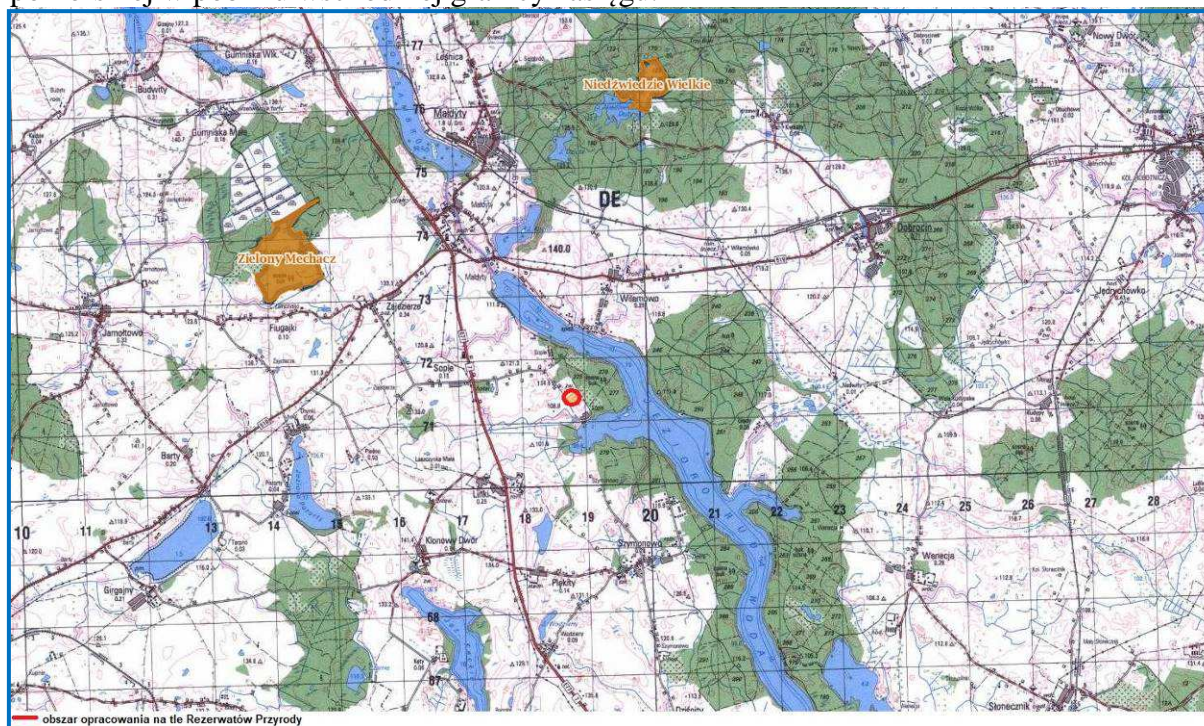

Zielony Mechacz	4,30
Niedźwiedzie Wielkie	4,52
Obszar Chronionego Krajobrazu	
Kanału Elbląskiego	w obszarze
Rzeki Wąskiej	8,73
Lasów Taborskich	9,16
NATURA 2000	
Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk	
Budwity PLH280010	4,13
Niedźwiedzie Wielkie PLH280050	4,52

Rezerwat przyrody

Zielony Mechacz - o powierzchni 94,30 ha. Rezerwat utworzony w 1962 roku (M.P. z 1962 r. Nr 51, poz. 252), zmieniony na podstawie Zarządzenie Nr 45 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 21 sierpnia 2012 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Zielony Mechacz" (Dz. Urz. z 2012 r. poz. 2345). Rezerwat „Zielony Mechacz” jest rezerwatem florystycznym, którego celem jest ochrony rezerwatu jest zachowanie ze względów naukowych i dydaktycznych torfowiska wysokiego ze stanowiskiem maliny moroszki (*Rubus chamaemorus*), należącej do ginących składników flory krajowej.

Niedźwiedzie Wielkie - o powierzchni 34,02 ha. Rezerwat utworzony w 1955 roku (M.P. z 1955 r. Nr 40, poz. 397), zmieniony na podstawie Zarządzenie Nr 61 Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 12 października 2010 r. w sprawie rezerwatu przyrody "Niedźwiedzie Wielki" (Dz. Urz. z 2010 r. Nr 169, poz. 2161). Celem ochrony rezerwatu jest zachowanie dobrze wykształconych fitocenozy lasu liściastego w tym buczyny pomorskiej w pobliżu wschodniej granicy zasięgu.

Ryc 22. Obszary opracowania na tle Rezerwatów Przyrody

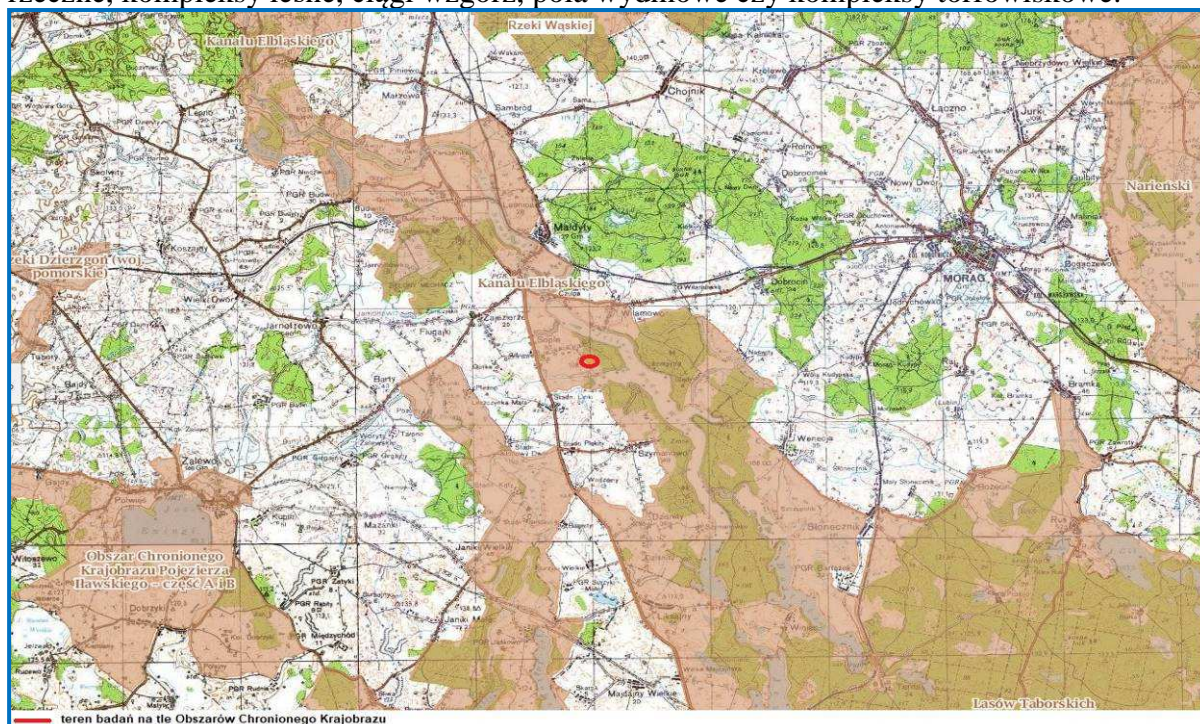
Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Obszary chronionego krajobrazu

Rzeki Wąskiej - o powierzchni 8019,5 ha. Ustanowiony na podstawie Rozporządzenia Nr 104 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 3 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Rzeki Wąskiej (Dz. Urz. z 2008 r. Nr 176, poz. 2572).

Lasów Taborskich - o powierzchni 29 941,7 ha. Ustanowiony na podstawie Rozporządzenia Nr 150 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Lasów Taborskich (Dz. Urz. Woj. Warm.-Maz. Nr 179, poz. 2635).

Obszar chronionego krajobrazu (OCHK), zgodnie z art. 23 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, obejmuje tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. Najczęściej obejmują pełne jednostki środowiska naturalnego taką jak: doliny rzeczne, kompleksy leśne, ciągi wzgórz, pola wydymowe czy kompleksy torfowiskowe.

Ryc 23. Położenie badanego terenu na tle Obszarów Chronionego Krajobrazu

Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

NATURA 2000

Budwity PLH280010 - o powierzchni 450,93 ha. Obszar objęty ochroną w ramach Europejskiej Sieci Natura 2000 SOOS „BUDWITY” utworzony został ze względu na ochronę typowej, dobrze zachowanej roślinności torfowiskowej pokrywającej jedynie niewielki procent terenu. Jednakże obszar jest szczególnie ważny dla zachowania największej polskiej populacji maliny moroszki *Rubus chamaemorus*. Odnotowano tu także występowanie 2 innych ginących gatunków roślin (turzyca bagienna *Carex limosa*, torfowiec brunatny *Sphagnum fuscum*) oraz 2 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG (bielik *Heliaetus albicilla*, żuraw *Grus grus*). Łącznie stwierdzono występowanie 7 typów siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG:a) 7110 Torfowiska wysokie z roślinnością torfotwórczą – w obiekcie reprezentowane przez 3 płaty. Dwa z nich, najlepiej zachowane, znajdują się w rezerwacie przyrody „Zielony Mechacz”. Mimo, że ich stan

ochrony został uznany za niezadowalający (U1), przede wszystkim ze względu na duży udział sosny, to siedlisko to posiada typowo wykształconą strukturę i stanowi główną ostoję reliktu glacialnego - maliny moroszki *Rubus chamaemorus*, która znajduje tu optymalne warunki do rozwoju. Duża część osobników tego gatunku kwitnie i zawiązuje owoce w tych płatach. Od kilku lat warunki wilgotnościowe w tych 2 płatach się poprawiają, a inwazja sosny została zahamowana. Jest to wynik zasypania rowu (w ramach rekultywacji części wyrobiska), który przebiegał przy północnej granicy rezerwatu i negatywnie oddziaływał na warunki wodne w rezerwacie. Planowane działania w postaci budowy całego systemu retencji w rezerwacie „Zielony Mechacz” dają szansę na doprowadzenie tych 2 płatów torfowiska wysokiego do właściwego stanu ochrony (FV) w okresie obowiązywania planu. Trzeci płat tego siedliska przyrodniczego znajduje się poza rezerwatem, w płn.-wsch. części obszaru. Jego stan ochrony został uznany za zły (U2), ze względu na przesuszenie torfowiska i inwazję gatunków drzewiastych (głównie sosny i brzozy). Zaplanowane w projekcie planu działania, w postaci ograniczenia sukcesji gatunków drzewiastych, mają na celu poprawę warunków świetlnych oraz wilgotnościowych (ograniczenie transpiracji). Oczekuje się, że działania te spowodują zwiększenie udziału gatunków wysokotorfowiskowych w tym płacie siedliska i zachowania stwierdzonego tu (w czasie prac terenowych w 2012 r.) stanowiska maliny moroszki. W okresie obowiązywania planu jest możliwa poprawa stanu ochrony tego siedliska ze złego (U2) na niezadowalający (U1). Osiągnięcie stanu właściwego (FV) jest możliwe dopiero po zakończeniu eksploatacji torfu i przekazanie wyrobiska przez spółkę Hollas;b) 7120 Torfowiska wysokie zdegradowane lecz zdolne do naturalnej i stymulowanej regeneracji – w obiekcie reprezentowane są przez wielkie wyrobisko powstałe w wyniku wieloletniej eksploatacji torfu na skalę przemysłową. Obecnie duża część powierzchni złoża jest jeszcze sukcesywnie eksploatowana i pozbawiona jakiegokolwiek roślinności. Powierzchnie na których zakończono eksploatację podlegają spontanicznej sukcesji. Na wyniesieniach, gdzie torf jest przesuszony, występuje silna inwazja brzozy *Betula sp.* i trzęślicy modrej *Molinia coerulea*. W podmokłych obniżeniach zaznacza się natomiast powolna regeneracja roślinności torfowiskowej, którą tworzą głównie: wełnianka pochwowata *Eriophorum vaginatum*, wełnianka wąskolistna *Eriophorum angustifolium*, rosiczka okrągłolistna *Drosera rotundifolia*. Bardzo nielicznie (i tylko na ograniczonym obszarze) występuje również torfowiec kończysty *Sphagnum fallax*. Powierzchnie trwale uwilgotnionego torfu licznie porastają natomiast mchy, głównie widłoząbek szyjkowaty *Dicranella cerviculata* oraz krzywoszczęć przywłoka *Campylopus introflexus* – obcy gatunek inwazyjny. Mimo zachodzących w obrębie tego siedliska oznak spontanicznej regeneracji roślinności torfowiskowej, ze względu na jej niewielką skalę i powolnie zachodzący proces, uznano stan ochrony tego siedliska jako zły (U2). Poprawa warunków, które sprzyjałyby wytworzeniu się torfowiska wysokiego na tym terenie wymaga stymulowania procesów torfotwórczych. Do czasu zakończenia eksploatacji torfu na tym obszarze i przekazania całości złoża przez spółkę Hollas, brak jest technicznych możliwości do poprawy stanu ochrony tego siedliska przyrodniczego;c) 7140 Torfowiska przejściowe i trzęsawiska – w obiekcie reprezentowane przez pło w środkowej części rezerwatu „Zielony Mechacz” oraz 2 niewielkie płaty w starych dołach potorfowych w południowej części rezerwatu. Obiekt w środkowej części rezerwatu przedstawia dobrze uwodnione torfowisko (prawdopodobnie pozostałość dawnego jeziora na kopule torfowiska) z dominacją zespołu roślinnego *Eriophoro angustifolii-Sphagnetum recurvi*. Ze względu na zubożony skład florystyczny tej fitocenozy stan jego ochrony określono jako niezadowalający (U1). Można się jednak spodziewać, że zaplanowane działania retencyjne spowodują stabilizację warunków wodnych i stopniowy wzrost różnorodności florystycznej oraz stabilności zbiorowiska. Podobnych efektów należy spodziewać się również w przypadku pozostałych 2 płatów tego siedliska, których stan ochrony określono jako zły (U2) ze względu na uproszczoną strukturę (faza sukcesyjna dołów

potorfowych) roślinności oraz wnikanie gatunków drzewiastych;d) 9110 Kwaśne buczyny – w obiekcie występuje tylko 1 niewielki płat tego siedliska. Jest to stosunkowo dobrze zachowana fitocenoza *Luzulo pilosae*-Fagetum ze starodrzewiem bukowy (140 lat). Jednakże ze względu na niewielką powierzchnię, siedlisko to nie kwalifikuje się do uznania go za przedmiot ochrony;e) 9160 Grąd subatlantycki – w obiekcie występuje na 2 powierzchniach. Większa biochora grądu znajduje się we wschodniej części obszaru, gdzie jego płat w oddz. 653 h stanowi najlepiej zachowaną fitocenozę w obszarze. W wydzieleniu tym dobrze wykształcone jest runo grądowe z obecnością licznych gatunków charakterystycznych dla tego zespołu. Typowa dla tego zbiorowiska jest również struktura podszytu (leszczyna, podrosty graba). W drzewostanie występują stare okazy dębu szypułkowego *Quercus robur*. Mimo wielu cech pozytywnych ten płat grądu został uznany jako będący w niezadowolającym stanie ochrony (U1), głównie ze względu na duży udział brzozy brodawkowatej *Betula pendula* w drzewostanie oraz niewielkie zasoby martwego drewna. W przypadku odpowiedniej gospodarki leśnej jest możliwe w okresie obowiązywania planu osiągnięcie właściwego (FV) stanu ochrony tego płatu grądu. Pozostałe płaty grądu w obszarze znajdują się w złym stanie ochrony (U2), głównie ze względu na niewłaściwy skład drzewostanu, w którym duży udział przypada na świerk i brzozę. Przy odpowiednio prowadzonej gospodarce leśnej, jest możliwa poprawa stanu naturalności tych płatów grądu i osiągnięcie w okresie obowiązywania planu kategorii U1;f) 91D0 Bory i lasy bagiennie – na omawianym obszarze siedlisko to reprezentuje sosnowy bór bagienny *Vaccinio uliginosi* – Pinetum, który zajmuje duże powierzchnie na tym terenie. Najważniejszym miejscem jego występowania jest rezerwat „Zielony Mechacz”. Bór bagienny w rezerwacie zajmuje jeden, zwarty płat, lecz jest on niejednorodny pod względem stanu naturalności, co wynika z różnic w stanie uwilgotnienia podłoża, które jest najwyższe w centralnej części rezerwatu i maleje w kierunku jego obrzeży. Z tego powodu układ roślinności w rezerwacie posiada układ koncentryczny. Najlepiej zachowane płaty boru bagiennego (w stanie FV) znajdują się w centralnej części rezerwatu (wokół zbiorowisk torfowiskowych). Najsilniej przekształcone fragmenty boru bagiennego występują natomiast na obrzeżach rezerwatu. Niestety te płaty, które zostały określone jako w złym stanie ochrony (U2) dominują powierzchniowo na terenie rezerwatu. W złym stanie zachowania (U2) są również pozostałe płaty boru bagiennego, które znajdują się poza rezerwatem. Lokalizacja tych ostatnich (graniczą bezpośrednio z wyrobiskiem kopalni torfu) uniemożliwia zaplanowanie jakichkolwiek działań ochronnych do czasu przekazania terenu kopalni przez zarządcę tego terenu. Inna jest natomiast sytuacja borów bagiennych w rezerwacie, gdzie nie stwierdzono zagrożeń co do utrzymania we właściwym stanie ochrony (FV) płatów boru bagiennego w centralnej części rezerwatu. Zaplanowane działania ochronne, w postaci budowy piętrzeń na istniejących rowach melioracyjnych, będą sprzyjać poprawie stanu ochrony na pozostałych powierzchniach, które obecnie znajdują się w niezadowolającym (U1) lub złym (U2) stanie ochrony. Przewiduje się, że w okresie obowiązywania planu nastąpi istotna poprawa naturalności tego siedliska przyrodniczego na terenie rezerwatu „Zielony Mechacz” i podniesienie o jeden stopień wskaźnika stanu ich ochrony (z U2 na U1 i z U1 na FV).g) 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe – na terenie obszaru reprezentują dwa niewielkie i nietypowo wykształcone płaty łągi jesionowo – olszowego *Fraxino* – *Alnetum* znajdujące się w złym stanie ochrony (2). Ze względu na specyficzne uwarunkowania (zamieranie jesionu i brak zasilania wodą) możliwość poprawy ich stanu naturalności są niewielkie. Stwierdzono również występowanie takich gatunków jak:a) Kumak nizinny *Bombina bombina* (kod 1188) jest gatunkiem silnie związanym z wodą przez cały okres swej aktywności. Preferuje głównie zbiorniki żyzne, doświetlone i łatwo nagrzewające się (płytkie), z bogatą roślinnością wodną i szuwarem oraz mulistym dnem. Można go spotkać we wszystkich stałych – leśnych i nieleśnych zbiornikach wodnych, stawach rybnych,

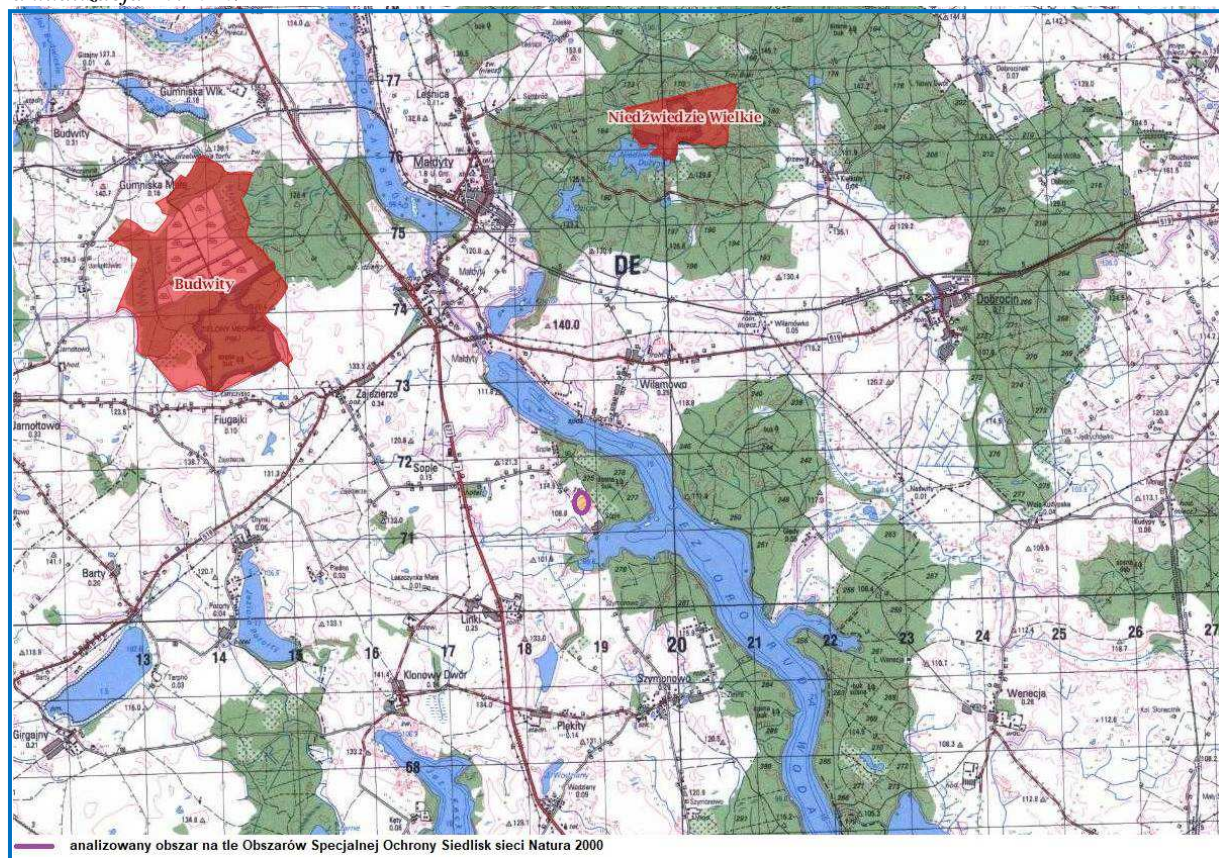
gliniankach, starorzeczach, zbiornikach zaporowych i w rozlewiskach nadrzecznych. Kumaki unikają wód płynących, ale mogą występować w stawach paciorkowych utworzonych na ciekach. Jako kręgowce ciepłolubne nie występują w zbiornikach zacienionych o stromych brzegach bez nagrzewających się płyczn. Kumak nizinny jest ściśle związany ze zbiornikami wodnymi, które opuszcza tylko w przypadku ich wyschnięcia, w poszukiwaniu pokarmu lub jesienią, szukając lądowych kryjówek do zimowania. Jedna populacja do funkcjonowania potrzebuje często kilku zbiorników, np. w jednym są lepsze warunki do rozrodu, a w innym więcej pokarmu. Dlatego optymalnym dla tego gatunku środowiskiem wodnym jest zespół blisko położonych i ekologicznie zróżnicowanych zbiorników (Rybacki i Maciantowicz 2006). Gatunek ten preferuje zbiorniki małe i średnie, z czystą wodą o pH obojętnym, z urozmaiconą roślinnością zanurzoną i wynurzoną, położone w miejscach dobrze nasłonecznionych. Zdecydowanie unika zbiorników zacienionych, o stromych brzegach i pozbawionych płyczn. Najczęściej zamieszkuje zbiorniki o głębokości do 0,5-1,5 m (średnio 0,5 m), o płaskich brzegach. Jaja składają na głębokości 30-50 cm, w miejscach o średnim zagęszczeniu roślinności. Dominującymi gatunkami w miejscach jego rozrodu są: moczarka kanadyjska *Elodea canadensis*, ramienica pospolita *Chara vulgaris*, rdestnica pływająca *Potamogeton natans*, włosienicznik wodny *Ranunculus aquatilis*, okrężnica bagienna *Hottonia palustris*, ponikło błotne *Eleocharis palustris*, żabieniec babka wodna *Alisma plantago-aquatica*, jeżogłówka gałęzista *Sparganium erectum*, pałka wąskolistna *Typha angustifolia*. Wśród biotopów lądowych największe znaczenie dla kumaka mają miejsca do zimowania. Ich obecność lub brak jest często czynnikiem decydującym o losach danej populacji. Kumaki zimują w norach gryzoni, szczelinach, wśród kamieni, pod stertami liści, pod zwalonymi pniami drzew. Rzadko zagrzebują się w ziemi, ponieważ ich tylne kończyny nie są przystosowane do kopania. Często zimują gromadnie, także z osobnikami innych płazów. Duże znaczenie, szczególnie dla młodych osobników, ma bezpośrednie otoczenie zbiornika rozrodczego, w którym zdobywają pokarm. Szczególnie korzystne są dla nich wilgotne łąki, koszone lub wypasane ekstensywnie, ze zbiornikami niewielkich rozmiarów – kałuże, zagłębienia terenu okresowo wypełnione wodą. Na takim terenie mogą one bezpiecznie polować i szukać schronienia m.in. przed dorosłymi płazami różnych gatunków. Ważne są również korytarze ekologiczne np. liniowe zadrzewienia, pasy nieużytków, którymi kumaki mogą wędrować do miejsc zimowania. Powinny one mieć odpowiednie podłoże bogate w kryjówki (np. nory, kłody drzew), wilgotną roślinność zielną, aby umożliwić kumakom bezpieczne dotarcie do celu (Rybacki i Maciantowicz 2006). Dorosłe osobniki kumaka w zbiornikach wodnych pojawiają się w kwietniu. Okres godowy tych kręgowców jest bardzo

Typ [%] Krajowa/federalna 0 Oddziaływanie pozytywne Poziom Działania, zarządzanie [kod] Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod] Wewnętrzne / zewnętrzne [i|o|b] L X X i Oddziaływanie negatywne Poziom Zagrożenia i presje [kod] Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod] Wewnętrzne / zewnętrzne [i|o|b] H C01.03 i H B01.01 i H J02.01 i M M01.02 i M J02.01.03 i H K02.01 i H I01 i rozciągnięty w czasie i może trwać do końca lipca. Ostatnie jaja mogą zostać złożone nawet w połowie sierpnia. W dużej mierze zależy to od opadów atmosferycznych. Intensywne deszcze są dla nich sygnałem do rozpoczęcia lub wznowienia godów. Skrzek w formie luźnych pakietów przyklejany jest do pędów roślin wodnych kilka centymetrów pod powierzchnią wody. Kijanki kumaka nizinnego posiadają otwór oddechowy na brzusznej stronie ciała, po czym można je łatwo odróżnić od pozostałych kijanek krajowych płazów bezogonowych. Dodatkową cechą charakterystyczną larw kumaka jest duża przezroczystość powłok ciała, przez które widać narządy wewnętrzne. Świeżo przeobrażone osobniki gromadzą się przy brzegu zbiorników, gdzie intensywnie żerują w płytkiej wodzie. Dorosłe osobniki opuszczają zbiorniki pod koniec lata, młode zaś dopiero jesienią. Kumaki zimują na lądzie, w kryjówekach ziemnych, nie dalej niż 1000 m od wody. Kumaki nizinne najłatwiej można zidentyfikować po głosach godowych wydawanych przez

samce. W okresie godów są one aktywne zarówno w ciągu dnia, jak i w nocy. Pod koniec lata aktywność dzienna samców jest coraz słabsza. Ocena liczebności kumaków godujących w danym zbiorniku wymaga kilkukrotnego odwiedzenia zbiornika, ponieważ kumaki wykazują zwiększoną aktywność w godzinach popołudniowych i w nocy. Kontrole najlepiej jest przeprowadzać podczas cieplej pogody, po opadach deszczu, gdyż wtedy kumaki godują najchętniej. Płazy te, wykazują małą ruchliwość, w związku z czym zanik części stanowisk może w krótkim czasie doprowadzić do izolacji poszczególnych populacji lokalnych, a przez to do losowego zanikania poszczególnych stanowisk. Duże znaczenie dla kumaków ma również otoczenie zbiorników, w których uzupełniają bazę pokarmową oraz wędrują do miejsc zimowania. /Źródło: SDF aktualizacja 11.2020/

Niedźwiedzie Wielkie PLH280050 - o powierzchni 89,14 ha. Ostoja "Niedźwiedzie Wielkie" reprezentuje nieliczne w skali kraju pozostałości żyznych lasów liściastych, tj. ekosystemów cechujących się największą różnorodnością biologiczną. Ostoja chroni lasy o fizjonomii zdominowanej przez buka, znajdujące się przy wschodniej granicy zasięgu buka, wśród nich wzorcowo wykształcone zespoły grądów subatlantyckich *Stellario carpinetum* i żyznych buczyn *Galio odorati-Fagetum*. "Niedźwiedzie Wielkie" są znaczącą ostoją organizmów saproksylicznych, spośród których tylko chrząszcze były przedmiotem wstępnego rozpoznania. Obszerne próchnowiska w dziuplach drzew są miejscem występowania pachnicy dębowej *Osmoderma eremita*, gatunku priorytetowego wymienionego w Załączniku II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Chrząszcz ten pierwotnie związany był z naturalnymi lasami obfitującymi w stare dziuplaste drzewa w drzewostanach o rozluźnionej strukturze, tj. znajdujących się w fazie rozpadu. Obecnie pachnica występuje głównie w dobrze nasłonecznionych zadrzewieniach w krajobrazach kulturowych (min. w alejach przydrożnych, parkach dworskich itp.), zaś w lasach jest niezmiernie rzadka z uwagi na eliminację drzew dziuplastych przez gospodarkę leśną oraz nadmierne zacienienie panujące w jednolitych wiekowo drzewostanach. Liczne występowanie pachnicy we fragmencie ostoi (stwierdzono zasiedlenie co najmniej 13 drzew, jednak prawdopodobnie faktyczna liczba jest znacznie większa, gdyż tylko nieliczne dziuple można poddać bezpośredniej inspekcji w poszukiwaniu chrząszczy) świadczy o zachowaniu prawidłowej struktury ekosystemów leśnych. Na podkreślenie zasługuje także występowanie tęgosza rdzawego *Elater ferrugineus*, największego krajowego przedstawiciela chrząszczy z rodziny sprężykowatych. Gatunek ten objęty jest ochroną gatunkową, a także został włączony do Polskiej Czerwonej Księgi Zwierząt i znalazł się na czerwonej liście gatunków zagrożonych z kategorią VU. Larwa tęgosza zasiedla dziuple drzew, będąc wyspecjalizowanym drapieżnikiem polującym na duże larwy chrząszczy z rodziny Cetoniidae, w tym larwy pachnicy dębowej. Obecność *Elater ferrugineus* dowodzi, że populacja pachnicy jest na tym terenie liczna. Kolejnym gatunkiem chronionym i figurującym na czerwonej liście jest ciołek matowy *Dorcus parallellipedus* z rodziny jelonkowatych, związany głównie z martwym drewnem twardych gatunków liściastych w zaawansowanym stanie rozkładu. Gatunek ten jest stosunkowo pospolity na całym Pojezierzu Iławskim, jednak ekosystemy grądów i buczyn stanowią jego typowe środowisko występowania. Oprócz wymienionych powyżej 3 gatunków chrząszczy saproksylicznych o większych rozmiarach ciała, na obszarze ostoi potwierdzono występowanie co najmniej kolejnych 30 gatunków istotnych z punktu widzenia ochrony przyrody, tj. figurujących na czerwonej liście bądź uważanych za rzadkości faunistyczne. Poza chrząszczami występują na terenie rezerwatu duże populacje chronionych gatunków grzybów, takich jak: ozorek dębowy *Fistulina hepatica*, flagowiec olbrzymi *Meripilus giganteus*, soplówka gałęzista *Hericium coralloides*, soplówka jeżowata *Hericium erinaceum*, mądziak psi *Mutinus caninus*, podgrzybek pasożytniczy *Xerocomus parasiticus* i szyszkwiec łuskowaty *Strobilomyces strobilaceus*. Naturalne lasy ostoi stanowią optymalne miejsce żerowania i rozrodu mopka *Barbastellus barbastella*. Ponadto, ostoja "Niedźwiedzie Wielkie"

jest ważnym miejscem gniazdowania ptaków związanych z dziuplami w obrębie żywych i martwych drzew, w tym dzięcioła czarnego *Dryocopus martius*, dzięciołów pstrych *Dendrocopos minor*, *D. medius* i *D. maior* i gołębia siniaka *Columba oenas*. /Źródło: SDF aktualizacja 10.2020/

Ryc 24. Analizowany obszar na tle Specjalnych Obszarów Ochrony Siedlisk sieci Natura 2000

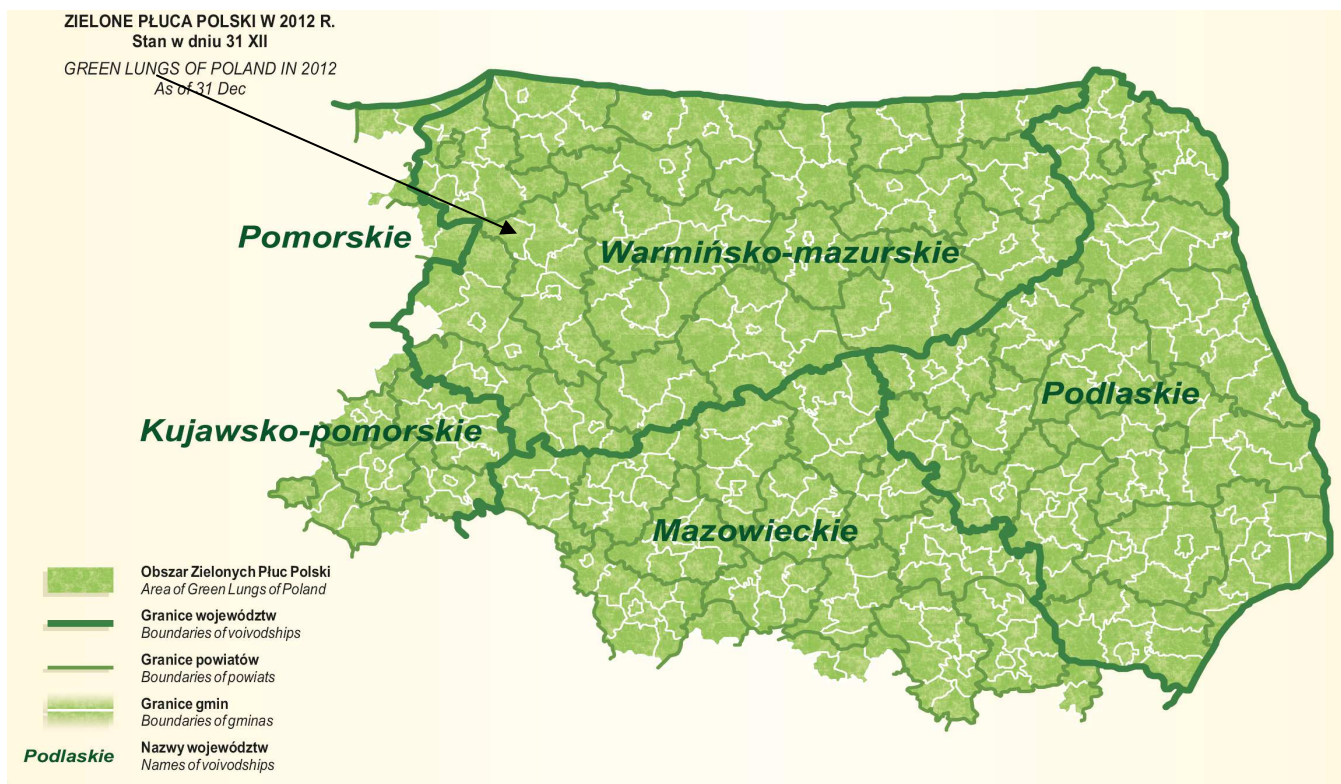
Źródło: <http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/>

Inne formy ochrony przyrody

"ZIELONE PŁUCA POLSKI"

Obszar gminy Małdytya, a zatem również i obszar opracowania znajduje się w granicach obszaru funkcjonalnego „Zielone Płuca Polski”. Obszar ten objął teren Polski północno – wschodniej o nieskażonej przyrodzie i bogatych walorach krajobrazowych. Głównym celem porozumienia, w sprawie ochrony „ZPP” jest naturalna potrzeba ochrony dziedzictwa przyrodniczego i integracja środowiska z rozwojem gospodarczym i postępowaniem cywilizacyjnym.

W roku 1988 zawarto porozumienie władz administracyjnych i samorządowych regionu północno-wschodniej Polski w sprawie kompleksowej ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska na terenie woj. białostockiego, łomżyńskiego, olsztyńskiego, ostrołęckiego i suwalskiego, tworzących region Zielonych Płuc Polski (Białowieża - 13 V 1988 r.)

Ryc.25. Strzałka wskazuje orientacyjne położenie obszaru badań. Zielone Płuca Polski - dane Główny Urząd Statystyczny.

W roku 1990 podpisano porozumienie, które było kontynuacją wcześniejszego, w celu stworzenia podstaw organizacyjnych i programowych dla kompleksowej ochrony i racjonalnego kształtowania środowiska Obszaru Zielone Płuca Polski (Olsztyn-21 XII 1990r.)

Bardzo ważnym dla rozwoju idei był rok 1994. Uchwalono wtedy Deklarację Sejmu RP w sprawie obszaru Zielone Płuca Polski jako najważniejszego terenu do realizacji zadań ekorozwoju w Polsce.

Istotą porozumienia „Zielone Płuca Polski” jest przyjęcie idei i zasad ekorozwoju jako podstawowego kierunku bytu gospodarczego, społecznego i kulturalnego. Rozwój społeczno-gospodarczy realizowany ma być (jest) w zrównoważeniu z rozbudowywanym, regionalnym systemem ochrony zasobów przyrodniczych i kulturowych o randze europejskiej. Zgodnie z dokumentem „Porozumienia w sprawie współdziałania na rzecz zrównoważonego rozwoju oraz promocji obszaru Zielone Płuca Polski z zachowaniem jego bioróżnorodności biologicznej i tożsamości kulturowej” (2004) główne cele zrównoważonego rozwoju obszaru to:

- ożywienie oraz proekologiczne ukierunkowanie rozwoju społeczno-gospodarczego obszaru Zielone Płuca Polski, ze szczególnym uwzględnieniem rolnictwa i przetwórstwa rolno-spożywczego, leśnictwa, gospodarki wodnej, turystyki i lecznictwa uzdrowiskowego,
- wspieranie inicjatyw organizacyjnych i finansowych tworzących materialne podstawy rozwoju obszaru Zielone Płuca Polski,
- pozyskiwanie środków Unii Europejskiej,
- wzrost atrakcyjności i konkurencyjności obszaru Zielone Płuca Polski w przestrzeni europejskiej,
- doskonalenie i promocję produktów oraz usług wytwarzanych na obszarze Zielone Płuca Polski,

- uwzględnienie arealu i funkcji Zielonych Płuc Polski w polityce przestrzennej i regionalnej Państwa,
- podnoszenie poziomu wiedzy o walorach przyrodniczych i kulturowych obszaru Zielone Płuca Polski wśród mieszkańców regionu, Polski i Europy.

5.1.8. Korytarze ekologiczne

W 2005 roku na zlecenie Ministerstwa Środowiska został wykonany „Projekt korytarzy ekologicznych łączących europejską sieć Natura 2000 w Polsce”. Celem projektu było wytypowanie sieci obszarów, która zapewniłaby łączność ekologiczną w skali Polski, a także w skali międzynarodowej. Głównym zadaniem takiej sieci miało być umożliwienie przemieszczania się zwierząt i innych organizmów oraz przepływ genów przez terytorium całego kraju oraz pomiędzy poszczególnymi obszarami przyrodniczo-cennymi (w tym obszarami Natura 2000). W ramach projektu wyznaczono ciągłą sieć, obejmującą zarówno wszystkie ważne obszary przyrodnicze (obszary węzłowe), jak i korytarze łączące te obszary w jedną całość ekologiczną. Wyznaczoną w ten sposób sieć nazwano siecią korytarzy ekologicznych.

Pierwotna koncepcja korytarzy ekologicznych (migracyjnych) zakładała istnienie ciągłości pasa, przez który następuje migracja. Inną koncepcją to idea tzw. łańcucha siedlisk pomostowych (ang. *stepping stone habitats*) - niezależnych od siebie odrębnych ekosystemów, które spełniają podstawowe warunki niszy wędrującej populacji i umożliwiają przeżycie jej osobników w trakcie przemieszczania się w korytarzu, w którego skład te ekosystemy wchodzi. Korytarze ekologiczne to tereny leśne, zakrzewione i podmokłe z naturalną roślinnością o przebiegu liniowym (pasowym) położone pomiędzy płatami obszarów siedliskowych. Korytarze zapewniają zwierzętom odpowiednie warunki do przemieszczania się – dają możliwość schronienia i dostęp do pokarmu. Są niezwykle ważne ze względu na fragmentację środowiska (podział siedliska na małe, odizolowane od siebie płaty) wskutek działalności człowieka i przekształcenia powierzchni ziemi. Umożliwiają one przemieszczanie się organizmów oraz ich wzajemne kontakty np. doliny rzeczne, pasma górskie, prądy rzeczne. Szerokość korytarza migracyjnego jest uzależniona od wymagań konkretnego gatunku. Korytarze ekologiczne dla prawidłowego funkcjonowania muszą być pozbawione barier ekologicznych, obecność barier utrudnia lub całkowicie hamuje przemieszczanie się gatunków, którym korytarz powinien służyć.

Korytarze ekologiczne odgrywają dużą rolę z punktu widzenia poprawy funkcjonowania środowiska przyrodniczego w każdej skali przestrzennej, od lokalnej do ponadregionalnej. Ich podstawowym celem jest zapewnienie warunków sprzyjających migracji organizmów, która może odbywać się na dwa sposoby. Pierwszy z nich polega na powolnym zasiedlaniu obszarów położonych w korytarzu ekologicznym i stopniowym, z pokolenia na pokolenie, przechodzeniu danej populacji do innych regionów. Tym sposobem migrują przeważnie rośliny lub niewielkie zwierzęta. Drugim sposobem jest traktowanie korytarza jako szlaku, przez który pojedyncze osobniki lub ich grupy przechodzą w celu szukania innych korzystnych siedlisk. Poza funkcją migracyjną i wzbogacania różnorodności biologicznej obszarów, korytarze ekologiczne pełnią również wiele innych zadań. Tworzą na przykład ostoje dla wielu gatunków zwierząt, które nie są przystosowane do środowiska otaczającego korytarze. Ponadto wytwarzają one barierę dla części szkodników oraz hamują oddziaływanie wiatru, zwiększają wilgotność i zatrzymują zanieczyszczenia powietrza.

W zaprojektowanej sieci korytarzy ekologicznych wyróżniono 7 korytarzy głównych, których rolą jest zachowanie łączności siedlisk w skali międzynarodowej, tj:

- Korytarz Północny (KPn)
- Korytarz Północno-Centralny (KPnC)

- Korytarz Południowo-Centralny (KPdC)
- Korytarz Zachodni (KZ)
- Korytarz Wschodni (KW)
- Korytarz Południowy (KPd)
- Korytarz Karpacki (KK)

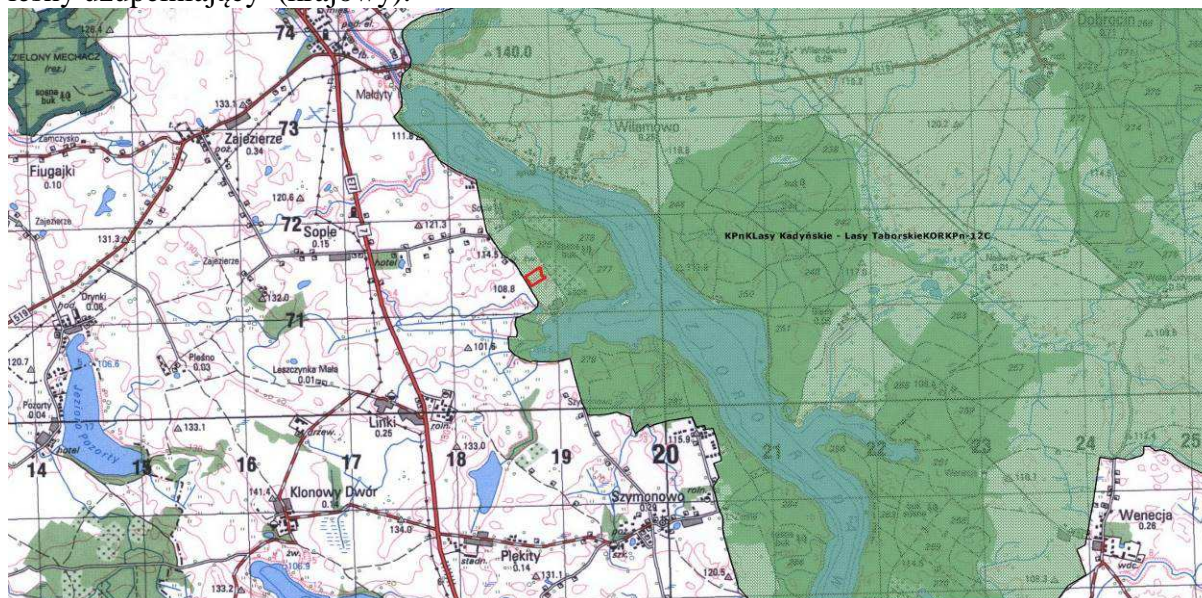
Przebieg korytarzy głównych i podział na strefy korytarzy

PRZEBIEG KORYTARZY GŁÓWNYCH I PODZIAŁ SIECI NA STREFY (Jędrzejewski et al. 2005)

Ryc. 26. Przebieg głównych korytarzy ekologicznych

Obszar opracowania położony jest w strefie północnego korytarza ekologicznego - leśny uzupełniający (krajowy).

Ryc.27. Położenie omawianych obszaru na tle sieci korytarzy ekologicznych
Źródło: Jędrzejewski W., Nowak S., Stachura K., Skierczyński M., Mysłajek R.W., Niedziałkowski K., Jędrzejewska B., Wójcik J.M., Zalewska H., Pilot M., 2005. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską sieć Natura 2000 w Polsce. Opracowanie wykonane dla Ministerstwa w ramach realizacji programu Phare PL0105.02. Zakład Badania Ssaków PAN, Białowieża, aktualizacja projektu z 2012 r.

Podczas wizji terenowych, na terenie kompleksu leśnego położonych za wschodnią granicą terenu opracowania obserwowano przemieszczające się sarny. Teren ten zlokalizowany jest w pobliżu istniejącej zabudowy mieszkaniowej oraz w bliskim sąsiedztwie zwarteo kompleksu leśnego, który prawdopodobnie stanowi schronienie dla tych zwierząt. Na terenie opracowania nie zaobserwowano występowania dużych ssaków. W związku z czym realizacja zapisów planu nie spowoduje przerwania ciągłości korytarza ekologicznego.

5.2. Ocena stanu środowiska

5.2.1. Jakość powietrza atmosferycznego

Roczna ocena jakości powietrza za 2019 r. została wykonana w nowym układzie stref, zgodnie z zaleceniem Ministerstwa Środowiska oraz wytycznymi, opracowanymi na zlecenie Głównego Inspektoratu Ochrony Środowiska przez Instytut Ochrony Środowiska w Warszawie: „Wytyczne do rocznej oceny jakości powietrza w strefach” wg zasad określonych w art. 89 ustawy – *Prawo ochrony środowiska* z uwzględnieniem wymogów Dyrektywy 2008/50/WE i Dyrektywy 2004/107/WE”. Zmiany transponujące zapisy dyrektywy 2008/50/WE zostały określone w „Założeniach do ustawy o zmianie ustawy – *Prawo ochrony środowiska* oraz niektórych ustaw” przyjętych przez radę Ministrów w dniu 16 listopada 2010 r. W rozumieniu ww. założeń przyjmuje się, że od stycznia 2010 r. dla wszystkich zanieczyszczeń uwzględnionych w ocenie, strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto niebędące aglomeracją o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy oraz pozostały obszar województwa.

Celem rocznej oceny powietrza jest określenie stężeń poszczególnych substancji w powietrzu atmosferycznym, wskazanie przyczyn ponadnormatywnych stężeń oraz źródeł emisji zanieczyszczeń w regionie. Ocena jakości powietrza dokonywana jest pod względem dwóch kryteriów: ochrony zdrowia oraz ochrony roślin. Ocena pod kątem ochrony zdrowia obejmuje analizę stężeń zanieczyszczeń: dwutlenku azotu NO₂, dwutlenku siarki SO₂, benzenu C₆H₆, ołowiu Pb, arsenu As, niklu Ni, kadmu Cd, benzo(a)pirenu B(a)P, pyłu PM₁₀, ozonu O₃ oraz tlenku węgla CO. W ocenie za rok 2010 po raz pierwszy uwzględniono pył PM_{2,5}. W przypadku oceny odnoszącej się do ochrony roślin uwzględniono dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x oraz ozon O₃.

Roczną ocenę jakości powietrza w województwie warmińsko-mazurskim w roku 2018 wykonano dla 3 strefy: miasto Olsztyn, miasto Elbląg, strefa warmińsko-mazurska. Obszar opracowania położony jest na terenie strefy warmińsko-mazurskiej.

Tabela 2. Strefa warmińsko-mazurska dla której wykonano ocenę jakości powietrza

Nazwa strefy	Kod strefy	Powierzchnia strefy [km ²]	Ludność [-]
Strefa warmińsko-mazurska	PL2803	24005	1134013

Podstawą klasyfikacji stref w rocznej ocenie jakości powietrza są wartości poziomów: dopuszczalnego, docelowego i celu długoterminowego, określone w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031).

Poziom dopuszczalny – (odpowiednik w Dyrektywie 2008/50/WE: wartość dopuszczalna) oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony na podstawie wiedzy naukowej, w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który powinien być osiągnięty w określonym terminie i po tym terminie nie powinien być przekraczany.

Poziom docelowy – (odpowiednik w Dyrektywie 2008/50/WE: wartość docelowa) oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony w celu unikania, zapobiegania lub ograniczania szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzkie lub środowisko jako całość, który ma być osiągnięty tam, gdzie to możliwe w określonym czasie.

Poziom krytyczny – w Dyrektywie 2008/50/WE oznacza poziom substancji w powietrzu ustalony na podstawie wiedzy naukowej, po przekroczeniu którego mogą wystąpić bezpośrednie niepożądane skutki w odniesieniu do niektórych receptorów, takich jak drzewa, inne rośliny lub ekosystemy naturalne, jednak nie w odniesieniu do człowieka. W przepisach prawa krajowego, odpowiednikiem poziomu krytycznego są: poziom dopuszczalny, poziom docelowy, poziom celu długoterminowego - określone w odniesieniu do ochrony roślin.

Poziom celu długoterminowego – (odpowiednik w dyrektywie: cel długoterminowy) oznacza poziom substancji w powietrzu, który należy osiągnąć w dłuższej perspektywie z wyjątkiem przypadków, gdy nie jest to możliwe w drodze zastosowania proporcjonalnych środków – w celu zapewnienia skutecznej ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska.

Poziom dopuszczalny faza I - poziom dopuszczalny określony dla fazy I jest to wartość która powinna być osiągnięta w 2015 roku.

Poziom dopuszczalny faza II - poziom dopuszczalny określony dla fazy II jest to orientacyjna wartość dopuszczalna, która zostanie zweryfikowana przez Komisję Europejską w świetle dalszych informacji, w tym na temat skutków dla zdrowia i środowiska oraz wykonywalności technicznej.

W wyniku klasyfikacji, w zależności od analizy stężeń w danej strefie, można wydzielić następujące klasy stref:

1. Dla substancji dla których określone są poziomy dopuszczalne lub docelowe:
  - **klasa A** – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych,
  - **klasa C** – stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalne i poziomy docelowe.
2. Dla substancji, dla których określone są poziomy celu długoterminowego:
  - **klasa D1** – stężenia ozonu i współczynnik AOT40 nie przekraczają poziomu celu długoterminowego,
  - **klasa D2** – stężenia ozonu i współczynnik AOT40 przekraczają poziom celu długoterminowego.
3. Dla PM_{2,5} dla którego określono poziom dopuszczalny dla fazy II:
  - **klasa A1** – stężenia PM_{2,5} na terenie strefy nie przekraczają poziomu dopuszczalnego dla fazy II,
  - **klasa C1** – stężenia PM_{2,5} przekraczają poziom dopuszczalny dla fazy II.

Wyniki klasyfikacji strefy warmińsko-mazurskiej dla poszczególnych zanieczyszczeń przedstawiono w tabeli poniżej.

Tabela 3. Klasyfikacja strefy warmińsko-mazurskiej według rocznej oceny jakości powietrza za 2019 r. wykonanej przez GIOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Olsztynie

Nazwa strefy	Symbol klasy wynikowej dla poszczególnych zanieczyszczeń															
	ochrona zdrowia													ochrona roślin		
	SO ₂	NO ₂	CO	C ₆ H ₆	PM 10	PM 2.5	PM2.5 II fazy	Pb (PM10)	As (PM10)	Cd (PM10)	Ni (PM10)	B(a)P (PM10)	O ₃	SO ₂	NO _x	O ₃
Strefa warmińsko-mazurska	A	A	A	A	A	A	A1	A	A	A	A	C	A/D2	A	A	A/D2

W wyniku rocznej oceny jakości powietrza za 2019 r. wykonanej przez Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Olsztynie określono strefy, w których doszło do przekroczenia standardów imisyjnych:

- dla zanieczyszczeń mających określone poziomy docelowe (kryterium ochrona zdrowia): strefa warmińsko-mazurska - benzo(a)piren B(a)P (rok).

Dla pozostałych zanieczyszczeń: PM10, dwutlenek siarki SO₂, dwutlenku azotu NO₂, tlenek węgla CO, benzen C₆H₆, ołów-Pb, arsen-As, kadm-Cd, nikiel-Ni, ozon-O₃ (poziom dopuszczalny) standardy imisyjne na terenie wszystkich stref (cały obszar województwa) były dotrzymane.

Wyniki analiz i oszacowań Regionalnego Wydziału Monitoringu Środowiska wskazują, że w województwie warmińsko-mazurskim, podstawową przyczyną przekroczeń benzo(a)pirenu było oddziaływanie emisji związanych z indywidualnym ogrzewaniem budynków.

Na terenie opracowania nie występują potencjalne źródła emisji zanieczyszczeń do atmosfery. Nie występuje na obszarze opracowania zabudowa mieszkaniowa, brak przemysłu. Dodatkowo, pomimo położenia omawianego terenu przy drogach lokalnych, uważa się, iż narażenie na sytuacje niekorzystne dla zdrowia ludzi są znikome.

W związku z powyższym, jakość powietrza atmosferycznego w obszarze objętym planu należy uznać za dobrą.

5.2.2. Klimat akustyczny

Rozpoznania stanu klimatu akustycznego środowiska i jego oceny dokonuje się w ramach państwowego monitoringu środowiska. Dopuszczalne wartości poziomu hałasu określa Rozporządzenia Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007 r. sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz.112). Rozporządzenie to podaje nowe zakresy dopuszczalnych poziomów hałasu dla poszczególnych rodzajów źródeł w stosunku do klas terenów wyróżnionych ze względu na sposób zagospodarowania i pełnione funkcje tj. zabudowa mieszkaniowa, tereny uzdrowiskowe, rekreacyjno – wypoczynkowe, szpitale oraz domy opieki społecznej i budynki związane ze stałym lub wielogodzinnym pobytem dzieci, uwzględniając przy tym rodzaj obiektu lub działalności będącej źródłem hałasu, a także pory dnia i nocy.

Zagrożenie hałasem i wibracjami charakteryzuje się mnogością źródeł i powszechnością występowania. Najbardziej uciążliwymi emitarami hałasu i wibracji, mającymi zasadniczy wpływ na klimat akustyczny środowiska, są: trasy komunikacyjne (pojazdy samochodowe, motocykle, ciągniki, pociągi), zakłady przemysłowe oraz place

budowy na skutek stosowania hałasliwych i wibracyjnych technologii oraz maszyn i urządzeń oraz miejsca publiczne takie jak: centra handlowe, deptaki, skwery oraz inne miejsca zbiorowego nagromadzenia ludności.

Największe znaczenie ma hałas komunikacyjny. Stanowią go przede wszystkim źródła liniowe związane z komunikacją drogową i kolejową.

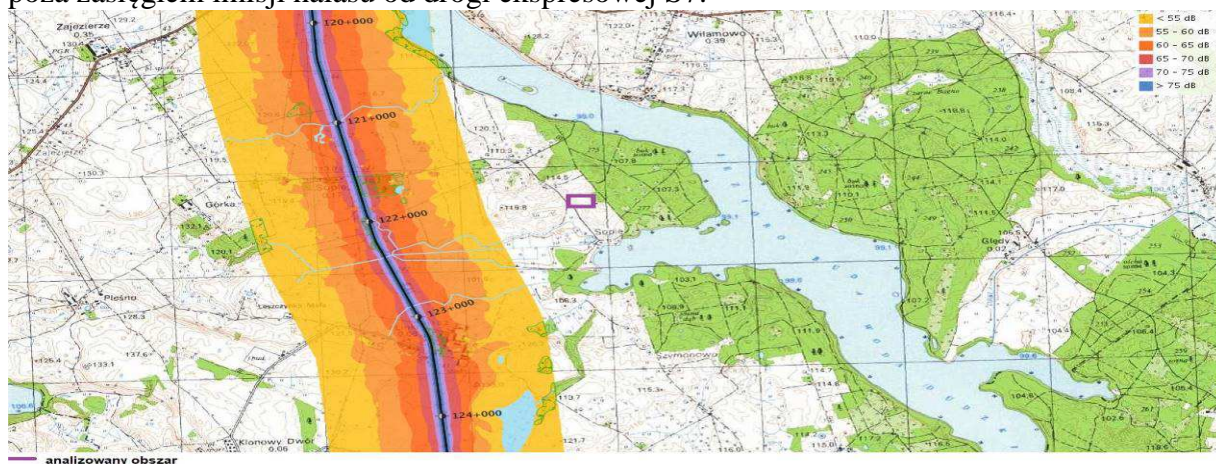
Największe znaczenie ma hałas komunikacyjny. Stanowią go przede wszystkim źródła liniowe związane z komunikacją drogową i kolejową.

Hałas kolejowy jest najłatwiej tolerowanym hałasem komunikacyjnym. Najbardziej odczuwalny jest wzdłuż linii kolejowych oraz w pobliżu stacji kolejowych, szczególnie w porze nocnej. Uciążliwość ta zależy w dużym stopniu od częstotliwości przejazdów pociągów, ich prędkości, stanu torowiska oraz usytuowania torowiska (nasyp, wykop).

Hałas o podłożu komunikacyjnym występuje w bezpośrednim sąsiedztwie dróg i linii kolejowych. Jego uciążliwość jest uzależniona od natężenia ruchu, w związku z czym podwyższone natężenie hałasu jest notowane w centrach miejscowości.

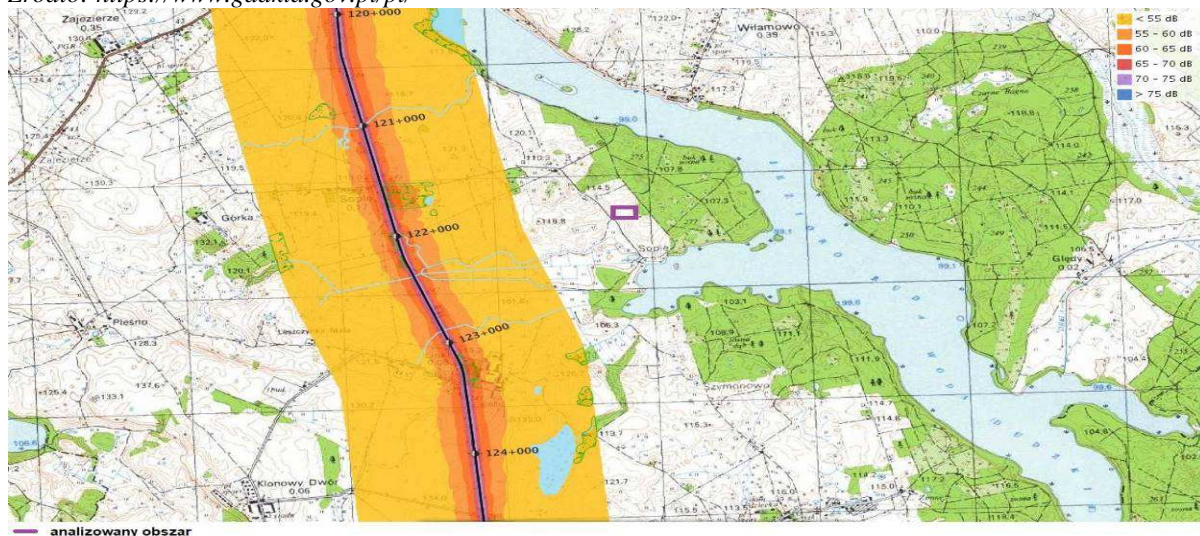
Teren opracowania położony jest w sąsiedztwie dróg lokalnych, gdzie natężenie ruchu jest niskie. W związku z czym, nie stwierdza się znaczących uciążliwości związanych z hałasem.

Ponadto w odległości ok. 1,30 km w kierunku zachodnim od obszaru opracowania przebiega droga ekspresowa S7. Zgodnie z danymi GDDKiA, teren opracowania znajduje się poza zasięgiem emisji hałasu od drogi ekspresowej S7.

Ryc. 28. Mapa imisji hałasu komunikacyjnego w ciągu doby

Źródło: <https://www.gddkia.gov.pl/pl/>

Ryc. 29. Mapa imisji hałasu komunikacyjnego w nocy

Źródło: <https://www.gddkia.gov.pl/pl/>

5.2.3. Stan wód

Jak wspomniano w niniejszym dokumencie w odległości ok. 166 m w kierunku północno-wschodnim położone jest jezioro Ruda Woda (Duckie).

Według danych zawartych w „Raporcie o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego w 2000 r.” opracowanego przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Olsztynie, jezioro Ruda Woda wykazuje przeciętną odporność na wpływy zewnętrzne, zaliczono je do **II kategorii podatności na degradację**.

Badania jakości wód prowadzono na trzech stanowiskach pomiarowych: w północnej części jeziora (głęb. maks. – 15,4 m), w środkowej (głęb. maks. – 20,6 m) i w południowej (głęb. maks. – 27,8 m).

W okresie badań wiosennych wody jeziora były wymieszane do dna, ich temperatura wynosiła od 4,3 do 5,8°C, a nasycenie tlenem wahało się od 90 do 145%. Latem na wszystkich stanowiskach występowało pełne uwarstwienie termiczne. Zróżnicowany termicznie epilimnion sięgał 5 m. W dolnej części tej warstwy stwierdzono ostry spadek stężenia tlenu. Hypolimnion wykazywał całkowite odtlenienie.

Wody jeziora Ruda Woda charakteryzują się wysoką zawartością głównych składników mineralnych oraz związków organicznych wskaźniki – ChZT-Cr i BZT5 latem na powierzchni odpowiadały III klasie czystości lub były pozaklasowe. Jezioro wykazywało również wysokie obciążenie substancjami biogennymi – wiosną stężenia fosforanów i mineralnych form azotu nie odpowiadały normom – średnie ich wartości wynosiły: 0,13 mg P/l i 1,95 mg N/l. W okresie letniej stagnacji warstwa powierzchniowa jeziora wykazywała również wysoką zawartość związków azotu i fosforu – ponad 0,17 mg P/l w płaszczyźnie północnym i środkowym i 1,6–1,8 mgN/l na wszystkich stanowiskach. Latem chlorofil „a” wahał się od 53 do 75 mg/m³, pozaklasowe również były wartości suchej masy sestonu. Widzialność krążka Secchiego zawierała się wiosną w granicach 2,1–2,8 m, latem zaś obniżała się do 0,6 m. Odtlenione wody naddenne kumulowały wysokie ilości związków fosforu i soli amonowych. Jedyne stan sanitarny wód był dobry, miano coli typu kałowego spełniało wymogi I klasy czystości.

Ocena ogólna wskazuje na **pozaklasowy charakter wód** jeziora Ruda Woda. Większość uwzględnionych w ocenie wskaźników przekraczała dopuszczalne normy.

5.2.4. Oddziaływanie sieci elektroenergetycznych oraz innych pól elektromagnetycznych

Przez teren opracowania przebiega linia elektroenergetyczna niskiego napięcia. Dla inwestycji i urządzeń, które mogłyby być źródłem emisji fal elektromagnetycznych o natężeniu szkodliwym dla człowieka należy postępować zgodnie z zaleceniami właścicieli ww. urządzeń i instalacji tj. zachowywać normatywne odległości w stosunku do lokowania wszelkiego typu infrastruktury na terenie której przebywają ludzie.

5.3. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji ustaleń projektu planu

Badany obszar predysponuje do projektowanego zagospodarowania. Realizacja zapisów planu nie spowoduje znaczącego oddziaływania na teren objęty badaniem oraz tereny sąsiednie. Opisane nowe zasady zagospodarowania w pełni wykorzystują strukturę już obecną oraz zabezpieczają cenne walory środowiskowe obszaru opracowania. Obszar objęty projektem predysponuje do zadanego celu, ponieważ pod kątem doboru funkcji żadna inna forma zabudowy zgodnie ze Studium nie jest tu wskazana. Jego położenie, sąsiadujące

zagospodarowanie, czy układ komunikacyjny wpływa pozytywnie na rozwój funkcji proponowanej w projekcie planu.

W przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu obecny stan środowiska pozostanie bez zmian. Na obszarze opracowania obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z uchwałą Nr XXVIII/287/06 Rady Gminy Małdyty z dnia 28 czerwca 2006 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, miejscowość Sople. Obowiązujący miejscowy plan wyznacza funkcje zabudowy rekreacji indywidualnej, zieleni urządzonej, drogi wewnętrzne (ciągi pieszo-jezdne), drogi publiczne. W przypadku odstąpienia od sporządzenia i uchwalenia projektu planu, zasady kształtowania polityki przestrzennej oraz sposobu postępowania w sprawach przeznaczenia terenu określone będą na podstawie obowiązującego miejscowego planu. Projektowany dokument planistyczny dostosowuje zapisy do stanu obecnego i wnioskowanego zagospodarowania terenu.

W związku z powyższym nie przewiduje się występowania zasadniczych zmian stanu środowiska przyrodniczego na skutek odstąpienia od realizacji projektu planu.

6. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Na terenach objętych planem dopuszcza się lokalizację zabudowy rekreacji indywidualnej oraz infrastruktury technicznej. Wszelkie ewentualne uciążliwości powstające w wyniku realizacji planowanego zagospodarowania terenów nie powinny wykraczać poza granice nieruchomości inwestora. Przy zachowaniu wszystkich ustaleń zawartych w projektowanym dokumencie oraz uwarunkowań wynikających z obowiązującego prawa nie przewiduje się wystąpienia znaczących oddziaływań, rozumianych jako przekroczenia określonych prawem standardów jakości środowiska, istotnego zagrożenia dla liczebności i bioróżnorodności gatunków, generalnie istotnych barier dla migracji gatunków kluczowych i chronionych, zagrożenia dla obszarów przyrodniczo cennych, w tym dla celu i przedmiotu ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralności tego obszaru.

Nie zachodzą również przesłanki wystąpienia znaczącego negatywnego oddziaływania na obszary chronione w tym obszary Natura 2000.

Szczegółowy opis i wpływ projektowanego dokumentu na poszczególne elementy środowiska został zaprezentowany w rozdziale 9. prognozy.

7. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Teren objęty projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego na terenie którego obowiązują zakazy zawarte w Uchwale Nr XXX/670/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego (Dz. Urz. z 2017 r. poz. 4144).

Wprowadzone ustalenia miejscowego planu uwzględniają przepisy prawa dotyczące ochrony przyrody, nie stwierdza się zatem znacząco negatywnego wpływu ustaleń planu na

objęte ochroną prawną przyrodniczo cenne przestrzenie. Skutki realizacji planu nie będą miały znaczącego wpływu skierowanego na funkcjonowanie obszarów chronionych.

8. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowania dokumentu.

Przy formułowaniu ustaleń analizowanego planu miały zastosowanie cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

Ochrona środowiska i idea zrównoważonego rozwoju powinny być uwzględniane w dokumentach planistycznych szczebla gminnego. Obliguje do tego zarówno ustawodawstwo krajowe, jak i wspólnotowe. Według art. 5 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej *Rzeczpospolita Polska (...) strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju.* Do ochrony środowiska obligują Polskę również ratyfikowane umowy. Do najważniejszych umów międzynarodowych oraz dyrektyw Unii Europejskiej należą:

- W zakresie ochrony przyrody i bioróżnorodności:
  - ✓ Konwencja o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro z 1992 r.,
  - ✓ Konwencję Berneńską o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych z 1979 r.,
  - ✓ Dyrektywa Rady 2009/147/WE z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa,
  - ✓ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992r. w sprawie ochrony naturalnych siedlisk oraz dzikiej fauny i flory.
- W zakresie ochrony powietrza i klimatu:
  - ✓ Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro z 1992r.,
  - ✓ Dyrektywa Rady 96/62/WE z dnia 27 września 1997 roku w sprawie oceny i zarządzania jakością otaczającego powietrza,
  - ✓ Dyrektywa 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promocji wykorzystania energii z OZE.
- W zakresie ochrony wód
  - ✓ Dyrektywa Rady 76/464/WEG z dnia 4 maja 1976 r. w sprawie zanieczyszczenia spowodowanego przez niektóre substancje niebezpieczne odprowadzane do środowiska wodnego Wspólnoty,
  - ✓ Ramowa Dyrektywa Wodna 2000/60/WE z dnia 23 października 2000 r.,
  - ✓ Dyrektywa 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych.
- W zakresie ochrony powierzchni ziemi
  - ✓ Strategia tematyczna w sprawie ochrony gleb
- W zakresie ochrony krajobrazu kulturowego i zasobów kulturowych
  - ✓ Europejska Konwencja Krajobrazowa z 2000 r. ratyfikowana przez Polskę w 2006r.
- W zakresie ochrony ludzi, ich mienia i warunków bytowania
  - ✓ Dyrektywa Rady 2000/14/WE z 8 maja 2000 roku w sprawie emisji hałasu,
  - ✓ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli.
- Oдноśnie procedury oceny oddziaływania na środowisko

- ✓ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2001/42/WE z 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko,
- ✓ Dyrektywa Rady nr 85/337/EWG z 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne.

Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu europejskim mają odzwierciedlenie w ustawodawstwie polskim. Za jeden z najważniejszych należy uznać ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*, na podstawie której sporządzona została niniejsza prognoza. Do innych ustaw należą:

- ✓ Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz.U. 2019 r., poz. 1396 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t. j. Dz.U. 2020, poz. 55 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (t. j. Dz.U. 2019 poz. 2170 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 roku o odpadach (t.j. Dz.U. 2018 poz. 992 ze zm.),
- ✓ Ustawa z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych (tj. Dz.U. 2017 poz. 1161 ze zm.).

Ponadto cele ochrony środowiska określane są w strategicznych dokumentach programowych i ustawowych, zarówno w tych o znaczeniu krajowym, jak i regionalnym i lokalnym. Podstawowym dokumentem określającym zasady zrównoważonego rozwoju oraz traktującymi o szeroko pojętej ochronie środowiska jest *Koncepcja przestrzennego zagospodarowania kraju 2030*, gdzie nacisk położony jest na ideę zrównoważonego rozwoju (ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju), którą definiuje się jako integrację działań politycznych, społecznych i gospodarczych w układach przestrzennych, z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń.

Podsumowując wiodącymi zasadami zagospodarowania przestrzennego winny być: zrównoważony rozwój oraz ład przestrzenny. Cele ochrony środowiska w przedmiotowym projekcie planu miejscowego zostały uwzględnione następująco:

➤ W zakresie ochrony przyrody i bioróżnorodności

Analizowany obszar położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego. W związku z czym zagospodarowanie terenu musi uwzględniać ograniczenia i dopuszczenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących ww. formy ochrony przyrody.

Na obszarze opracowania nie występują obszary o znaczeniu międzynarodowym i wspólnotowym wchodzące w skład Europejskiej Sieci Ekologicznej Natura 2000. Wprowadzone przez analizowany plan miejscowy funkcje, dotyczące lokalizacji terenów zabudowy rekreacji indywidualnej, nie wpłyną negatywnie na występujące poza terenem opracowania obszary Natura 2000.

➤ W zakresie ochrony powietrza i klimatu

Projekt planu ustala, iż zaopatrzenie w ciepło będzie realizowane ze źródeł charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji zanieczyszczeń powietrza.

➤ W zakresie ochrony wód

Plan postuluje dla projektowanej zabudowy obowiązek zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej, do czasu jej realizacji dopuszcza rozwiązania indywidualne. Odprowadzenie ścieków będzie odbywać się do sieci kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem rozwiązań

indywidualnych. Wody opadowe należy odprowadzić na teren nieutwardzony i zagospodarować w granicach nieruchomości bez szkody dla gruntów sąsiednich.

➤ W zakresie ochrony powierzchni ziemi

W zakresie ochrony powierzchni ziemi istotne są ustalenia dotyczące wyposażenia w infrastrukturę kanalizacyjno-sanitarną, co ograniczy przedostawanie się ścieków do gruntu. Wszelkie inwestycje należy prowadzić w sposób nienaruszający stosunków gruntowo-wodnych, zapewniając ochronę gleby przed zanieczyszczeniem.

➤ W zakresie ochrony ludzi, ich mienia i warunków bytowania

Wszystkie rozwiązania przyjęte w planie miejscowym dotyczące poszczególnych komponentów wpływają na jakość życia człowieka. Wszelkie uciążliwości związane z założonymi funkcjami muszą się zawierać w granicach obszaru opracowania.

Cele ochrony środowiska określane na wszystkich szczeblach, także tych lokalnych winny być uwzględniane w projektowanych dokumentach planistycznych. Przyjęte w analizowanym projekcie planu formy zagospodarowania są efektem kompromisu społeczno-gospodarczo-środowiskowego. Projekt planu uwzględnia potrzebę zachowania zasobów środowiska jednocześnie umożliwiając inwestowanie w różnych formach. Układ przestrzenny poszczególnych terenów funkcjonalnych zapewni zrównoważony rozwój i przyczyni się do zachowania powiązań ekologicznych. Reasumując przyjęte rozwiązania w projekcie planu nie kolidują z celami ochrony ustanowionymi na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.

9. Przewidywane oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko

Przeznaczenie terenów pod planowane funkcje będzie oddziaływać na poszczególne elementy środowiska, w tym może powodować uciążliwości rozumiane jako wszelkie zjawiska wpływające ujemnie (negatywnie) na stan otaczającego środowiska, które utrudniają lub pogarszają komfort życia ludzi. Ten dyskomfort, niedogodności czy dysfunkcje środowiska są najczęściej wynikiem przekroczenia dopuszczalnych wartości parametrów, charakteryzujących stan środowiska.

W poniższej tabeli nr 4 przedstawiono przewidywane oddziaływania realizacji założeń projektu planu.

Oddziaływania na środowisko	Podział oddziaływań ze względu na:									Ocena oddziaływania		
	Rodzaj				Czas			Mechanizm				
	Bezpośrednie	Pośrednie	Wtórne	Skumulowane	Krótkoterminowe	Średnioterminowe	Długoterminowe	Chwilowe	Stale	Pozytywne	Neutralne	Negatywne
Powierzchnia ziemi w tym gleby	ML KDD KDW	-	-	-	-	-	ML KDD KDW	-	ML KDD KDW	-	ML KDD KDW	-
Budowa geologiczna i zasoby naturalne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wody	ML KDD KDW	-	-	-	-	-	ML KDD KDW	-	ML KDD KDW	-	ML KDD KDW	-

Powietrze i klimat	ML KDD KDW	-	-	-	-	-	ML KDD KDW	KDD KDW	ML	-	ML KDD KDW	KDD KDW
Szata roślinna, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczna	ML KDD KDW	-	-	-	-	-	ML KDD KDW	-	ML KDD KDW	ML	KDD KDW	-
Krajobraz	ML KDD KDW	-	-	-	-	-	ML KDD KDW	-	ML KDD KDW	ML	KDD KDW	-
Zabytki i dobra materialne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Życie i zdrowie ludzi	ML KDD KDW	-	-	-	-	-	ML KDD KDW	-	ML KDD KDW	ML	KDD KDW	-
Obszar Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego	ML KDD KDW	-	-	-	-	-	ML KDD KDW	-	ML KDD KDW	-	ML KDD KDW	-
Obszary chronione w tym Natura 2000	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Korytarze ekologiczne	ML KDD KDW	-	-	-	-	-	ML KDD KDW	-	ML KDD KDW	-	ML KDD KDW	-

ML – teren zabudowy rekreacji indywidualnej;

KDD – teren dróg publicznych klasy dojazdowej;

KDW – teren drogi wewnętrznej.

9.1. Oddziaływanie na powierzchnię ziemi, w tym gleby

Teren zabudowy rekreacji indywidualnej (ML)

Na terenach, na których zostanie wprowadzona nowa inwestycja, w wyniku jej realizacji i zmiany użytkowania terenu powierzchnia ziemi ulegnie przekształceniu dla potrzeb planowanych inwestycji. W wyniku powstania nowego zainwestowania, może nastąpić lokalne uszczelnienie podłoża, dodatkowo postawione warunki minimalnej procentowej powierzchni biologicznie czynnej redukcją wielkości powierzchni nieprzepuszczalnych.

W projekcie planu znalazły się również ustalenia, które pozwalają na ograniczenie negatywnego oddziaływania planowanych inwestycji na powierzchnię ziemi. W tym zakresie szczególnie istotne są ustalenia dotyczące powierzchni działek budowlanych, nieprzekraczalnych linii zabudowy, minimalnych procentów powierzchni biologicznie czynnych, gabarytów i geometrii nowej zabudowy.

Powyższe zapisy projektu planu pozwalają na zachowanie w granicach przedmiotowego obszaru powierzchni biologicznie czynnych zapewniających infiltrację wód powierzchniowych i kształtowanie zieleni, towarzyszącej zabudowie. Dodatkowo, aby ograniczyć negatywne skutki prac ziemnych powinno się powierzchniową warstwę gleby, zdjętą podczas prac budowlanych, powtórnie wykorzystać do np. niwelacji terenów drogowych, zagospodarowania całości terenu po zakończeniu budowy.

Teren dróg publicznych klasy dojazdowej(KDD), tereny drogi wewnętrznej (KDW)

Tereny dróg służą realizacji głównych funkcji, w związku z tym ich oddziaływanie jest do nich zbliżone. Nowo powstałe drogi przeznaczone są do obsługi terenów inwestycyjnych. Ich oddziaływanie będzie polegało na trwałym usunięciu wierzchniej warstwy litosfery i zastąpieniu jej przez powierzchnię sztuczną. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, neutralny.

W projekcie planu znalazły się również ustalenia, które pozwalają na ograniczenie negatywnego oddziaływania planowanych inwestycji na powierzchnię ziemi. W tym zakresie szczególnie istotne są ustalenia dotyczące powierzchni działek budowlanych, nieprzekraczalnych linii zabudowy oraz minimalnych procentów powierzchni biologicznie czynnych (dla ML – 60%).

9.2. Oddziaływanie na zasoby naturalne

Realizacja zapisów planu nie wpłynie na zasoby naturalne – z posiadanych materiałów archiwalnych wynika, że na badanym terenie nie występują udokumentowane zasoby naturalne takiej jak kruszywa, złoża ropy, pokłady torfu, itp..

9.3. Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Teren zabudowy rekreacji indywidualnej (ML)

Realizacja ustaleń projektu planu może spowodować: zwiększenie powierzchni nieprzepuszczalnych, co będzie powodowało odwadnianie terenu i okresowe przesuszanie, zwiększy zapotrzebowanie na wodę, wzrost ryzyka przedostawania się substancji ropopochodnych oraz innych substancji chemicznych do wód, wzrost liczby zrzucanych ścieków. Będą to oddziaływania bezpośrednie, długoterminowe, stałe i chwilowe, negatywne.

Zgodnie z założeniami projektowymi realizacja zapisów planu przewiduje zapotrzebowanie w wodę oraz wytwarzanie ścieków (sanitarnych i deszczowych). Wody opadowe i roztopowe projekt planu ustala odprowadzanie na teren nieutwardzony i zagospodarowanie w granicach nieruchomości bez szkody dla gruntów sąsiednich. Dodatkowo znalazły się ustalenia, aby zastosować takie rozwiązania techniczne i technologiczne, które nie powodują zagrożeń dla środowiska wodnego i mogących doprowadzić do skażenia wód powierzchniowych i podziemnych jak również pogorszenia ich stanu ilościowego i jakościowego.

Powyższe ustalenia i rozwiązania w wystarczający sposób zminimalizują ryzyko wystąpienia negatywnego oddziaływania na stan czystości wód podziemnych i gruntów.

Teren dróg publicznych klasy dojazdowej(KDD), tereny drogi wewnętrznej (KDW)

Przewidywane ograniczenie infiltracji wód opadowych na fragmentach uszczelnionych ciągów komunikacyjnych oraz tereny infrastruktury technicznej nie będzie znaczące dla użytkowania lokalnych zasobów wód podziemnych. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, neutralny.

9.4. Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne i klimat

Teren zabudowy rekreacji indywidualnej (ML)

Oddziaływaniem pozytywnym, długoterminowym, bezpośrednim i stałym związanym z ww. terenami będzie zapewnienie ciepła ze źródeł charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji zanieczyszczeń powietrza.

Na terenach nowo projektowanej zabudowy oraz w projektowanych pasach drogowych w czasie wykonywania prac budowlanych może wystąpić okresowe pylenie oraz emisja zanieczyszczeń gazowych pochodzących z maszyn i urządzeń budowlanych. Uciążliwości te mogą występować krótkookresowo w skali lokalnej i będą ograniczone do terenów prowadzonych prac budowlanych.

Teren dróg publicznych klasy dojazdowej(KDD), tereny drogi wewnętrznej (KDW)

Budowa dróg utwardzonych może nieznacznie przyczynić się do zwiększenia natężenia ruchu samochodowego, a to z kolei spowoduje wzmożoną emisję hałasu oraz zanieczyszczeń do atmosfery. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, chwilowy, negatywny.

9.5. Klimat akustyczny

Projekt planu ustala obowiązek zachowania dopuszczalnego poziomu hałasu zgodnie z przepisami odrębnymi dla terenów chronionych akustycznie oznaczonych na rysunku planu symbolami:

a) dla terenów elementarnych oznaczonych na rysunku planu symbolem literowym **ML** jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych.

Tabela 5. *Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowanego przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie elektroenergetyczne, wyrażone wskaźnikami $L_{Aeq,D}$ i $L_{Aeq,N}$, które to wskaźniki mają zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska, w odniesieniu do jednej doby (Rozporządzenia Ministra Środowiska z 14 czerwca 2007r. sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz.112)).*

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹⁾		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		$L_{Aeq,D}$ przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	$L_{Aeq,N}$ przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	$L_{Aeq,D}$ przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	$L_{Aeq,N}$ przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1	a) Strefa ochronna "A" uzdrowiska b) Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b) Tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c) Tereny domów opieki społecznej d) Tereny szpitali w miastach	61	56	50	40
3	a) Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej	65	56	<u>55</u>	<u>45</u>

	i zamieszkania zbiorowego b) Tereny zabudowy zagrodowej c) Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe ²⁾ d) Tereny mieszkaniowo-usługowe				
4	Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	68	60	55	45

Objaśnienia:

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ W przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązują na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy.

³⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej (ML)

Oddziaływanie negatywne, krótkoterminowe może wystąpić na etapie prac budowlanych i związane będzie z uciążliwościami emitowanymi przez pracujące maszyny, tj. głównie z hałasem i obniżeniem jakości krajobrazu. Ponadto należy zwrócić uwagę, że oddziaływanie akustyczne na środowisko występujące okresowo w trakcie prac budowlanych nie podlega regulacjom prawnym z zakresu ochrony przed hałasem.

Projekt planu ustala dopuszczalne poziomy hałasu na terenach projektowanych funkcji. W związku z tym przewidywane zagospodarowanie terenu związane z zabudową w trakcie jej normalnej eksploatacji nie powinno generować uciążliwości dla ludzi.

Tereny dróg publicznych klasy dojazdowej (KDD), tereny drogi wewnętrznej (KDW)

Budowa drogi utwardzonej może nieznacznie przyczynić się do zwiększenia natężenia ruchu samochodowego, a to z kolei spowoduje wzmożoną emisję hałasu. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, chwilowy, negatywny.

9.6. Oddziaływanie na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną

Tereny zabudowy rekreacji indywidualnej (ML)

Oddziaływanie na etapie realizacji ustaleń planu będzie sprowadzało się do miejscowego usunięcia wierzchniej warstwy ziemi z istniejącą roślinnością. W związku z tym, że aktualny stan roślinności nie przedstawia szczególnych walorów przyrodniczych, przekształcenie stanu zieleni nie będzie istotnym oddziaływaniem na środowisko. Ponadto na terenach objętych projektem planu wyznacza się minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej, co warunkuje zagospodarowanie terenu zielenią. Dodatkowo projekt planu ustala, aby dążyć do zachowania istniejącej zieleni wysokiej oraz wkomponowania zadrzewień jako sposób zagospodarowania terenów.

Na etapie realizacji zapisów projektu mpzp możliwa jest migracja niektórych gatunków zwierząt z terenów objętych pracami budowlanymi. Takiej reakcji można oczekiwać ze względu na uciążliwości związane z funkcjonowaniem sprzętu budowanego (hałas, drgania spaliny, nasilona obecność ludzi). Można przewidywać, że migracja ta będzie czasowa i nastąpi na tereny sąsiednie. Jednakże, ze względu na to, iż dla obserwowanej fauny,

w szczególności ptaków, przebywających w pobliżu zabudowań, poziom antropopresji stanowi czynnik tła, przewiduje się, iż z pewnością znaczna część z obecnych tu ptaków będzie wykorzystywała opisywany teren jak dotychczas, także w trakcie realizacji założeń projektu planu. Jednakże w bezpośrednim sąsiedztwie znajdują się liczne tożsame siedliska, które mogą być wykorzystywane przez te ptaki jako teren żerowania, w związku z czym nie przewiduje się, by realizacja założeń projektu planu znacząco negatywnie oddziaływała na populację ptaków opisywanego terenu.

Teren dróg publicznych klasy dojazdowej(KDD), tereny drogi wewnętrznej (KDW)

Oddziaływanie związane z terenami komunikacyjnymi będzie miało niewielki wpływ na szatę roślinną, świat zwierzęcy i różnorodność biologiczną. W wyniku prac budowlanych zostanie zniszczona częściowo szata roślinna, która następnie może zostać odbudowana po zakończeniu procesu budowlanego. Biorąc pod uwagę niewielką powierzchnię nowo wyznaczonych terenów komunikacji, oddziaływanie to będzie miało niewielki zasięg i siłę. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, neutralny.

9.7. Oddziaływanie na krajobraz

Teren zabudowy rekreacji indywidualnej (ML)

Przy wprowadzeniu nowo projektowanej zabudowy projekt planu ustala m.in. kolor dachów, elewacji co sprzyja zachowaniu harmonii w krajobrazie. Będzie to oddziaływanie bezpośrednie, długotrwałe, stałe i pozytywne.

Ponadto podczas realizacji założeń projektu planu początkowo może wprowadzić uciepnie estetyka przedmiotowego terenu (oddziaływania niekorzystne krótkoterminowe, chwilowe), co będzie związane z procesami budowlanymi. Na etapie funkcjonowania zabudowy, projektowane budynki swym charakterem i kubaturą nie powinny jednak odbiegać od zabudowy sąsiednich terenów.

Teren dróg publicznych klasy dojazdowej(KDD), tereny drogi wewnętrznej (KDW)

W projekcie planu uwzględniono obszary obejmujące tereny komunikacyjne. Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, neutralny.

9.8. Oddziaływania na zabytki i dobra materialne

Brak oddziaływania. W granicach opracowania planu nie znajdują się obiekty objęte prawnymi formami ochrony zabytków.

9.9. Oddziaływania na życie i zdrowie ludzi

Teren zabudowy rekreacji indywidualnej (ML)

Oddziaływanie negatywne, krótkoterminowe może wystąpić na etapie prac budowlanych i związane będzie z uciążliwościami emitowanymi przez pracujące maszyny, tj. głównie z hałasem i obniżeniem jakości krajobrazu. Ponadto należy zwrócić uwagę, że oddziaływanie akustyczne na środowisko występujące okresowo w trakcie prac budowlanych nie podlega regulacjom prawnym z zakresu ochrony przed hałasem.

Projekt planu ustala dopuszczalne poziomy hałasu na terenach projektowanych funkcji. W związku z tym przewidywane zagospodarowanie terenu związane z zabudową w trakcie jej normalnej eksploatacji nie powinno generować uciążliwości dla ludzi.

Omawiany projekt planu zakazuje lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, co uniemożliwia wprowadzenia inwestycji zawartych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. 2019 poz. 1839), a które to mogłyby wpłynąć negatywnie na życie i zdrowie mieszkańców.

W związku z powyższym nie przewiduje się znaczącego negatywnego oddziaływania na zdrowie i życie ludzi realizacji założeń projektu planu.

Teren dróg publicznych klasy dojazdowej (KDD), tereny drogi wewnętrznej (KDW)

W bezpośrednim sąsiedztwie dróg nastąpi wzrost natężenia hałasu i zanieczyszczenie powietrza, Oddziaływania będą miały charakter bezpośredni, długoterminowy, stały, neutralny.

9.10. Oddziaływanie na obszary chronione w tym obszary Natura 2000

Obszar opracowania położony jest w granicach **Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego** na terenie którego obowiązują zakazy zawarte w Uchwale Nr XXX/670/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego (Dz. Urz. z 2017 r. poz. 4144).

Szczególnym celem ochrony Obszaru Chronionego Krajobrazu (OCHK), są tereny chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełniącą funkcję korytarzy ekologicznych. Ponadto na omawianym terenie znajdują się pomniki przyrody.

W projekcie planu zawarto stosowną informację o położeniu terenu opracowania w granicach ww. OCHK-u, jak również nakazuje stosowania przepisów odrębnych związanych z lokalizacją planu w granicach ww. form ochrony przyrody.

Zabudowa przewidziana jest na wydzielonym obszarze o przeciętnych walorach przyrodniczych. Teren wskazany pod zainwestowanie stanowią tereny rolne porośnięte zielenią niską, oraz podrostami sosny i brzozy brodawkowatej.

W projekcie planu znalazły się ustalenia dotyczące zachowania istniejącej zieleni oraz wkomponowania zadrzewień w zagospodarowanie terenów, dodatkowo stosowanie do zakazów zawartych w ww. rozporządzeniu dotyczącym Obszaru Chronionego Krajobrazu omawiany projekt planu zakazuje lokalizacji inwestycji mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Teren opracowania położony jest poza obszarami Natura 2000. Najbliżej położonym obszarem należącym do sieci Natura 2000 jest Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Budwity PLH280010 położony w odległości 4,13 km od granic opracowania.

W nawiązaniu do powyższego prognozuje się, iż realizacja zapisów planu nie będzie znacząco negatywnie oddziaływała na obszary Natura 2000 oraz nie naruszy spójności tych obszarów.

Obszar objęty projektem planu położony jest w strefie północnego korytarza ekologicznego - leśny uzupełniający (krajowy). Podczas wizji terenowych, na terenie kompleksu leśnego położonych za wschodnią granicą terenu opracowania obserwowano przemieszczające się sarny. Teren ten zlokalizowany jest w pobliżu istniejącej zabudowy mieszkaniowej oraz w bliskim sąsiedztwie zwartego kompleksu leśnego, który

prawdopodobnie stanowi schronienie dla tych zwierząt. Na terenie opracowania nie zaobserwowano występowania dużych ssaków. W związku z czym realizacja zapisów planu nie spowoduje przerwania ciągłości korytarza ekologicznego.

9.11. Wzajemne oddziaływanie

Poszczególne elementy środowiska, takie jak: ludzie, rzeźba terenu, budowa geologiczna, wody powierzchniowe i podziemne, pokrywa glebowa, szata roślinna i fauna, klimat lokalny, krajobraz naturalny, zasoby naturalne, dobra materialne, zabytki kultury materialnej są ze sobą powiązane i tworzą integralną całość.

Dlatego też negatywny wpływ na jeden z czynników, może przejawiać się pogorszeniem stanu całego ekosystemu. Wzajemne wzmacnianie występujących oddziaływań w danym środowisku powoduje, że łączny efekt jest większy od sumy efektów ich działania oddzielnego.

Z punktu widzenia zdrowia ludzi najważniejsze są oddziaływania na powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny.

W oparciu o wyżej przedstawiony opis środowiska i analizę oddziaływań oraz ewentualnych zmian można stwierdzić, że przy zastosowaniu rozwiązań przedstawionych w niniejszej prognozie nie wystąpią wzajemne negatywne oddziaływania pomiędzy poszczególnymi elementami środowiska.

10. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektu miejscowego

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego określa cele, które zakładają zapobieganie, ograniczenie lub niedopuszczanie do negatywnego wpływu inwestycji na środowisko. Proponowane rozwiązania przedstawione w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego prowadzą do łagodzenia i likwidacji negatywnych wpływów na środowisko przyrodnicze.

W zakresie ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego plan wprowadza następujące zasady:

1. Nakaz stosowania obowiązujących przepisów odrębnych związanych z lokalizacją obszaru opracowania planu w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego;
2. Zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko określonych w przepisach odrębnych,
3. Zakaz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, w przypadku gdy wykonana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wykazała znaczące negatywne oddziaływanie na środowisko,
4. Zakaz elektrowni wiatrowych;
5. Zakaz obiektów lub zakładów stwarzających zagrożenia wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
6. Zakaz obiektów lub zakładów stwarzających zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzi;
7. W granicach planu zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego określone są ustaleniami: nieprzekraczalnej linii zabudowy, zasad kształtowania zabudowy;
8. Ustala się dopuszczalne poziomy hałasu, przyjmując odpowiednie przepisy odrębne:

- ✓ ML – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych
9. Na terenie opracowania planu ustala się minimalny procent powierzchni biologicznie czynnej określony indywidualnie dla poszczególnych terenów: (dla ML – 60%).
  10. W granicach planu należy dążyć do zachowania istniejącej zieleni oraz wkomponowania zadrzewień w sposób zagospodarowania terenów,
  11. Ustala zastosowanie rozwiązań technicznych i technologicznych nie powodujących zagrożeń dla środowiska wodnego i mogących doprowadzić do skażenia wód powierzchniowych i podziemnych jak również pogorszenia ich stanu ilościowego i jakościowego
  12. Zaopatrzenie w ciepło będzie realizowane ze źródeł charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisji zanieczyszczeń powietrza;
  13. Zaopatrzenie w wodę będzie realizowane z sieci wodociągowej, z dopuszczeniem rozwiązań indywidualnych do czasu budowy sieci,
  14. Ścieki należy odprowadzać do sieci kanalizacji sanitarnej, z dopuszczeniem rozwiązań indywidualnych;
  15. Wody opadowe należy odprowadzać na teren nieutwardzony i zagospodarować w granicach nieruchomości bez szkody dla gruntów sąsiednich.

Realizacja zapisów planu (rodzaj proponowanego zainwestowania) nie niesie poważnych zagrożeń dla środowiska. Przewiduje się również brak znaczącego oddziaływania projektowanego zagospodarowania na obszary ostoi Natura 2000, w szczególności:

- nie wpłynie na pogorszenie stanu siedlisk przyrodniczych oraz siedlisk gatunków roślin i zwierząt chronionych w sieci obszarów Natura 2000
- nie wpłynie na spójność obszarów Natura 2000

W związku z powyższym realizacja planu (rodzaj proponowanego zainwestowania) nie niesie specjalnych zagrożeń dla środowiska. Jednakże sposób ich realizacji wymaga wprowadzenia pewnych ograniczeń i zakazów w celu minimalizacji zagrożeń negatywnych oddziaływań:

- W związku z miejscami występującą słabą lub brakiem izolacji pierwszego głównego użytkowego poziomu wodonośnego od powierzchni terenu, należy zakazać wprowadzania szkodliwych substancji do gleby - ze względu na możliwość przenikania substancji chemicznych do wód podziemnych.
- Na skraju północno-wschodniej i wschodniej części opracowania występuje niewielka skarpa, zaleca się, aby możliwość lokalizacji zabudowy na tym terenie poprzedzić badaniami geotechnicznymi.
- Na etapie wznoszenia zainwestowania istotnym zagrożeniem będzie nadmierny hałas związany ze wznoszeniem zabudowy, utwardzaniem nawierzchni dróg itp. Nastąpi również ubytek szaty roślinnej związanej z realizacją zapisów planu. W związku z powyższym na etapie inwestycyjnym należy zastosować technologie ograniczające w sposób maksymalny hałas.
- Podczas realizacji przedsięwzięć należy działać zgodnie z ogólnie przyjętymi zasadami minimalizacji negatywnych skutków oddziaływania na środowisko naturalne. Dotyczy to takich aspektów jak hałdowanie gruntów w celu ponownego wykorzystania itp.
- Realizacja zabudowy musi umożliwiać migrację drobnych zwierząt poprzez np. otwory o średnicy min. 15 cm wykonane w podmurówce ogrodzeń przy powierzchni terenu, rozmieszczone w odstępach nie większych niż 5 m, prześwit o szerokości min 10 cm pomiędzy podmurówką, a ażurowymi elementami

ogrodzenia, gdy wysokość podmurówki przekracza 10 cm wysokości – proponuje się wprowadzić powyższy zapis do całego obszaru projektu planu.

Zastosowanie się do wszystkich ustaleń projektowanego dokumentu i powyższych wytycznych powinno znacznie ograniczyć lub nawet wykluczyć część negatywnych oddziaływań na środowisko.

11. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w miejscowym planie

Metodologia opracowania Prognozy nakazuje dokonanie propozycji rozwiązań alternatywnych w stosunku do przewidywanych w projekcie dokumentu – rozwiązań, które pozwoliłyby osiągnąć zamierzone cele przy mniejszej skali uciążliwości i oddziaływań na różne aspekty środowiska (realizacja zamierzonych celów byłaby wówczas z punktu widzenia oddziaływania na środowisko bardziej efektywna – zostałyby osiągnięta przy niższych kosztach).

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego uwzględnia uwarunkowania środowiska, potrzebę ochrony i wzbogacenia istniejących walorów przyrodniczo-krajobrazowych, konieczność zabezpieczenia zdrowia ludzi na tym terenie.

Jedynym rozważnym rozwiązaniem alternatywnym, dotyczącym przyszłego zagospodarowania, byłoby zaniechanie podejmowania jakichkolwiek działań, tzw. wariant zerowy. Jednakże, na obszarze opracowania obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z uchwałą Nr XXVIII/287/06 Rady Gminy Małdyty z dnia 28 czerwca 2006 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, miejscowość Sople. Obowiązujący miejscowy plan wyznacza funkcje 7ML – zabudowa rekreacji indywidualnej, 5ZP,6ZP – zieleni urządzonej, 9KDW – drogi wewnętrzne (ciągi pieszo-jezdne), 3KD – drogi publiczne.

Celem opracowania omawianego projektu miejscowego planu jest wprowadzenie na wyznaczonym obszarze funkcji: ML – tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej, KDW – tereny dróg wewnętrznych.

Zaniechanie realizacji przedsięwzięcia nie wpłynęłoby na środowisko – pozostałoby ono w stanie obecnym. Jednakże wariant ten, ze względu na możliwość rozwoju społeczno-gospodarczego gminy nie został wzięty pod uwagę.

Ponadto projekt planu jest zgodny z przepisami prawa w zakresie m.in. ochrony środowiska, ochrony przyrody, oraz innymi przepisami szczególnymi, ponadto przewidywane zagospodarowanie terenów, wydaje się być funkcją społecznie uzasadnioną na przedmiotowym terenie, dlatego też nie proponuje się rozwiązań alternatywnych aniżeli te, które zostały zaproponowane w projekcie planu.

12. Wskazanie napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy

Analizowane zainwestowanie jest powszechnie występującym i typowym przedsięwzięciem małej skali. Wobec tego określenie jego wpływu na środowisko nie napotkało na szczególne trudności.

13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Prognoza oddziaływania na środowisko stanowi podstawowy dokument, niezbędny do przeprowadzania postępowania w sprawie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji polityki, strategii, planu lub programu. Obowiązek opracowania prognozy oddziaływania na środowisko wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko*.

Zasadniczym celem prognozy oddziaływania na środowisko jest diagnoza obecnego stanu środowiska oraz wskazanie potencjalnego oddziaływania realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, przy uwzględnieniu jego poszczególnych komponentów, w tym: powierzchni ziemi, warunków wodnych, różnorodności biologicznej, krajobrazu, szaty roślinnej i zwierząt, powietrza.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona dla potrzeb miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezerze, działki nr 2/26 i 2/27.

Projekt planu składa się z części tekstowej – projektu uchwały oraz z załączników graficznych.

Projekt planu na omawianym terenie wyznacza następujące przeznaczenie terenu:

ML – teren zabudowy rekreacji indywidualnej;

KDD – teren dróg publicznych klasy dojazdowej;

KDW – teren drogi wewnętrzne.

Projekt przedmiotowego planu, jest realizacją uchwały Rady Gminy Małdyty Nr XVII/138/20 z dnia 2 września 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezerze, działki nr 2/26 i 2/27. Zgodnie z załącznikiem graficznym do ww. uchwały projektem planu objęto teren o łącznej powierzchni ok. 1,79 ha.

Obszar objęty projektem planu położony jest w centralnej części gminy Małdyty, w województwie warmińsko-mazurskim w obrębie geodezyjnym Zajezerze.

Głównym celem sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest ustalenie przeznaczenia terenów oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy, z jednoczesnym uwzględnieniem konieczności kształtowania ładu przestrzennego oraz konieczności dostosowania funkcji, struktury zabudowy i intensywności zagospodarowania do uwarunkowań przestrzennych i przyrodniczych terenu.

Projekt planu na części terenu podtrzymuje wyznaczoną w obowiązującym mpzp funkcję ML – zabudowa rekreacji indywidualnej. Funkcja ML – tereny zabudowy rekreacji indywidualnej, zostaje rozszerzona na pozostały teren oraz wprowadzono nowy układ komunikacyjny.

Teren objęty opracowaniem położony jest w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego na terenie którego obowiązują zakazy zawarte w Uchwale Nr XXX/670/17 Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego z dnia 26 września 2017 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Kanału Elbląskiego (Dz. Urz. z 2017 r. poz. 4144).

Projektowane zagospodarowanie terenu obwarowane jest działaniami minimalizującymi negatywny wpływ na środowisko przyrodnicze. Ponadto plan spełnia uwarunkowania wynikające z dążenia do zapewnienia właściwych standardów środowiskowych w zakresie ochrony zdrowia.

Podczas realizacji założeń planu nie wystąpią transgraniczne oddziaływania na środowisko.

Wykazano, że realizacja zainwestowania wiąże się z oddziaływaniem na obszar badań. W celu minimalizacji negatywnych skutków realizacji zapisów planu wprowadzono zalecenia i nakazy.

W ujęciu końcowym wykazano, że realizacja zapisów planu po uwzględnieniu nakazów i zaleceń zawartych w prognozie nie spowoduje znaczącego oddziaływania na obszary cenne przyrodniczo oraz nie spowoduje znaczącego wzrostu zagrożenia środowiska w granicach planu i poza nim.

14. Wykaz materiałów źródłowych

1. Zmiana Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Małdyty,
2. Opracowanie ekofizjograficzne sporządzone do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego,
3. Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27,
4. Uchwały Rady Gminy Małdyty Nr XVII/138/20 z dnia 2 września 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27.
5. Obowiązujący miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego: uchwała Nr XXVIII/287/06 Rady Gminy Małdyty z dnia 28 czerwca 2006 roku w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, miejscowość Sople.
6. Program Ochrony Środowiska dla Gminy Małdyty na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024.
7. Aktualizacja Strategii Rozwoju Gminy Małdyty z perspektywą na lata 2015 - 2022
8. Program Ochrony Środowiska Województwa Warmińsko-Mazurskiego do roku 2020 r.
9. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa warmińsko-mazurskiego;
10. Strategia rozwoju społeczno-gospodarczego województwa warmińsko-mazurskiego do roku 2025;
11. Plan Gospodarki Odpadami dla województwa Warmińsko-Mazurskiego na lata 2016-2022;
12. Program Ochrony Powietrza dla strefy warmińsko-mazurskiej ze względu na przekroczenie poziomu dopuszczalnego pyłu PM10 i poziomu docelowego benzo(a)pirenu zawartego w pyłe PM10 wraz z Planem działań krótkoterminowych ze względu na ryzyko wystąpienia przekroczenia poziomu dopuszczalnego pyłu zawieszonego PM10;
13. Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych;
14. Polityka Ekologiczna Państwa;
15. Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiającej ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz. U. UE L z dnia 22 grudnia 2000 r.) tzw. Ramowej Dyrektywy Wodnej;
16. Strategiczny plan adaptacji dla sektora i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030;
17. Centralna Baza Danych Geologicznych;
18. Dane Państwowego Instytutu Geologicznego – Państwowego Instytutu Badawczego,
19. Geografia regionalna Polski, Kondracki J., PWN, Warszawa 2013 r.,
20. Geografia fizyczna Polski, A. Richling, K. Ostaszewska, PWN, Warszawa 2005 r.

21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 12 stycznia 2011 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków (Dz. U. Nr 25, poz. 133, z późn. zm.)
22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2016 r. poz. 2183)
23. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409)
24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1408)
25. Ptaki. Przewodnik Collinsa, 2010 r.
26. Przewodnik do oznaczania zbiorowisk roślinnych Polski, Władysław Matuszkiewicz PWN, Warszawa 2001 r.,
27. Potencjalna roślinność naturalna Polski. Mapa pogładowa w skali 1: 300 000, arkusz 2 Pobrzeże Gdańskie i Pojezierze Wschodniopomorskie, PAN, W. Matuszkiewicz i inni, Warszawa 1995 r.,
28. Projekt korytarzy ekologicznych łączących Europejską sieć Natura 2000 w Polsce. Zakład Badań Ssaków PAN, W. Jędrzejewski i inni, Białowieża 2012r.
29. Klucz do oznaczania roślin naczyniowych Polski niżowej, Łucjan Rutkowski, PWN, Warszawa 2008 r.,
30. Rośliny lasu liściastego, Tadeusz Traczyk, WSiP, Warszawa 1959 r.,
31. Atlas roślin, R. Krzyściak-Kosińska, M. Kosiński, wyd. Pascal, Bielsko-Biała 2007 r.,
32. Płazy i gady Polski, A. Herczek, J. Gorczyca, Wyd. Kubajak, 2004 r.,
33. Atlas ptaków, część I i II, Marcin Karetta, wyd. Pascal, Bielsko-Biała, 2010 r.,
34. Ptaki Polski, część 1 i 2, Andrzej G. Kruszewicz, MULTICO Oficyna Wydawnicza, Warszawa 2005, 2006, 2007,
35. Regionalizacja geobotaniczna Polski, Jan Marek Matuszkiewicz, IGiPZ PAN Warszawa, 2008 r.,
36. Mapy Hydrogeologiczne Polski w skali 1: 50 000 Arkusz Morąg wraz z objaśnieniami
37. Szczegółowa Mapa Geologiczna Polski w skali 1:50 000, Arkusz Morąg wraz z objaśnieniami,
38. Mapa Geośrodowiskowa Polski w skali 1:50 000 Arkusz Morąg wraz z objaśnieniami,
39. Przeglądowa Mapa Surowców Skalnych Polski w skali 1:200 000
40. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, Uchwała Rady Ministrów z dnia 22 lutego 2011 r. (Monitor Polski nr 49 poz. 549), Warszawa 2011,
41. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. (Dz. U. R.P. z 2016 poz. 1911);
42. Raporty o stanie środowiska województwa warmińsko-mazurskiego, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska,
43. Materiały zebrane w sieci Internet w szczególności bazy danych WMS oraz serwisy tematyczne.

Spis załączników tekstowych:

1. Oświadczenia,
2. Kopia uzgodnień zakresu i stopnia szczegółowości informacji wymaganych w prognozie oddziaływania na środowisko do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27 z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Olsztynie, Wydział Spraw Terenowych I w Elblągu,

Spis załączników graficznych:

1. Inwentaryzacja terenów objętych projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27 (zał. nr 1)
2. Mapa struktur funkcjonalno-przestrzennych projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezierze, działki nr 2/26 i 2/27 (zał. nr 2)

Autorzy opracowania:

.....
inż. Grzegorz Prusik

.....
mgr inż. Agnieszka Tymowicz

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, iż jako współautor „Prognozy oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezerze, działki nr 2/26 i 2/27” spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283 ze zm.).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
mgr inż. Agnieszka Tymowicz

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, iż jako współautor „*Prognozy oddziaływania na środowisko dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Małdyty w obrębie geodezyjnym Zajezerze, działki nr 2/26 i 2/27*” spełniam wymagania o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2020 r., poz. 283 ze zm.).

Jestem świadom odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

.....
inż. Grzegorz Prusik